

EL

EL

EL



ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 16.3.2011
COM(2011) 121 τελικό

2011/0058 (CNS)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την κοινή ενοποιημένη βάση φορολογίας εταιρειών (ΚΕΒΦΕ)

{SEC(2011) 315 τελικό}

{SEC(2011) 316 τελικό}

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ.....	4
1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ.....	4
2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ.....	7
3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ.....	10
4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ.....	11
ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για την κοινή ενοποιημένη βάση φορολογίας εταιρειών (ΚΕΒΦΕ).....	12
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ.....	17
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΕΝΝΟΙΕΣ.....	18
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ ΕΠΙΛΟΓΗ ΥΠΑΓΩΓΗΣ ΣΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ.....	23
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙV ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΒΑΣΗΣ.....	24
ΚΕΦΑΛΑΙΟ V ΧΡΟΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΟΣΟΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ.....	27
ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI ΑΠΟΣΒΕΣΗ ΠΑΓΙΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ.....	34
ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII ΖΗΜΙΕΣ.....	38
ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟ ΑΠΟ ΑΥΤΟ.....	38
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙX ΕΝΟΠΟΙΗΣΗ.....	41
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Χ ΕΙΣΟΔΟΣ ΣΤΟΝ ΟΜΙΛΟ ΚΑΙ ΕΞΟΔΟΣ ΑΠΟ ΑΥΤΟΝ.....	43
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΧΙ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ.....	46
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΧΙΙ ΔΟΣΟΛΗΨΙΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΟΝΤΟΤΗΤΩΝ.....	47
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΧΙΙΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ.....	49
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΧΙV ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΩΝ.....	50
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΧV ΔΙΑΦΑΝΕΙΣ ΟΝΤΟΤΗΤΕΣ.....	53

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XVI ΕΠΙΜΕΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΒΑΣΗΣ...	54
ΚΕΦΑΛΑΙΟ XVII ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ	61
ΚΕΦΑΛΑΙΟ XVIII ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	71
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ.....	74
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι.....	74
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ	78
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ.....	80
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΓΙΑ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ.....	83

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Η Κοινή Ενοποιημένη Βάση Φορολογίας Εταιρειών (ΚΕΒΦΕ) αποβλέπει στην αντιμετώπιση ορισμένων βασικών φορολογικών εμποδίων για την ανάπτυξη στην ενιαία αγορά. Ελλείπει κοινών κανόνων για τη φορολογία εταιρειών, η αλληλεπίδραση των εθνικών φορολογικών συστημάτων συχνά οδηγεί σε υπερφορολόγηση και διπλή φορολογία, οι δε επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν μεγάλα διοικητικά βάρη και υψηλό κόστος φορολογικής συμμόρφωσης. Η κατάσταση αυτή δημιουργεί αντικίνητρα για επενδύσεις στην ΕΕ και, ως αποτέλεσμα, αντιμάχεται τις προτεραιότητες που έχουν τεθεί στην ανακοίνωση «Ευρώπη 2020 – Στρατηγική για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη»¹. Η ΚΕΒΦΕ αποτελεί σημαντική πρωτοβουλία στην πορεία προς την άρση των εμποδίων για την ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς² και χαρακτηρίστηκε στην Ετήσια Επισκόπηση της Ανάπτυξης³ ως πρωτοβουλία που τονώνει την ανάπτυξη, η οποία πρέπει να επισπευθεί με σκοπό την τόνωση της ανάπτυξης και τη δημιουργία απασχόλησης.

Η προτεινόμενη κοινή προσέγγιση θα εξασφαλίσει τη συνέπεια των εθνικών φορολογικών συστημάτων, αλλά δεν θα εναρμονίσει τους φορολογικούς συντελεστές. Ο θεμιτός ανταγωνισμός όσον αφορά τους φορολογικούς συντελεστές πρέπει να ενθαρρύνεται. Οι διαφορές των συντελεστών επιτρέπουν να διατηρηθεί ως ένα βαθμό ο φορολογικός ανταγωνισμός στην εσωτερική αγορά, ο δε θεμιτός φορολογικός ανταγωνισμός με βάση τους συντελεστές προσφέρει μεγαλύτερη διαφάνεια και επιτρέπει στα κράτη μέλη να συνεκτιμούν τόσο την ανταγωνιστικότητά τους στην αγορά όσο και τις δημοσιονομικές τους ανάγκες κατά τον καθορισμό των οικείων φορολογικών συντελεστών.

Η ΚΕΒΦΕ είναι συμβατή με τον ανασχεδιασμό των φορολογικών συστημάτων και τη μετάβαση προς μια φορολογία περισσότερο φιλική προς την ανάπτυξη και το περιβάλλον, υπέρ της οποίας συνηγορεί η στρατηγική «Ευρώπη 2020». Κατά το σχεδιασμό της κοινής βάσης, η στήριξη της έρευνας και ανάπτυξης αποτελούσε βασικό στόχο της πρότασης. Σύμφωνα με την ΚΕΒΦΕ όλες οι δαπάνες που σχετίζονται με την έρευνα και ανάπτυξη εκπίπτουν από το φορολογητέο εισόδημα. Η προσέγγιση αυτή θα αποτελέσει κίνητρο για τις εταιρείες που επιλέγουν να υπαχθούν στο σύστημα να εξακολουθήσουν να επενδύουν στην έρευνα και ανάπτυξη. Στο βαθμό που υπάρχουν οικονομικές ζημίες προς συμψηφισμό σε διασυνοριακή βάση, η ενοποίηση στο πλαίσιο της ΚΕΒΦΕ τείνει να συρρικνώνει την κοινή βάση. Ωστόσο, γενικά, η κοινή βάση θα οδηγήσει σε μια μέση ενωσιακή βάση, ευρύτερη από την σήμερα ισχύουσα, κυρίως λόγω της επιλογής που προκρίθηκε ως προς την απόσβεση των στοιχείων ενεργητικού.

Βασικό εμπόδιο στην ενιαία αγορά σήμερα αποτελεί το υψηλό κόστος συμμόρφωσης με τις διατυπώσεις που αφορούν τις τιμές μεταβίβασης (transfer pricing) σύμφωνα με την

¹ Ανακοίνωση της Επιτροπής «ΕΥΡΩΠΗ 2020 - Στρατηγική για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη» - COM(2010) 2020 της 3.3.2010.

² Ανακοίνωση της Επιτροπής, «Προς μια Πράξη για την Ενιαία αγορά - Για μια κοινωνική οικονομία της αγοράς με υψηλό βαθμό ανταγωνιστικότητας - 50 προτάσεις για βελτίωση της συνεργασίας, της από κοινού ανάληψης επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και των συναλλαγών» - COM(2010) 608 της 27.10.2010.

³ Ανακοίνωση της Επιτροπής, «Ετήσια επισκόπηση της ανάπτυξης: παρουσίαση της ολοκληρωμένης απάντησης της ΕΕ στην κρίση», COM(2011) 11 της 12.1.2011.

προσέγγιση «των ίσων αποστάσεων». Επιπλέον, ο τρόπος με τον οποίο τείνουν να οργανώνονται οι όμιλοι με υψηλό βαθμό ολοκλήρωσης υποδηλώνει καθαρά ότι η τιμολόγηση ανά συναλλαγή με βάση την αρχή «των ίσων αποστάσεων» ενδεχομένως δεν αποτελεί πλέον την καταλληλότερη μέθοδο για την κατανομή των κερδών. Η δυνατότητα διασυνοριακού συμψηφισμού ζημιών υπάρχει μόνο σε περιορισμένο αριθμό περιπτώσεων εντός της ΕΕ, γεγονός που οδηγεί σε υπερφορολόγηση για τις εταιρείες που αναπτύσσουν διασυνοριακές δραστηριότητες. Επίσης, το δίκτυο των συμβάσεων αποφυγής της διπλής φορολογίας δεν προσφέρει την κατάλληλη λύση για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας στην ενιαία αγορά, δεδομένου ότι είναι σχεδιασμένο για να λειτουργεί σε διμερές πλαίσιο στο διεθνές επίπεδο, και όχι σε ένα πλαίσιο υψηλού βαθμού ολοκλήρωσης.

Η ΚΕΒΦΕ είναι ένα σύστημα κοινών κανόνων για τον υπολογισμό της φορολογικής βάσης των εταιρειών που έχουν τη φορολογική τους έδρα στην ΕΕ και των υποκαταστημάτων εταιρειών τρίτων χωρών που βρίσκονται στην ΕΕ. Ειδικότερα, το κοινό φορολογικό πλαίσιο προβλέπει κανόνες για τον υπολογισμό των μεμονωμένων φορολογικών αποτελεσμάτων κάθε εταιρείας (ή υποκαταστήματος), την ενοποίηση των εν λόγω αποτελεσμάτων, όταν υπάρχουν και άλλα μέλη του ομίλου, και τον επιμερισμό της ενοποιημένης φορολογικής βάσης σε κάθε επιλέξιμο κράτος μέλος.

Η ΚΕΒΦΕ θα είναι διαθέσιμη για εταιρείες όλων των μεγεθών. Οι πολυεθνικές επιχειρήσεις θα ανακουφιστούν από την άρση ορισμένων φορολογικών εμποδίων στην ενιαία αγορά και οι ΜΜΕ θα επιβαρύνονται με χαμηλότερο κόστος συμμόρφωσης, όταν αποφασίζουν να επεκταθούν εμπορικά σε άλλο κράτος μέλος. Το σύστημα είναι προαιρετικό. Δεδομένου ότι δεν αναπτύσσουν όλες οι επιχειρήσεις δραστηριότητα πέραν των συνόρων, η ΚΕΒΦΕ δεν θα αναγκάσει τις εταιρείες που δεν σχεδιάζουν να επεκταθούν εκτός της εθνικής τους επικράτειας να επιβαρυνθούν με το κόστος της μετάβασης σε ένα νέο φορολογικό σύστημα.

Η εναρμόνιση θα αφορά μόνο τον υπολογισμό της φορολογικής βάσης και δεν θα παρέμβει στην κατάρτιση των χρηματοοικονομικών λογαριασμών. Επομένως, τα κράτη μέλη θα διατηρήσουν τους εθνικούς κανόνες για τη χρηματοοικονομική λογιστική και το σύστημα της ΚΕΒΦΕ θα εισαγάγει αυτόνομους κανόνες για τον υπολογισμό της φορολογικής βάσης των εταιρειών. Οι κανόνες αυτοί δεν θα θίγουν την κατάρτιση των ετήσιων ή ενοποιημένων λογαριασμών.

Δεν υπάρχει πρόθεση να επεκταθεί η εναρμόνιση στους φορολογικούς συντελεστές. Κάθε κράτος μέλος θα εφαρμόζει τον δικό του συντελεστή στο μερίδιό του επί της φορολογικής βάσης των φορολογουμένων εταιρειών.

Σύμφωνα με την ΚΕΒΦΕ, οι όμιλοι εταιριών θα εφαρμόζουν ένα και μόνο σύνολο φορολογικών κανόνων σε ολόκληρη την Ένωση και θα έχουν δοσοληψίες με μία μόνο φορολογική διοίκηση (υπηρεσία μίας στάσης - one-stop-shop). Η εταιρεία που επιλέγει να υπαχθεί στην ΚΕΒΦΕ παύει να υπόκειται στις εθνικές ρυθμίσεις περί φορολογίας εταιρειών όσον αφορά όλα τα θέματα που ρυθμίζονται από τους κοινούς κανόνες. Μια εταιρεία που δεν πληροί τις προϋποθέσεις ή δεν επιλέγει το σύστημα που προβλέπεται από την οδηγία για την ΚΕΒΦΕ εξακολουθεί να υπόκειται στις εθνικές διατάξεις περί φορολογίας εταιρειών, οι οποίες ενδεχομένως περιλαμβάνουν ειδικά καθεστώτα φορολογικών κινήτρων προς όφελος της Έρευνας & Ανάπτυξης.

Οι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται εκτός των εθνικών συνόρων θα επωφεληθούν τόσο από τη θέσπιση διασυνοριακού συμψηφισμού ζημιών όσο και από τη μείωση του κόστους συμμόρφωσης που αφορά τον φόρο εταιρειών. Η δυνατότητα άμεσης ενοποίησης κερδών και

ζημιών για τον υπολογισμό των φορολογητέων βάσεων που θα ισχύουν σε ολόκληρη την ΕΕ είναι ένα βήμα προς τη μείωση της υπερφορολόγησης σε διασυνοριακές καταστάσεις και άρα προς τη βελτίωση των συνθηκών φορολογικής ουδετερότητας μεταξύ εγχώριων και διασυνοριακών δραστηριοτήτων, ώστε να αξιοποιηθεί καλύτερα το δυναμικό της εσωτερικής αγοράς. Οι υπολογισμοί σε ένα δείγμα πολυεθνικών της ΕΕ αποδεικνύουν ότι, κατά μέσο όρο, το 50% των μη χρηματοπιστωτικών και το 17% των χρηματοπιστωτικών πολυεθνικών ομίλων θα μπορούσε να ωφεληθεί από τον άμεσο διασυνοριακό συμψηφισμό ζημιών.

Βασικό όφελος από τη θέσπιση της ΚΕΒΦΕ θα είναι η μείωση του κόστους συμμόρφωσης για τις εταιρείες. Στοιχεία από έρευνες εμφανίζουν μείωση του κόστους συμμόρφωσης για επαναλαμβανόμενες εργασίες που άπτονται της φορολογίας της τάξεως του 7% στο πλαίσιο της ΚΕΒΦΕ. Η μείωση του πραγματικού και του υποκειμενικού κόστους συμμόρφωσης αναμένεται να ασκήσει σημαντική επιρροή στην ικανότητα και την προθυμία των επιχειρήσεων να επεκταθούν στο εξωτερικό μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα. Η ΚΕΒΦΕ αναμένεται να αποφέρει σημαντική εξοικονόμηση χρόνου και δαπανών συμμόρφωσης στην περίπτωση μητρικής εταιρείας που ιδρύει νέα θυγατρική σε διαφορετικό κράτος μέλος. Κατά μέσο όρο, οι εμπειρογνώμονες σε θέματα φορολογίας που συμμετείχαν στη μελέτη εκτίμησαν ότι μια μεγάλη επιχείρηση δαπανά άνω των 140.000 ευρώ (0,23% του κύκλου εργασιών) σε δαπάνες συναφείς με τη φορολογία για να ανοίξει νέα θυγατρική σε άλλο κράτος μέλος. Η ΚΕΒΦΕ θα μειώσει το κόστος αυτό κατά 87.000 ευρώ ή κατά 62%. Η εξοικονόμηση για μια μεσαία επιχείρηση είναι ακόμη σημαντικότερη, καθώς το κόστος αναμένεται να μειωθεί από 128.000 ευρώ (0,55% του κύκλου εργασιών) σε 42.000 ευρώ, ήτοι μείωση κατά 67%.

Η πρόταση θα ωφελήσει εταιρείες κάθε μεγέθους, αλλά είναι ιδιαίτερα σημαντική στο πλαίσιο της προσπάθειας να στηριχθούν και να ενθαρρυνθούν οι ΜΜΕ για να επωφεληθούν από την ενιαία αγορά, όπως αναφέρεται στην ανασκόπηση της πρωτοβουλίας «Small Business Act» για την Ευρώπη⁴. Η ΚΕΒΦΕ ιδίως συμβάλλει στη μείωση των φορολογικών εμποδίων και των διοικητικών βαρών, καθιστώντας απλούστερη και φθηνότερη για τις ΜΜΕ την επέκταση των δραστηριοτήτων τους σε ολόκληρη την ΕΕ. Η ΚΕΒΦΕ θα σημαίνει ότι οι ΜΜΕ που λειτουργούν εκτός των συνόρων και επιλέγουν να υπαχθούν στο σύστημα θα χρειάζεται να υπολογίζουν τη φορολογική τους βάση σύμφωνα με ένα μόνο σύνολο φορολογικών κανόνων. Η ΚΕΒΦΕ συμπληρώνει την Ευρωπαϊκή Ιδιωτική Εταιρεία (SPE), η οποία ακόμη συζητείται στο Συμβούλιο. Ένα κοινό πλαίσιο για τον υπολογισμό της φορολογικής βάσης των εταιρειών στην ΕΕ θα ήταν ιδιαίτερα χρήσιμο για τις SPE που δραστηριοποιούνται σε περισσότερα κράτη μέλη.

Η παρούσα πρόταση δεν αποσκοπεί να επηρεάσει τα φορολογικά έσοδα, έχει δε αναλυθεί η επίπτωση στην κατανομή των φορολογικών βάσεων μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ. Πράγματι, η επίπτωση επί των εσόδων των κρατών μελών θα εξαρτηθεί σε τελική ανάλυση από τις επιλογές της εθνικής πολιτικής όσον αφορά τις πιθανές προσαρμογές του μείγματος διαφόρων φορολογικών μέσων ή των φορολογικών συντελεστών που εφαρμόζονται. Από την άποψη αυτή, είναι δύσκολο να προβλέψει κανείς τις ακριβείς επιπτώσεις σε καθένα από τα κράτη μέλη. Στο πλαίσιο αυτό, ως εξαίρεση από τη γενική αρχή, όταν το αποτέλεσμα του επιμερισμού της φορολογικής βάσης μεταξύ κρατών μελών δεν αντιπροσωπεύει δίκαια την έκταση της επιχειρηματικής δραστηριότητας, μια ρήτρα διασφάλισης προβλέπει εναλλακτική μέθοδο. Επιπλέον, η οδηγία περιλαμβάνει ρήτρα επανεξέτασης των επιπτώσεων μετά την πάροδο πενταετίας από την έναρξη ισχύος της οδηγίας.

⁴ Ανακοίνωση της Επιτροπής, «Ανασκόπηση της πρωτοβουλίας «Small Business Act» για την Ευρώπη», COM(2011) 78 τελικό της 23.2.2011.

Για τα κράτη μέλη, η θέσπιση ενός προαιρετικού συστήματος θα σημαίνει βεβαίως ότι οι φορολογικές υπηρεσίες θα πρέπει να διαχειρίζονται δύο χωριστά φορολογικά καθεστώτα (ΚΕΒΦΕ και εθνικό φόρο εισοδήματος εταιρειών). Αυτό όμως αντισταθμίζεται από το γεγονός ότι η ΚΕΒΦΕ θα σημαίνει λιγότερες ευκαιρίες φορολογικού σχεδιασμού για τις εταιρείες που χρησιμοποιούν τις τιμές μεταβίβασης (transfer pricing) ή τις αναντιστοιχίες στα φορολογικά συστήματα των κρατών μελών. Θα υπάρχουν λιγότερες διαμάχες ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή στο πλαίσιο της διαδικασίας φιλικού διακανονισμού βάσει των συμβάσεων αποφυγής της διπλής φορολογίας.

Για να βοηθηθούν οι φορολογικές υπηρεσίες των κρατών μελών στην προετοιμασία της εφαρμογής της ΚΕΒΦΕ, προγραμματίζεται να κινητοποιηθεί το πρόγραμμα FISCALIS EU για να βοηθήσει τα κράτη μέλη στην εφαρμογή και τη διαχείριση της ΚΕΒΦΕ.

Η παρούσα πρόταση περιλαμβάνει ένα πλήρες σύνολο κανόνων για τη φορολογία των εταιρειών. Προβλέπει λεπτομερώς ποια εταιρεία μπορεί να επιλέξει να υπαχθεί, πώς υπολογίζεται η φορολογητέα βάση και πώς οριοθετείται και λειτουργεί η ενοποίηση. Προβλέπει επίσης κανόνες για την αντιμετώπιση των καταχρήσεων, καθορίζει τον τρόπο επιμερισμού της ενοποιημένης βάσης και τον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να γίνεται η διαχείριση της ΚΕΒΦΕ από τα κράτη μέλη βάσει της προσέγγισης «υπηρεσία μιας στάσης» (one-stop-shop).

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

α) Διαβουλεύσεις

Μετά τη δημοσίευση της μελέτης σχετικά με τη φορολογία εταιρειών το 2001, η Επιτροπή διεξήγαγε ευρύτατο δημόσιο διάλογο καθώς και μια σειρά διαβουλεύσεων.

Το σημαντικότερο βήμα στη διαδικασία αυτή ήταν η δημιουργία μιας ομάδας εργασίας (ΟΕ ΚΕΒΦΕ), αποτελούμενης από εμπειρογνώμονες των φορολογικών υπηρεσιών όλων των κρατών μελών. Η ΟΕ ΚΕΦΒΕ συστάθηκε τον Νοέμβριο 2004 και συνεδρίασε 13 φορές σε πλήρη σύνθεση μέχρι τον Απρίλιο 2008. Επιπλέον, συστάθηκαν έξι υποομάδες για την εις βάθος διερεύνηση συγκεκριμένων τομέων, οι οποίες υπέβαλαν έκθεση στην ΟΕ ΚΕΦΒΕ. Ο ρόλος των εθνικών εμπειρογνομόνων περιορίστηκε στην παροχή τεχνικής βοήθειας και συμβουλών στις υπηρεσίες της Επιτροπής. Η ΟΕ ΚΕΦΒΕ συνεδρίασε επίσης τρεις φορές με διευρυμένη σύνθεση (τον Δεκέμβριο 2005, 2006 και 2007) για να μπορέσουν όλοι οι βασικοί εμπειρογνώμονες και ενδιαφερόμενοι φορείς των επιχειρηματικών, επαγγελματικών και ακαδημαϊκών κύκλων να εκφράσουν τις απόψεις τους.

Επίσης, η Επιτροπή διαβουλευθήκε ανεπίσημα, σε διμερή βάση, με διάφορες επιχειρηματικές και επαγγελματικές ενώσεις. Ορισμένες από αυτές τις ομάδες συμφερόντων υπέβαλαν επίσημα τις απόψεις τους. Εξετάστηκαν επίσης τα πορίσματα ακαδημαϊκών ερευνών. Έτσι, διακεκριμένοι ακαδημαϊκοί προσέφεραν στην Επιτροπή τις γνώσεις τους σε σχέση με διάφορα χαρακτηριστικά του συστήματος.

Η Επιτροπή διοργάνωσε επίσης δύο εκδηλώσεις στις Βρυξέλλες (Απρίλιος 2002) και στη Ρώμη (Δεκέμβριος 2003 με την ιταλική προεδρία). Τον Φεβρουάριο 2008, ακόμη μια διάσκεψη, υπό την αιγίδα από κοινού της Επιτροπής και ενός ακαδημαϊκού ιδρύματος, πραγματοποιήθηκε στη Βιέννη και πραγματοποιήθηκαν λεπτομερώς ορισμένα ζητήματα σχετικά με την ΚΕΒΦΕ. Τέλος, στις 20 Οκτωβρίου 2010, η Επιτροπή συμβουλευθήκε

εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, των επιχειρήσεων, των ομάδων προβληματισμού (think tanks) και του ακαδημαϊκού χώρου για ορισμένα θέματα, τα οποία οι υπηρεσίες της είχαν επανεξετάσει και περαιτέρω αναπτύξει μετά την τελευταία συνεδρίαση της ΟΕ ΚΕΒΦΕ τον Απρίλιο 2008.

β) Εκτίμηση επιπτώσεων

Έχει συνταχθεί λεπτομερέστατη εκτίμηση επιπτώσεων, η οποία περιλαμβάνει τα αποτελέσματα των παρακάτω μελετών: i) European Tax Analyzer (ETA)· ii) μελέτη της Price Waterhouse Cooper (PWC)· iii) βάση δεδομένων Amadeus and Orbis· iv) μελέτη Deloitte και v) μελέτη CORTAX.

Η έκθεση ακολουθεί τις κατευθυντήριες γραμμές της Γενικής Γραμματείας για τις εκτιμήσεις επιπτώσεων και, ως εκ τούτου, περιλαμβάνει: i) επισκόπηση της διαδικασίας διαβουλεύσεων· ii) περιγραφή των υφιστάμενων προβλημάτων· iii) αναφορά των στόχων της πολιτικής· και iv) σύγκριση εναλλακτικών επιλογών πολιτικής, με τις οποίες θα μπορούσαν να επιτευχθούν οι στόχοι που προαναφέρθηκαν. Ειδικότερα, υποβάλλονται σε ανάλυση μια ΚΒΦΕ (κοινή φορολογική βάση χωρίς ενοποίηση) και μια ΚΕΒΦΕ (κοινή φορολογική βάση με ενοποίηση), τόσο υποχρεωτικές όσο και προαιρετικές, και συγκρίνονται οι αντίστοιχες οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές επιπτώσεις.

Σύγκριση των επιλογών πολιτικής

Η εκτίμηση επιπτώσεων εξετάζει διάφορες επιλογές με στόχο τη βελτίωση της ανταγωνιστικής θέσης των ευρωπαϊκών εταιρειών, μέσω της παροχής σε αυτές της δυνατότητας να υπολογίζουν τα κέρδη τους σε ολόκληρη την ΕΕ σύμφωνα με ένα και μόνο σύνολο κανόνων και, ως εκ τούτου, να επιλέγουν το νομικό περιβάλλον που είναι καταλληλότερο για τις επιχειρηματικές ανάγκες τους, εξαλείφοντας παράλληλα τα φορολογικά κόστη που σχετίζονται με την ύπαρξη 27 χωριστών εθνικών φορολογικών συστημάτων. Η έκθεση εξετάζει 4 κύρια σενάρια πολιτικής, τα οποία συγκρίνονται με το σενάριο «μη ανάληψης δράσης» ή «διατήρησης της υπάρχουσας κατάστασης» (επιλογή 1):

- (i) Προαιρετική Κοινή Βάση Φορολογίας Εταιρειών (προαιρετική ΚΒΦΕ): Οι ημεδαπές εταιρείες της ΕΕ (και οι ευρισκόμενες στην ΕΕ μόνιμες εγκαταστάσεις) θα είχαν τη δυνατότητα να υπολογίζουν την φορολογική τους βάση σύμφωνα με ένα σύνολο κοινών κανόνων σε ολόκληρη την Ένωση, αντί ενός από τα 27 εθνικά συστήματα φορολογίας εταιρειών. Η «χωριστή λογιστική» (δηλαδή η τιμολόγηση ανά συναλλαγή σύμφωνα με την αρχή «των ίσων αποστάσεων») θα εξακολουθούσε να ισχύει για τις ενδοομιλικές συναλλαγές, δεδομένου ότι το σύστημα δεν θα προέβλεπε ενοποίηση των φορολογικών αποτελεσμάτων (επιλογή 2).
- (ii) Υποχρεωτική Κοινή Βάση Φορολογίας Εταιρειών (υποχρεωτική ΚΒΦΕ): όλες οι ημεδαπές εταιρείες της ΕΕ που πληρούν τις προϋποθέσεις (και οι ευρισκόμενες στην ΕΕ μόνιμες εγκαταστάσεις) θα ήταν υποχρεωμένες να υπολογίζουν την φορολογική τους βάση σύμφωνα με ένα και μόνο σύνολο κοινών κανόνων σε ολόκληρη την Ένωση. Οι νέοι κανόνες θα αντικαθιστούσαν τα σημερινά 27 εθνικά συστήματα φορολογίας εταιρειών. Ελλείψει ενοποίησης, η «χωριστή λογιστική» θα εξακολουθούσε να καθορίζει την κατανομή των κερδών στις ενδοομιλικές συναλλαγές (επιλογή 3).
- (iii) Προαιρετική Κοινή Ενοποιημένη Βάση Φορολογίας Εταιρειών (προαιρετική ΚΕΒΦΕ): ένα σύνολο κοινών κανόνων που καθιερώνουν ενοποιημένη φορολογική

βάση σε ολόκληρη την ΕΕ θα αποτελούσε εναλλακτική δυνατότητα ως προς τα σημερινά 27 εθνικά συστήματα φορολογίας εταιρειών και τη χρήση της «χωριστής λογιστικής» για την κατανομή των εσόδων στις συνδεδεμένες επιχειρήσεις. Έτσι, τα φορολογικά αποτελέσματα κάθε μέλους του ομίλου (δηλ. ημεδαπής εταιρείας της ΕΕ ή ευρισκόμενης στην ΕΕ μόνιμης εγκατάστασης) θα αθροίζονταν για να αποτελέσουν μια ενοποιημένη φορολογική βάση και θα αναδιανέμονταν σύμφωνα με έναν προκαθορισμένο μηχανισμό καταμερισμού με βάση μαθηματικό τύπο. Σύμφωνα με το σενάριο αυτό, οι ημεδαπές εταιρείες της ΕΕ ή/και οι ευρισκόμενες στην ΕΕ μόνιμες εγκαταστάσεις που ανήκουν σε εταιρείες με έδρα εκτός της Ένωσης θα είχαν δικαίωμα να εφαρμόζουν την ΚΕΒΦΕ, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούν τις απαιτήσεις επιλεξιμότητας για τον σχηματισμό ομίλου και όλα τα επιλέξιμα μέλη του ίδιου ομίλου επιλέγουν να εφαρμόσουν τους κοινούς κανόνες ('all-in all-out') (επιλογή 4).

- (iv) Υποχρεωτική Κοινή Ενοποιημένη Βάση Φορολογίας Εταιρειών (υποχρεωτική ΚΕΒΦΕ): οι ημεδαπές εταιρείες της ΕΕ ή/και οι ευρισκόμενες στην ΕΕ μόνιμες εγκαταστάσεις που ανήκουν σε εταιρείες με έδρα εκτός της Ένωσης θα ήταν υποχρεωμένες να εφαρμόζουν την ΚΕΒΦΕ, εφόσον πληρούσαν τις απαιτήσεις επιλεξιμότητας για τον σχηματισμό ομίλου.

Ανάλυση επιπτώσεων

Τα οικονομικά αποτελέσματα της εκτίμησης επιπτώσεων αποδεικνύουν ότι η άρση των εμποδίων που έχουν προσδιοριστεί και σχετίζονται με τη φορολογία των εταιρειών θα επέτρεπε στις επιχειρήσεις να προβαίνουν σε ορθότερες οικονομικές επιλογές και ως εκ τούτου θα βελτιώνε τη συνολική αποτελεσματικότητα της οικονομίας. Οι επιλογές για προαιρετική και υποχρεωτική ΚΕΒΦΕ θα οδηγήσουν και οι δύο σε ελαφρά υψηλότερη ευημερία. Η προαιρετική ΚΕΒΦΕ είναι προτιμότερη για διάφορους λόγους. Οι δύο βασικοί λόγοι που έχουν επαληθευθεί στην εκτίμηση επιπτώσεων είναι i) η εκτιμώμενη επίπτωση στην απασχόληση είναι ευνοϊκότερη και ii) αποφεύγεται η εξαναγκασμένη μετάβαση όλων ανεξαιρέτως των εταιρειών στην Ένωση προς μια νέα μέθοδο υπολογισμού της φορολογικής τους βάσης (ασχέτως του αν δραστηριοποιούνται σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη).

Οι μεταρρυθμίσεις που αποτελούν αντικείμενο της ανάλυσης συνδέονται δυναμικά με σημαντικές δυναμικές μακροπρόθεσμες επιπτώσεις. Η μείωση της αβεβαιότητας και του κόστους (πραγματικού και υποκειμενικού) με το οποίο επιβαρύνονται οι εταιρείες που δραστηριοποιούνται σήμερα σε πολλαπλές δικαιοδοσίες αποτελεί τον κύριο δίαυλο μέσω του οποίου αναμένεται να υλοποιηθούν τα αποτελέσματα αυτά. Σε τελευταία ανάλυση, αυτό θα οδηγήσει σε αυξημένες διασυνοριακές επενδύσεις στο εσωτερικό της Ένωσης, οι οποίες θα προέλθουν τόσο από περαιτέρω επέκταση των ευρωπαϊκών και αλλοδαπών πολυεθνικών επιχειρήσεων όσο και από νέες επενδύσεις καθαρά εγχώριων εταιρειών σε άλλα κράτη μέλη. Ειδικότερα, η εξάλειψη του πρόσθετου κόστους συμμόρφωσης που συνδέεται με την υποχρέωση συμμόρφωσης προς διαφορετικούς φορολογικούς κανόνες στην Ένωση και την ανάγκη δοσοληψιών με περισσότερες της μιας φορολογικές διοικήσεις (αρχή της «υπηρεσίας μιας στάσης» - one-stop-shop) είναι πιθανό ότι θα αυξήσει την ικανότητα των εταιρειών για διασυνοριακή επέκταση. Η προοπτική αυτή θα είναι ιδιαίτερα επωφελής για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, οι οποίες πλήττονται περισσότερο από τα υψηλά κόστη συμμόρφωσης που προκαλεί η τρέχουσα κατάσταση.

Αν και η εκτίμηση επιπτώσεων υπογραμμίζει ότι η τελική επίπτωση της καθιέρωσης ΚΕΒΦΕ στα συνολικά φορολογικά έσοδα εξαρτάται από τις πολιτικές επιλογές των ίδιων των κρατών

μελών, είναι σημαντικό να επιδείξουν τα κράτη μέλη ιδιαίτερη προσοχή στα αποτελέσματα επί των εσόδων, με δεδομένη ιδίως την πολύ δυσχερή δημοσιονομική κατάσταση σε πολλά κράτη μέλη.

Γενικά, οι νέοι κανόνες για την κοινή βάση θα οδηγήσουν σε μια μέση ενωσιακή βάση, ευρύτερη από την σήμερα ισχύουσα. Στο βαθμό που υπάρχουν οικονομικές ζημίες προς συμψηφισμό σε διασυνοριακή βάση, η ενοποίηση στο πλαίσιο της ΚΕΒΦΕ τείνει να συρρικνώνει την κοινή βάση.

Πράγματι, η επίπτωση επί των εσόδων των κρατών μελών θα εξαρτηθεί σε τελική ανάλυση από τις επιλογές της εθνικής πολιτικής όσον αφορά τις πιθανές προσαρμογές του μείγματος διαφόρων φορολογικών μέσων ή των φορολογικών συντελεστών που εφαρμόζονται. Από την άποψη αυτή, είναι δύσκολο να προβλέψει κανείς τις ακριβείς επιπτώσεις σε καθένα από τα κράτη μέλη. Ωστόσο, η οδηγία περιλαμβάνει ρήτρα επανεξέτασης των επιπτώσεων μετά από 5 έτη.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

α) Νομική βάση

Η νομοθεσία σχετικά με τους άμεσους φόρους εμπίπτει στο άρθρο 115 της συνθήκης για τη λειτουργία της ΕΕ (ΣΛΕΕ). Η διάταξη αυτή ορίζει ότι τα νομικά μέτρα προσέγγισης δυνάμει του εν λόγω άρθρου περιβάλλονται τον νομικό τύπο της οδηγίας.

β) Επικουρικότητα

Η παρούσα πρόταση συνάδει με την αρχή της επικουρικότητας.

Το σύστημα της ΚΕΒΦΕ αποσκοπεί στην αντιμετώπιση των φορολογικών εμποδίων, τα οποία οφείλονται κυρίως στον κατακερματισμό της Ένωσης σε 27 ανόμοια φορολογικά συστήματα, με τα οποία έρχονται αντιμέτωπες οι επιχειρήσεις όταν δραστηριοποιούνται στην ενιαία αγορά. Η ασυντόνιστη δράση, η οποία σχεδιάζεται και υλοποιείται από κάθε κράτος μέλος χωριστά, θα αναπαρήγαγε την τρέχουσα κατάσταση, καθώς οι εταιρείες θα χρειάζονταν και πάλι να απευθύνονται σε τόσες φορολογικές διοικήσεις όσα και τα κράτη μέλη στα οποία έχουν υποχρέωση καταβολής φόρου.

Οι κανόνες που περιλαμβάνονται στην παρούσα πρόταση, όπως οι ελαφρύνσεις για διασυνοριακές ζημίες και οι αφορολόγητες αναδιρθρώσεις ομίλων, θα ήταν αναποτελεσματικοί και πιθανόν να δημιουργούσαν στρεβλώσεις στην αγορά, και συγκεκριμένα διπλή φορολογία ή απουσία φορολογίας, εάν κάθε κράτος μέλος εφαρμόζε το δικό του σύστημα. Ούτε θα μπορούσαν οι ανόμοιοι εθνικοί κανόνες για την κατανομή των κερδών να βελτιώσουν τη σημερινή - ήδη περίπλοκη - διαδικασία κατανομής των επιχειρηματικών κερδών μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων.

Η φύση του θέματος απαιτεί κοινή προσέγγιση.

Ένα ενιαίο σύνολο κανόνων για τον υπολογισμό, την ενοποίηση και τον καταμερισμό των φορολογικών βάσεων συνδεδεμένων επιχειρήσεων σε ολόκληρη την Ένωση αναμένεται να μετριάσει τις στρεβλώσεις της αγοράς που προκαλούνται από τη σημερινή αλληλεπίδραση των 27 εθνικών φορολογικών καθεστώτων. Επιπλέον, τα θεμέλια του συστήματος, ιδίως η φορολογική ελάφρυνση των διασυνοριακών ζημιών, οι αφορολόγητες μεταβιβάσεις

στοιχείων ενεργητικού εντός του ομίλου και η κατανομή της φορολογικής βάσης του ομίλου μέσω μαθηματικού τύπου, θα μπορούσαν να υλοποιηθούν μόνο με βάση ένα κοινό γενικό ρυθμιστικό πλαίσιο. Παρομοίως, θα χρειαστεί να επινοηθούν κοινοί κανόνες διοικητικής διαδικασίας για να μπορέσει να λειτουργήσει η αρχή της διοίκησης που αποτελεί «υπηρεσία μιας στάσης».

Η παρούσα πρόταση περιορίζεται στην καταπολέμηση των φορολογικών εμποδίων που προκαλούνται από τις ανισότητες των εθνικών συστημάτων όσον αφορά τον υπολογισμό της φορολογικής βάσης μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων. Οι εργασίες που ακολούθησαν τη μελέτη σχετικά με τη φορολογία των εταιρειών επεσήμαναν ότι τα βέλτιστα αποτελέσματα όσον αφορά την αντιμετώπιση των εν λόγω εμποδίων θα επιτυγχάνονταν εάν ο υπολογισμός της φορολογικής βάσης των εταιρειών και η διασυνοριακή ενοποίηση ρυθμίζονταν από κοινό πλαίσιο. Όντως, τα θέματα αυτά μπορούν να αντιμετωπισθούν μόνο με τη θέσπιση νομοθεσίας στο επίπεδο της Ένωσης, δεδομένου ότι έχουν πρωτίστως διασυνοριακό χαρακτήρα. Επομένως, η παρούσα πρόταση δικαιολογείται σε σχέση με την αρχή της επικουρικότητας, διότι η ατομική δράση των κρατών μελών δεν θα μπορούσε να επιτύχει τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα.

γ) Αναλογικότητα

Η παρούσα πρόταση, η οποία έχει διαμορφωθεί ως προαιρετικό σύστημα, αντιπροσωπεύει την πλέον αναλογική ανταπόκριση στα προβλήματα που έχουν προσδιοριστεί. Δεν εξαναγκάζει τις εταιρείες που δεν έχουν την πρόθεση να αναπτύξουν δραστηριότητα στο εξωτερικό να επιβαρυνθούν με το μη αναγκαίο διοικητικό κόστος εφαρμογής των κοινών κανόνων χωρίς να έχουν πραγματικό όφελος.

Η παρούσα πρωτοβουλία αναμένεται να δημιουργήσει ευνοϊκότερες συνθήκες για επενδύσεις στην ενιαία αγορά, καθώς τα κόστη φορολογικής συμμόρφωσης αναμένεται να μειωθούν. Επιπλέον, οι εταιρείες είναι πιθανό ότι θα αντλήσουν σημαντικά οφέλη από την κατάργηση των διατυπώσεων που αφορούν τις τιμές μεταβίβασης, από τη δυνατότητα μεταφοράς ζημιών πέραν των εθνικών συνόρων εντός του ίδιου ομίλου, καθώς και από αφορολόγητες αναδιοργανώσεις εντός του ομίλου. Η θετική επίπτωση αναμένεται να υπερβεί το ενδεχόμενο πρόσθετο οικονομικό και διοικητικό κόστος, το οποίο θα χρειαστεί να αναλάβουν οι εθνικές φορολογικές αρχές για την εφαρμογή του συστήματος στο πρώτο στάδιο.

Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα πρόταση είναι και κατάλληλα και αναγκαία για την επίτευξη του επιθυμητού σκοπού (άρα σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας). Συγκεκριμένα, αφορούν την εναρμόνιση της φορολογικής βάσης των εταιρειών, η οποία αποτελεί προαπαιτούμενο για τον περιορισμό των προσδιορισμένων φορολογικών εμποδίων και για τη διόρθωση των στοιχείων που στρεβλώνουν την ενιαία αγορά. Εν προκειμένω, θα πρέπει επίσης να διευκρινιστεί ότι η παρούσα πρόταση δεν συνεπάγεται εναρμόνιση των φορολογικών συντελεστών (ούτε καθορισμό ελάχιστου φορολογικού συντελεστή). Πράγματι, ο καθορισμός των συντελεστών θεωρείται θέμα που ανήκει στη φορολογική κυριαρχία των κρατών μελών και επομένως αφήνεται για ρύθμιση μέσω της εθνικής νομοθεσίας.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η παρούσα πρόταση οδηγίας δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την κοινή ενοποιημένη βάση φορολογίας εταιρειών (ΚΕΒΦΕ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 115,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁵,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁶,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με ειδική νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Οι εταιρείες που επιθυμούν να αναπτύξουν επιχειρηματική δραστηριότητα πέραν των συνόρων στο εσωτερικό της Ένωσης συναντούν σοβαρά εμπόδια και στρεβλώσεις της αγοράς λόγω της ύπαρξης 27 διαφορετικών συστημάτων φορολογίας των εταιρειών. Τα εν λόγω εμπόδια και στρεβλώσεις παρακωλύουν την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Δημιουργούν αντικίνητρα για επενδύσεις στην Ένωση και αντιμάχονται τις προτεραιότητες που έχουν τεθεί στην ανακοίνωση που εξέδωσε η Επιτροπή στις 3 Μαρτίου 2010 με τίτλο «Ευρώπη 2020 – Στρατηγική για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη»⁷. Συγκρούονται επίσης με τις απαιτήσεις μιας κοινωνικής οικονομίας της αγοράς με υψηλό βαθμό ανταγωνιστικότητας.
- (2) Τα φορολογικά εμπόδια για τη διασυνοριακή επιχειρηματική δραστηριότητα είναι ιδιαίτερα σοβαρά για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, οι οποίες συνήθως στερούνται των απαραίτητων πόρων για την αντιμετώπιση των ανεπαρειών της αγοράς.
- (3) Το δίκτυο των συμβάσεων αποφυγής της διπλής φορολογίας μεταξύ των κρατών μελών δεν προσφέρει την κατάλληλη λύση. Η ισχύουσα ενωσιακή νομοθεσία για

⁵ EE C [...] της [...], σ. [...].

⁶ EE C [...] της [...], σ. [...].

⁷ COM(2010) 2020.

θέματα φορολογίας εταιρειών αντιμετωπίζει μόνο ένα μικρό αριθμό ειδικών προβλημάτων.

- (4) Ένα σύστημα που θα επέτρεπε στις εταιρείες να αντιμετωπίζουν την Ένωση ως ενιαία αγορά για σκοπούς φορολογίας των εταιρειών θα διευκόλυνε την διασυνοριακή δραστηριότητα για τις εταιρείες που εδρεύουν στην Ένωση και θα προωθούσε την επίτευξη του στόχου να καταστεί η Ένωση πιο ανταγωνιστική διεθνώς όσον αφορά την προσέλκυση επενδύσεων. Ο καλύτερος τρόπος για να επιτευχθεί ένα σύστημα του είδους αυτού θα ήταν να δοθεί η δυνατότητα σε ομίλους εταιρειών με φορολογητέα παρουσία σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη να διακανονίζουν τις φορολογικές τους υποθέσεις στην Ένωση σύμφωνα με ενιαίο σύνολο κανόνων για τον υπολογισμό της φορολογικής βάσης και να απευθύνονται σε μία και μόνη φορολογική διοίκηση («υπηρεσία μίας στάσης»). Οι κανόνες αυτοί θα πρέπει επίσης να ισχύουν για οντότητες που υπόκεινται σε φορολογία εταιρειών στην Ένωση και δεν ανήκουν σε έναν όμιλο.
- (5) Δεδομένου ότι οι διαφορές στους φορολογικούς συντελεστές δεν δημιουργούν τα ίδια εμπόδια, το σύστημα (η Κοινή Ενοποιημένη Βάση Φορολογίας Εταιρειών - ΚΕΒΦΕ) δεν χρειάζεται να θίξει τη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών σε ό,τι αφορά τον καθορισμό των εθνικών συντελεστών φορολογίας των εταιρειών.
- (6) Η ενοποίηση αποτελεί ουσιώδες στοιχείο ενός συστήματος του είδους αυτού, δεδομένου ότι τα σοβαρότερα φορολογικά εμπόδια που αντιμετωπίζουν οι εταιρείες στην Ένωση μπορούν να αντιμετωπιστούν μόνο με τον τρόπο αυτό. Καταργεί τις διατυπώσεις που αφορούν τις τιμές μεταβίβασης και τη διπλή φορολογία στο εσωτερικό του ομίλου. Επιπλέον, οι ζημίες των φορολογουμένων εταιρειών συμψηφίζονται αυτόματα με τα κέρδη που δημιουργούνται από άλλα μέλη του ίδιου ομίλου.
- (7) Η ενοποίηση κατ' ανάγκη συνεπάγεται τη θέσπιση κανόνων για τον επιμερισμό του αποτελέσματος μεταξύ των κρατών μελών στα οποία είναι εγκατεστημένα τα μέλη του ομίλου.
- (8) Επειδή το εν λόγω σύστημα είναι σχεδιασμένο πρωτίστως για να εξυπηρετεί τις ανάγκες των εταιρειών που έχουν διασυνοριακή δραστηριότητα, θα πρέπει να αποτελεί προαιρετικό καθεστώς, το οποίο θα συνοδεύει τα υφιστάμενα εθνικά συστήματα φορολογίας των εταιρειών.
- (9) Το σύστημα (η Κοινή Ενοποιημένη Βάση Φορολογίας Εταιρειών - ΚΕΒΦΕ) θα πρέπει να συνίσταται σε ένα σύνολο κοινών κανόνων για τον υπολογισμό της φορολογικής βάσης των εταιρειών, με την επιφύλαξη των διατάξεων που περιλαμβάνονται στις οδηγίες 78/660/ΕΟΚ⁸ και 83/349/ΕΟΚ⁹ του Συμβουλίου και στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁰.
- (10) Όλα τα έσοδα θα πρέπει να υπόκεινται σε φόρο, εκτός εάν απαλλάσσονται ρητά.

⁸ ΕΕ L 222 της 14.8.1978, σ. 11.

⁹ ΕΕ L 193 της 18.7.1983, σ. 1.

¹⁰ ΕΕ L 243 της 11.9.2002, σ. 1.

- (11) Το εισόδημα που συνίσταται σε μερίσματα, το προϊόν της διάθεσης μετοχών που έχει στην κατοχή της εταιρεία εκτός του ομίλου και τα κέρδη αλλοδαπών μόνιμων εγκαταστάσεων θα πρέπει να απαλλάσσονται. Κατά την παροχή φορολογικών ελαφρύνσεων για διπλή φορολογία, τα περισσότερα κράτη μέλη απαλλάσσουν τα μερίσματα και το προϊόν της διάθεσης μετοχών, δεδομένου ότι με τον τρόπο αυτό αποφεύγεται η ανάγκη υπολογισμού των δικαιωμάτων της φορολογούμενης εταιρείας για πίστωση του φόρου που καταβλήθηκε στην αλλοδαπή, ιδίως στις περιπτώσεις που για τον υπολογισμό του δικαιώματος αυτού πρέπει να ληφθεί υπόψη ο φόρος εταιρειών που καταβλήθηκε από την εταιρεία η οποία διανέμει τα μερίσματα. Η απαλλαγή του εισοδήματος που αποκτήθηκε στην αλλοδαπή ανταποκρίνεται στην ίδια ανάγκη για απλότητα.
- (12) Το εισόδημα που προέρχεται από τόκους και πληρωμές δικαιωμάτων θα πρέπει να υπόκειται σε φόρο, με πίστωση για την παρακράτηση φόρου στην πηγή που έχει γίνει για τις πληρωμές αυτές. Αντίθετα από την περίπτωση των μερισμάτων, δεν υπάρχει δυσκολία στον υπολογισμό της πίστωσης αυτής.
- (13) Τα φορολογητέα έσοδα θα πρέπει να μειώνονται κατά το ποσό των επιχειρηματικών δαπανών και ορισμένων άλλων στοιχείων. Οι εκπίπτουσες επιχειρηματικές δαπάνες θα πρέπει κανονικά να περιλαμβάνουν όλα τα έξοδα που σχετίζονται με τις πωλήσεις και τις δαπάνες που συνδέονται με την παραγωγή, τη διατήρηση και τη διασφάλιση εισοδήματος. Η δυνατότητα έκπτωσης θα πρέπει να επεκταθεί και στις δαπάνες έρευνας και ανάπτυξης, καθώς και στις δαπάνες που πραγματοποιούνται για την άντληση ιδίων κεφαλαίων ή δανείων για τους σκοπούς της επιχείρησης. Θα πρέπει επίσης να υπάρχει κατάλογος δαπανών που δεν εκπίπτουν.
- (14) Τα πάγια στοιχεία ενεργητικού θα πρέπει να είναι αποσβεστέα για φορολογικούς σκοπούς, με την επιφύλαξη ορισμένων εξαιρέσεων. Τα υλικά και άυλα στοιχεία ενεργητικού με μακρά διάρκεια ωφέλιμης ζωής θα πρέπει να υπόκεινται σε απόσβεση ατομικά, ενώ άλλα στοιχεία θα πρέπει να εντάσσονται σε ομάδες. Η ομαδική απόσβεση απλουστεύει τα πράγματα τόσο για τις φορολογικές αρχές όσο και για τις φορολογούμενες εταιρείες, δεδομένου ότι αποφεύγεται η ανάγκη κατάρτισης και διατήρησης καταλόγου με όλα τα είδη πάγιων στοιχείων ενεργητικού και την ωφέλιμη ζωή τους.
- (15) Οι φορολογούμενες εταιρείες θα πρέπει να επιτρέπεται να μεταφέρουν ζημίες σε επόμενη χρήση επ' αόριστον, αλλά δεν θα πρέπει να επιτρέπεται η μεταφορά ζημιών σε προηγούμενες χρήσεις. Δεδομένου ότι η μεταφορά των ζημιών σε επόμενες χρήσεις αποσκοπεί να διασφαλίσει ότι η φορολογούμενη εταιρεία καταβάλλει φόρο επί του πραγματικού της εισοδήματος, δεν υπάρχει λόγος να τεθεί χρονικό όριο στην εν λόγω μεταφορά. Η μεταφορά των ζημιών σε προηγούμενες χρήσεις αποτελεί σχετικά σπάνια πρακτική των κρατών μελών και οδηγεί σε υπέρμετρα περίπλοκες καταστάσεις.
- (16) Η επιλεξιμότητα για ενοποίηση (συμμετοχή σε όμιλο) θα πρέπει να καθορίζεται σύμφωνα με διττό κριτήριο βασιζόμενο i) στον έλεγχο (άνω του 50% των δικαιωμάτων ψήφου) και ii) στην ιδιοκτησία (άνω του 75% του μετοχικού κεφαλαίου) ή στα δικαιώματα επί των κερδών (άνω του 75% των δικαιωμάτων επί των κερδών). Το κριτήριο αυτό εξασφαλίζει υψηλό επίπεδο οικονομικής ολοκλήρωσης μεταξύ των μελών του ομίλου, όπως υποδηλώνει η σχέση ελέγχου και υψηλού επιπέδου συμμετοχής. Τα δύο κατώτατα όρια θα πρέπει να καλύπτονται καθ' όλη τη διάρκεια

του φορολογικού έτους· διαφορετικά, η εταιρεία θα πρέπει να εγκαταλείπει τον όμιλο αμέσως. Θα πρέπει επίσης να προβλέπεται ελάχιστο διάστημα εννέα μηνών για τη συμμετοχή στον όμιλο.

- (17) Θα πρέπει να θεσπιστούν κανόνες για την αναδιοργάνωση επιχειρήσεων, ώστε να προστατεύονται τα δικαιώματα επιβολής φορολογίας των κρατών μελών με δίκαιο τρόπο. Στις περιπτώσεις που μια εταιρεία εισέρχεται στον όμιλο, οι προ της ενοποίησης ζημίες εκμετάλλευσης θα πρέπει να μεταφέρονται σε επόμενη χρήση για να συμψηφιστούν με το μερίδιο που έχει επιμεριστεί στην φορολογούμενη εταιρεία. Στις περιπτώσεις που μια εταιρεία εγκαταλείπει τον όμιλο, δεν θα πρέπει να κατανέμονται σε αυτήν ζημίες που πραγματοποιήθηκαν στη διάρκεια της περιόδου ενοποίησης. Μπορεί να πραγματοποιείται προσαρμογή για ορισμένες υπεραξίες, στις περιπτώσεις που ορισμένα στοιχεία ενεργητικού εκποιούνται μικρό διάστημα μετά την είσοδο σε όμιλο ή την έξοδο από αυτόν. Η αξία των εσωτερικώς δημιουργούμενων άυλων περιουσιακών στοιχείων θα πρέπει να αποτιμάται με βάση κατάλληλη προσεγγιστική τιμή, δηλαδή τις δαπάνες έρευνας και ανάπτυξης, προώθησης και διαφήμισης στη διάρκεια συγκεκριμένης περιόδου.
- (18) Όταν επιβάλλονται φόροι με παρακράτηση στην πηγή επί των τόκων και των πληρωμών δικαιωμάτων που πραγματοποιούνται από φορολογούμενες εταιρείες, το προϊόν των φόρων αυτών θα πρέπει να κατανέμεται σύμφωνα με τον μαθηματικό τύπο του συγκεκριμένου φορολογικού έτους. Όταν επιβάλλονται φόροι με παρακράτηση στην πηγή επί των μερισμάτων που διανέμονται από φορολογούμενες εταιρείες, το προϊόν των φόρων αυτών δεν θα πρέπει να κατανέμεται, διότι, αντίθετα από τους τόκους και τα δικαιώματα, τα μερίσματα δεν έχουν οδηγήσει σε προηγούμενη έκπτωση που βαρύνει όλες τις εταιρείες του ομίλου.
- (19) Οι συναλλαγές μεταξύ φορολογούμενης εταιρείας και συνδεδεμένης επιχείρησης που δεν είναι μέλος του ίδιου ομίλου θα πρέπει να υπόκεινται σε προσαρμογές τιμολόγησης σύμφωνα με την αρχή «των ίσων αποστάσεων», η οποία αποτελεί κριτήριο γενικής εφαρμογής.
- (20) Το σύστημα θα πρέπει να περιλαμβάνει ένα γενικό κανόνα απαγόρευσης των καταχρήσεων, ο οποίος θα συμπληρώνεται από μέτρα που αποσκοπούν στον περιορισμό συγκεκριμένων τύπων καταχρηστικών πρακτικών. Τα εν λόγω μέτρα θα πρέπει να περιλαμβάνουν περιορισμούς στη δυνατότητα έκπτωσης από το φορολογητέο εισόδημα των τόκων που καταβάλλονται σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις, οι οποίες εδρεύουν για φορολογικούς σκοπούς σε χώρα χαμηλής φορολογίας εκτός της Ένωσης που δεν ανταλλάσσει πληροφορίες με το κράτος μέλος της καταβάλλουσας εταιρείας βάσει συμφωνίας ανάλογης με την οδηγία 2011/16/ΕΕ¹¹ σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας και με την κατάργηση της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ¹² και βάσει κανόνων σχετικά με τις ελεγχόμενες αλλοδαπές εταιρείες.
- (21) Ο μαθηματικός τύπος για τον επιμερισμό της ενοποιημένης φορολογικής βάσης θα πρέπει να περιλαμβάνει τρεις εξίσου σταθμισμένους συντελεστές (εργασία, στοιχεία ενεργητικού και πωλήσεις). Ο συντελεστής εργασίας θα πρέπει να υπολογίζεται με βάση τις δαπάνες μισθοδοσίας και τον αριθμό των εργαζομένων (εξ ημισείας). Ο

¹¹ EE L 64 της 11.3.2011, σ. 1.

¹² EE L 336 της 27.12.1977, σ. 15.

συντελεστής των στοιχείων ενεργητικού θα πρέπει να αποτελείται από όλα τα πάγια υλικά στοιχεία ενεργητικού. Τα άυλα και τα χρηματοοικονομικά στοιχεία του ενεργητικού θα πρέπει να αποκλείονται από τον μαθηματικό τύπο λόγω του μεταβλητού τους χαρακτήρα και των κινδύνων καταστρατήγησης του συστήματος. Η χρήση των συντελεστών αυτών δίνει την κατάλληλη βαρύτητα στα συμφέροντα του κράτους μέλους καταγωγής. Τέλος, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι πωλήσεις για να εξασφαλίζεται η δίκαιη συμμετοχή του κράτους μέλους προορισμού. Οι συντελεστές και οι σταθμίσεις αυτές θα εξασφαλίζουν ότι τα κέρδη φορολογούνται εκεί όπου πραγματοποιούνται. Ως εξαίρεση στη γενική αρχή, όταν το αποτέλεσμα του επιμερισμού δεν αντιπροσωπεύει δίκαια την έκταση της επιχειρηματικής δραστηριότητας, μια ρήτρα διασφάλισης προβλέπει εναλλακτική μέθοδο.

- (22) Η οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών¹³ εφαρμόζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας.
- (23) Οι όμιλοι εταιρειών θα πρέπει να είναι σε θέση να απευθύνονται σε μία και μόνη φορολογική διοίκηση («κύρια φορολογική αρχή»), η οποία θα πρέπει να είναι η διοίκηση του κράτους μέλους στο οποίο εδρεύει για φορολογικούς σκοπούς η μητρική εταιρεία του ομίλου («κύρια φορολογούμενη εταιρεία»). Η παρούσα οδηγία θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνει διαδικαστικούς κανόνες για τη διοίκηση του συστήματος. Θα πρέπει επίσης να προβλέπει έναν μηχανισμό εκ των προτέρων παροχής γνωμοδοτήσεων. Οι έλεγχοι θα πρέπει να κινούνται και να συντονίζονται από την κύρια φορολογική αρχή, αλλά οι αρχές οποιουδήποτε κράτους μέλους στο οποίο ένα μέλος του ομίλου υπόκειται σε φορολογία μπορούν να ζητήσουν να κινηθεί ο έλεγχος. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο εδρεύει ή είναι εγκατεστημένο ένα μέλος του ομίλου μπορεί να προσβάλλει απόφαση της κύριας φορολογικής αρχής σχετικά με την δήλωση υπαγωγής στο σύστημα ή τροποποιημένη πράξη επιβολής φόρου ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους της κύριας φορολογικής αρχής. Οι διαφορές μεταξύ φορολογουμένων εταιρειών και φορολογικών αρχών θα πρέπει να επιλύονται από διοικητικό φορέα, ο οποίος θα είναι αρμόδιος να εξετάζει σε πρώτο βαθμό τις προσφυγές σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους της κύριας φορολογικής αρχής.
- (24) Θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 290 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου να προσαρμόζονται τα παραρτήματα ανάλογα με τις τροποποιήσεις της νομοθεσίας των κρατών μελών σχετικά με τις μορφές και τη φορολογία των εταιρειών και να ενημερώνεται ο κατάλογος των φόρων που δεν εκπίπτουν, καθώς και να θεσπίζονται κανόνες σχετικά με τον ορισμό της νόμιμης και της οικονομικής κυριότητας σε σχέση με τα στοιχεία ενεργητικού που αποκτήθηκαν με χρηματοδοτική μίσθωση, τον υπολογισμό των στοιχείων κεφαλαίου και τόκων που περιέχουν οι αντίστοιχες πληρωμές μισθωμάτων και τον υπολογισμό της βάσης απόσβεσης ενός μισθωμένου στοιχείου ενεργητικού. Είναι αναγκαίο η εξουσιοδότηση προς την Επιτροπή να παρέχεται επ' αόριστον, ώστε να μπορούν να προσαρμόζονται οι κανόνες, εάν χρειαστεί.

¹³ EE L 281 της 23.11.1995, σ. 31-50.

- (25) Για να εξασφαλιστούν ενιαίες συνθήκες εφαρμογής της παρούσας οδηγίας σε ό,τι αφορά την κατ' έτος έκδοση καταλόγου εταιρικών μορφών τρίτων χωρών οι οποίες πληρούν τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας, τη θέσπιση κανόνων για τον υπολογισμό των συντελεστών εργασίας, στοιχείων ενεργητικού και πωλήσεων, την κατανομή εργαζομένων και δαπανών μισθοδοσίας, στοιχείων ενεργητικού και πωλήσεων στον αντίστοιχο συντελεστή, καθώς και την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού για τον αντίστοιχο συντελεστή, και την έγκριση τυποποιημένου εντύπου δήλωσης υπαγωγής στο σύστημα και κανόνων υποβολής δια της ηλεκτρονικής οδού, για τη μορφή της φορολογικής δήλωσης, για τη μορφή της ενοποιημένης φορολογικής δήλωσης και για τα απαιτούμενα δικαιολογητικά έγγραφα, θα πρέπει να ανατεθούν οι σχετικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή¹⁴.
- (26) Ο στόχος της παρούσας οδηγίας δεν μπορεί να επιτευχθεί ικανοποιητικά με τη μεμονωμένη δράση των κρατών μελών, λόγω της έλλειψης συντονισμού μεταξύ των εθνικών φορολογικών συστημάτων. Λαμβανομένου υπόψη ότι οι ανεπάρκειες της εσωτερικής αγοράς δημιουργούν πρωτίστως προβλήματα διασυνοριακού χαρακτήρα, πρέπει να εκδίδονται διορθωτικά μέτρα στο επίπεδο της Ένωσης. Η προσέγγιση αυτή είναι σύμφωνη με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως προβλέπεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (27) Η Επιτροπή θα πρέπει να επανεξετάσει την εφαρμογή της οδηγίας μετά την πάροδο πέντε ετών και τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποστηρίξουν την Επιτροπή παρέχοντας τα κατάλληλα στοιχεία για την εργασία αυτή,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1 *Πεδίο εφαρμογής*

Με την παρούσα οδηγία θεσπίζεται σύστημα κοινής βάσης για τη φορολογία ορισμένων εταιρειών και ομίλων εταιρειών, καθώς και κανόνες που αφορούν τον υπολογισμό και τη χρησιμοποίηση της εν λόγω βάσης.

¹⁴ ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.

Άρθρο 2
Επιλέξιμες εταιρείες

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις εταιρείες που έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους, εφόσον πληρούνται αμφότερες οι κατωτέρω προϋποθέσεις:
 - α) η εταιρεία έχει μία από τις μορφές που παρατίθενται στο παράρτημα Ι·
 - β) η εταιρεία υπόκειται σε ένα από τους φόρους εταιρειών που παρατίθενται στο παράρτημα ΙΙ ή σε παρόμοιο φόρο που θεσπίζεται μεταγενέστερα.
2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις εταιρείες που έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία τρίτης χώρας, εφόσον πληρούνται αμφότερες οι κατωτέρω προϋποθέσεις:
 - α) η εταιρεία έχει μορφή παρόμοια με μία από τις μορφές που παρατίθενται στο παράρτημα Ι·
 - β) η εταιρεία υπόκειται σε ένα από τους φόρους εταιρειών που παρατίθενται στο παράρτημα ΙΙ.
3. Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 127 και με την επιφύλαξη των όρων των άρθρων 128, 129 και 130, προκειμένου να τροποποιούνται τα παραρτήματα Ι και ΙΙ ανάλογα με τις τροποποιήσεις της νομοθεσίας των κρατών μελών όσον αφορά τις μορφές και τη φορολογία των εταιρειών.

Άρθρο 3
Επιλέξιμες εταιρικές μορφές τρίτων χωρών

1. Η Επιτροπή εκδίδει κατ' έτος κατάλογο εταιρικών μορφών τρίτων χωρών οι οποίες θεωρείται ότι πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 2 παράγραφος 2 στοιχείο α). Η εν λόγω εκτελεστική πράξη εκδίδεται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 131 παράγραφος 2.
2. Το γεγονός ότι μια εταιρική μορφή δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο εταιρικών μορφών τρίτων χωρών που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεν αποκλείει την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στην εν λόγω εταιρική μορφή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΕΝΝΟΙΕΣ

Άρθρο 4
Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- (1) «φορολογούμενη εταιρεία»: η εταιρεία που έχει επιλέξει να εφαρμόσει το σύστημα που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία·
- (2) «μεμονωμένη φορολογούμενη εταιρεία»: η φορολογούμενη εταιρεία που δεν πληροί τις προϋποθέσεις για ενοποίηση·
- (3) «μη φορολογούμενη εταιρεία»: η εταιρεία που δεν είναι επιλέξιμη να επιλέξει ή δεν έχει επιλέξει να εφαρμόσει το σύστημα που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία·
- (4) «ημεδαπή φορολογούμενη εταιρεία»: η φορολογούμενη εταιρεία που έχει φορολογική έδρα σε κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφοι 3 και 4·
- (5) «μη ημεδαπή φορολογούμενη εταιρεία»: η φορολογούμενη εταιρεία που δεν έχει φορολογική έδρα σε κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφοι 3 και 4·

- (6) «κύρια φορολογούμενη εταιρεία»:
- α) η ημεδαπή φορολογούμενη εταιρεία, εφόσον σχηματίζει όμιλο με τις πληρούσες τις προϋποθέσεις θυγατρικές της, τις μόνιμες εγκαταστάσεις της που βρίσκονται σε άλλα κράτη μέλη ή μία ή περισσότερες μόνιμες εγκαταστάσεις μιας θυγατρικής που πληροί τις προϋποθέσεις και εδρεύει σε τρίτη χώρα· ή
 - β) η ημεδαπή φορολογούμενη εταιρεία που ορίζεται από τον όμιλο, εφόσον αυτός αποτελείται μόνο από δύο ή περισσότερες ημεδαπές φορολογούμενες εταιρείες, οι οποίες είναι πληρούσες τις προϋποθέσεις άμεσες θυγατρικές της ίδιας μητρικής εταιρείας που εδρεύει σε τρίτη χώρα· ή
 - γ) η ημεδαπή φορολογούμενη εταιρεία, η οποία είναι η πληρούσα τις προϋποθέσεις θυγατρική μητρικής εταιρείας που εδρεύει σε τρίτη χώρα, εφόσον η εν λόγω ημεδαπή φορολογούμενη εταιρεία σχηματίζει όμιλο αποκλειστικά με μία ή περισσότερες μόνιμες εγκαταστάσεις της μητρικής της· ή
 - δ) η μόνιμη εγκατάσταση που υποδεικνύεται από μη ημεδαπή φορολογούμενη εταιρεία, η οποία σχηματίζει όμιλο αποκλειστικά σε ό,τι αφορά τις μόνιμες εγκαταστάσεις της που ευρίσκονται σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη.
- (7) «μέλος του ομίλου»: κάθε φορολογούμενη εταιρεία που ανήκει στον ίδιο όμιλο, όπως ορίζεται στα άρθρα 54 και 55. Εάν η φορολογούμενη εταιρεία διατηρεί μία ή περισσότερες μόνιμες εγκαταστάσεις σε άλλο κράτος μέλος εκτός εκείνου στο οποίο βρίσκονται τα όργανα κεντρικής διαχείρισης και ελέγχου, κάθε μόνιμη εγκατάσταση λογίζεται ως μέλος του ομίλου·
- (8) «έσοδα»: το προϊόν των πωλήσεων και κάθε άλλης συναλλαγής, χωρίς φόρο προστιθέμενης αξίας και λοιπούς φόρους ή δασμούς που εισπράττονται για λογαριασμό κυβερνητικών οργανισμών, χρηματικής φύσεως ή μη, συμπεριλαμβανομένου του προϊόντος της διάθεσης στοιχείων ενεργητικού και δικαιωμάτων, οι τόκοι, τα μερίσματα και παντός είδους διανομή κερδών, το προϊόν της εκκαθάρισης, τα δικαιώματα, οι επιδοτήσεις και ενισχύσεις, οι δωρεές υπέρ της εταιρείας, οι αποζημιώσεις και οι χαριστικές πληρωμές. Τα έσοδα περιλαμβάνουν επίσης τις μη χρηματικές δωρεές στις οποίες προβαίνει η φορολογούμενη εταιρεία. Τα έσοδα δεν περιλαμβάνουν τα ίδια κεφάλαια που αντλεί η φορολογούμενη εταιρεία ή τις οφειλές προς αυτή που εξοφλούνται·
- (9) «κέρδος»: το ποσό κατά το οποίο τα έσοδα υπερβαίνουν τα έξοδα και τις λοιπές δαπάνες που εκπίπτουν στη διάρκεια ενός φορολογικού έτους·
- (10) «ζημία»: το ποσό κατά το οποίο τα έξοδα και οι λοιπές δαπάνες που εκπίπτουν υπερβαίνουν τα έσοδα στη διάρκεια ενός φορολογικού έτους·
- (11) «ενοποιημένη φορολογική βάση»: το άθροισμα των φορολογικών βάσεων όλων των μελών του ομίλου, όπως υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10·

- (12) «επιμερισμένο μερίδιο»: η αναλογία της ενοποιημένης φορολογικής βάσης του ομίλου, η οποία κατανέμεται σε ένα μέλος του ομίλου με εφαρμογή του μαθηματικού τύπου που προβλέπεται στα άρθρα 86-102.
- (13) «φορολογητέα αξία» ενός παγίου στοιχείου ενεργητικού ή ομάδας στοιχείων ενεργητικού: η βάση απόσβεσης μείον τη μέχρι στιγμής συνολική απόσβεση.
- (14) «πάγια στοιχεία ενεργητικού»: όλα τα υλικά στοιχεία ενεργητικού που αποκτώνται εξ επαχθούς αιτίας ή δημιουργούνται από την φορολογούμενη εταιρεία και όλα τα άυλα στοιχεία ενεργητικού που αποκτώνται εξ επαχθούς αιτίας, εφόσον μπορούν να αποτιμηθούν ανεξάρτητα και χρησιμοποιούνται στην επιχείρηση για την παραγωγή, διατήρηση ή διασφάλιση εισοδήματος επί διάστημα άνω των 12 μηνών, εκτός εάν το κόστος της απόκτησης, κατασκευής ή βελτίωσής τους είναι κατώτερο από 1000 ευρώ. Στα πάγια στοιχεία περιλαμβάνονται και τα χρηματοοικονομικά στοιχεία ενεργητικού.
- (15) «χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία/στοιχεία ενεργητικού»: τα μερίδια στο κεφάλαιο συνδεδεμένων επιχειρήσεων, τα δάνεια προς συνδεδεμένες επιχειρήσεις, οι συμμετοχές, τα δάνεια προς επιχειρήσεις με τις οποίες η εταιρεία συνδέεται μέσω συμμετοχών, οι λοιποί τίτλοι με χαρακτήρα παγίων στοιχείων, τα λοιπά δάνεια και οι ίδιες μετοχές στο βαθμό που η εθνική νομοθεσία επιτρέπει την εγγραφή τους στον ισολογισμό.
- (16) «μακράς διάρκειας πάγια υλικά στοιχεία ενεργητικού»: τα πάγια υλικά στοιχεία ενεργητικού με διάρκεια ωφέλιμης ζωής 15 ετών και άνω. Τα κτίρια, τα αεροσκάφη και τα πλοία θεωρούνται μακράς διάρκειας πάγια υλικά στοιχεία ενεργητικού.
- (17) «μεταχειρισμένα στοιχεία ενεργητικού»: τα πάγια στοιχεία με διάρκεια ωφέλιμης ζωής που είχε εν μέρει διανυθεί τη στιγμή της απόκτησής τους και τα οποία είναι κατάλληλα για περαιτέρω χρήση στην κατάσταση που βρίσκονται ή μετά από επισκευή.
- (18) «κόστος βελτίωσης»: κάθε συμπληρωματική δαπάνη για πάγιο στοιχείο ενεργητικού η οποία αυξάνει ουσιαστικά την ικανότητά του ή βελτιώνει ουσιαστικά τη λειτουργία του ή αντιπροσωπεύει άνω του 10% της αρχικής βάσης απόσβεσης του στοιχείου.
- (19) «αποθέματα και κυκλοφορούντα»: τα στοιχεία ενεργητικού που κατέχονται προς πώληση, βρίσκονται στη διαδικασία παραγωγής προς πώληση ή είναι υπό μορφή υλικών ή προμηθειών που πρόκειται να αναλωθούν κατά τη διαδικασία παραγωγής ή κατά την παροχή υπηρεσιών.
- (20) «οικονομικός κύριος»: το πρόσωπο που ουσιαστικά λαμβάνει όλα τα ωφελήματα και φέρει όλους τους κινδύνους που συνδέονται με πάγιο στοιχείο ενεργητικού, ανεξαρτήτως του αν το πρόσωπο αυτό είναι ο νόμιμος κύριος. Η φορολογούμενη εταιρεία που έχει δικαίωμα να κατέχει, να χρησιμοποιεί και να διαθέτει ένα πάγιο στοιχείο και φέρει τον κίνδυνο της απώλειας ή καταστροφής του θεωρείται σε κάθε περίπτωση ο οικονομικός κύριος.
- (21) «αρμόδια αρχή»: η αρχή που ορίζεται από κάθε κράτος μέλος για τη διαχείριση όλων των θεμάτων που σχετίζονται με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

- (22) «κύρια φορολογική αρχή»: η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο η κυρία φορολογούμενη εταιρεία έχει την έδρα της ή βρίσκεται, αν πρόκειται για μόνιμη εγκατάσταση μιας μη ημεδαπής φορολογούμενης εταιρείας·
- (23) «έλεγχος»: οι παντός είδους έρευνες, επιθεωρήσεις ή εξετάσεις που διενεργούνται από την αρμόδια αρχή με σκοπό την επαλήθευση της συμμόρφωσης μιας φορολογούμενης εταιρείας προς την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 5
Μόνιμη εγκατάσταση

1. Η φορολογούμενη εταιρεία θεωρείται ότι έχει «μόνιμη εγκατάσταση» σε άλλο κράτος εκτός του κράτους στο οποίο βρίσκονται τα όργανα κεντρικής διαχείρισης και ελέγχου, όταν έχει σταθερό τόπο στο εν λόγω άλλο κράτος, μέσω του οποίου διεξάγεται εν όλω ή εν μέρει η επιχειρηματική δραστηριότητα, και ιδίως:
 - α) τόπο διοίκησης·
 - β) υποκατάστημα·
 - γ) γραφείο·
 - δ) εργοστάσιο·
 - ε) εργαστήριο·
 - στ) ορυχείο, πετρελαιοπηγή ή πηγή φυσικού αερίου, λατομείο ή οποιοδήποτε άλλο χώρο εξόρυξης φυσικών πόρων.
2. Ένα εργοτάξιο κατασκευής ή συναρμολόγησης συνιστά μόνιμη εγκατάσταση μόνον εάν η διάρκεια λειτουργίας του υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες.
3. Κατά παρέκκλιση των παραγράφων 1 και 2, τα κατωτέρω δεν θεωρείται ότι συνιστούν μόνιμη εγκατάσταση:
 - α) η χρήση εγκαταστάσεων αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, επίδειξη ή παράδοση εμπορευμάτων που ανήκουν στη φορολογούμενη εταιρεία·
 - β) η διατήρηση αποθέματος εμπορευμάτων που ανήκουν στη φορολογούμενη εταιρεία αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, επίδειξη ή παράδοση·
 - γ) η διατήρηση αποθέματος εμπορευμάτων που ανήκουν στη φορολογούμενη εταιρεία αποκλειστικά με σκοπό τη μεταποίηση από άλλο πρόσωπο·
 - δ) η διατήρηση σταθερού τόπου επιχειρηματικής δραστηριότητας αποκλειστικά με σκοπό την αγορά εμπορευμάτων ή τη συλλογή πληροφοριών για τη φορολογούμενη εταιρεία·
 - ε) η διατήρηση σταθερού τόπου επιχειρηματικής δραστηριότητας αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση, για τη φορολογούμενη εταιρεία, οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας προπαρασκευαστικού ή επικουρικού χαρακτήρα·

- στ) η διατήρηση σταθερού τόπου επιχειρηματικής δραστηριότητας αποκλειστικά για την άσκηση οποιουδήποτε συνδυασμού δραστηριοτήτων που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως ε), υπό τον όρο ότι η όλη δραστηριότητα του σταθερού τόπου επιχειρηματικής δραστηριότητας που προκύπτει από τον συνδυασμό αυτό είναι προπαρασκευαστικού ή επικουρικού χαρακτήρα.
4. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, όταν ένα πρόσωπο - διαφορετικό από τον ανεξάρτητο αντιπρόσωπο στον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 5 - ενεργεί για λογαριασμό φορολογούμενης εταιρείας και έχει σε ένα κράτος εξουσία, την οποία συνήθως ασκεί, να συνάπτει συμβάσεις εξ ονόματος της φορολογούμενης εταιρείας, η εν λόγω φορολογούμενη εταιρεία θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο εν λόγω κράτος σε ό,τι αφορά τις δραστηριότητες τις οποίες το πρόσωπο αυτό αναλαμβάνει για τη φορολογούμενη εταιρεία, εκτός εάν οι δραστηριότητες του προσώπου αυτού περιορίζονται στις αναφερόμενες στην παράγραφο 3, οι οποίες, εάν ασκούνταν μέσω σταθερού τόπου επιχειρηματικής δραστηριότητας, δεν θα καθιστούσαν αυτόν τον σταθερό τόπο επιχειρηματικής δραστηριότητας μόνιμη εγκατάσταση βάσει των διατάξεων της εν λόγω παραγράφου.
 5. Η φορολογούμενη εταιρεία δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σε ένα κράτος απλώς και μόνον επειδή ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα στο εν λόγω κράτος μέσω μεσίτη, γενικού παραγγελιοδόχου ή οποιουδήποτε άλλου ανεξάρτητου αντιπροσώπου, υπό την προϋπόθεση ότι τα πρόσωπα αυτά ενεργούν στο πλαίσιο των συνήθων δραστηριοτήτων τους.
 6. Το γεγονός ότι φορολογούμενη εταιρεία με έδρα σε ένα κράτος ελέγχει ή ελέγχεται από φορολογούμενη εταιρεία, η οποία έχει έδρα σε άλλο κράτος ή ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα στο εν λόγω άλλο κράτος (μέσω μόνιμης εγκατάστασης ή με άλλον τρόπο) δεν καθιστά αφ' εαυτού καμία από τις δύο φορολογούμενες εταιρείες μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΕΠΙΛΟΓΗ ΥΠΑΓΩΓΗΣ ΣΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ

Άρθρο 6

Επιλογή υπαγωγής

1. Μια εταιρεία στην οποία εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία και η οποία έχει τη φορολογική της έδρα σε κράτος μέλος μπορεί να επιλέξει να υπαχθεί στο σύστημα που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία υπό τους όρους που προβλέπονται σε αυτήν.
2. Μια εταιρεία στην οποία εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία και η οποία δεν έχει τη φορολογική της έδρα σε κράτος μέλος μπορεί να επιλέξει να υπαχθεί στο σύστημα που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία υπό τους όρους που προβλέπονται σε αυτήν όσον αφορά μόνιμη εγκατάσταση την οποία διατηρεί σε κράτος μέλος.
3. Για την εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2, μια εταιρεία που έχει την καταστατική της έδρα, τον τόπο ίδρυσης ή τον τόπο πραγματικής διαχείρισης σε ένα κράτος μέλος

και δεν θεωρείται, βάσει συμφωνίας που έχει συναφθεί από το κράτος μέλος αυτό με τρίτη χώρα, ότι έχει τη φορολογική της έδρα στην εν λόγω τρίτη χώρα, θεωρείται ότι έχει τη φορολογική της έδρα στο εν λόγω κράτος μέλος.

4. Εάν, σύμφωνα με την παράγραφο 3, μια εταιρεία έχει έδρα σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη, θεωρείται ότι εδρεύει στο κράτος μέλος στο οποίο έχει τον τόπο πραγματικής διαχείρισης.
5. Εάν ο τόπος πραγματικής διαχείρισης μέλους ναυτιλιακού ομίλου ή μέλους ομίλου που δραστηριοποιείται στις εσωτερικές πλωτές μεταφορές βρίσκεται επί πλοίου, θεωρείται ότι βρίσκεται στο κράτος μέλος του λιμένα νηολογίου του πλοίου ή, ελλείψει αυτού, στο κράτος μέλος της έδρας του διαχειριστή του πλοίου.
6. Εταιρεία με έδρα σε κράτος μέλος, η οποία επιλέγει να υπαχθεί στο σύστημα που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία υπόκειται σε φόρο εταιρειών βάσει του εν λόγω συστήματος για το σύνολο του εισοδήματος που προκύπτει από οποιαδήποτε πηγή, τόσο εντός όσο και εκτός του κράτους μέλους της έδρας της.
7. Εταιρεία με έδρα σε τρίτη χώρα, η οποία επιλέγει να υπαχθεί στο σύστημα που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία υπόκειται σε φόρο εταιρειών βάσει του εν λόγω συστήματος για το σύνολο του εισοδήματος που προκύπτει από δραστηριότητες ασκούμενες μέσω μόνιμης εγκατάστασης σε κράτος μέλος.

Άρθρο 7

Εφαρμοστέο δίκαιο

Στις περιπτώσεις που μια εταιρεία πληροί τις προϋποθέσεις και επιλέγει να υπαχθεί στο σύστημα που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία, παύει να υπόκειται στις εθνικές ρυθμίσεις περί φορολογίας εταιρειών όσον αφορά όλα τα θέματα που ρυθμίζονται από την παρούσα οδηγία, εκτός εάν αναφέρεται άλλως.

Άρθρο 8

Υπεροχή της οδηγίας έναντι συμφωνιών μεταξύ των κρατών μελών

Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται κατά παρέκκλιση οποιασδήποτε αντίθετης διάταξης, η οποία περιλαμβάνεται σε συμφωνία που συνάπτεται μεταξύ κρατών μελών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΒΑΣΗΣ

Άρθρο 9

Γενικές αρχές

1. Κατά τον υπολογισμό της φορολογικής βάσης, τα κέρδη και οι ζημιές αναγνωρίζονται μόνον όταν πραγματοποιούνται.
2. Οι συναλλαγές και οι φορολογητέες πράξεις αποτιμώνται μεμονωμένα.

3. Ο υπολογισμός της φορολογικής βάσης πρέπει να γίνεται με ενιαίο τρόπο, εκτός εάν δικαιολογείται μεταβολή του λόγω εκτάκτων περιστάσεων.
4. Η φορολογική βάση καθορίζεται για κάθε φορολογικό έτος, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά. Φορολογικό έτος είναι οποιαδήποτε δωδεκάμηνη περίοδος, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά.

Άρθρο 10
Στοιχεία της φορολογικής βάσης

Η φορολογική βάση υπολογίζεται με βάση τα έσοδα μείον τα απαλλασσόμενα έσοδα, τις εκπίπτουσες δαπάνες και άλλα στοιχεία που εκπίπτουν.

Άρθρο 11
Απαλλασσόμενα έσοδα

Απαλλάσσονται από τον φόρο εταιρειών:

- α) οι επιδοτήσεις που συνδέονται άμεσα με την απόκτηση, κατασκευή ή βελτίωση παγίων στοιχείων, με την επιφύλαξη των αποσβέσεων σύμφωνα με τα άρθρα 32 έως 42·
- β) το προϊόν της διάθεσης ενταγμένων σε ομάδα παγίων στοιχείων που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφος 2, συμπεριλαμβανομένης της αγοραίας αξίας μη χρηματικών δωρεών·
- γ) τα εισπραττόμενα διανεμηθέντα κέρδη·
- δ) το προϊόν της διάθεσης μετοχών·
- ε) το εισόδημα μόνιμης εγκατάστασης σε τρίτη χώρα.

Άρθρο 12
Εκπίπτουσες δαπάνες

Οι εκπίπτουσες δαπάνες περιλαμβάνουν το κόστος των πωλήσεων και όλα τα έξοδα, χωρίς φόρο προστιθέμενης αξίας εφόσον μπορεί να εκπέσει, στα οποία υποβάλλεται η φορολογούμενη εταιρεία με σκοπό την απόκτηση ή τη διασφάλιση εισοδήματος, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών έρευνας και ανάπτυξης και των εξόδων άντλησης ιδίων κεφαλαίων ή σύναψης δανείων για τους σκοπούς της επιχείρησης.

Οι εκπίπτουσες δαπάνες περιλαμβάνουν επίσης τις δωρεές προς φιλανθρωπικές οργανώσεις, όπως ορίζονται στο άρθρο 16, οι οποίες είναι εγκατεστημένες σε κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα που εφαρμόζει συμφωνία ανταλλαγής πληροφοριών κατόπιν αιτήσεως, ανάλογη με τις διατάξεις της οδηγίας 2011/16/ΕΕ. Το ανώτατο όριο δαπανών που εκπίπτουν για χρηματικές δωρεές ή δωρεές προς φιλανθρωπικές οργανώσεις είναι 0,5% των εσόδων στη διάρκεια του φορολογικού έτους.

Άρθρο 13
Άλλα στοιχεία που εκπίπτουν

Επιτρέπεται αναλογική έκπτωση για την απόσβεση πάγιων στοιχείων ενεργητικού σύμφωνα με τα άρθρα 32 έως 42.

Άρθρο 14
Δαπάνες που δεν εκπίπτουν

1. Οι ακόλουθες δαπάνες δεν εκπίπτουν:
 - α) τα διανεμηθέντα κέρδη και οι εξοφλήσεις ιδίων κεφαλαίων ή δανείων·
 - β) το 50% των εξόδων παράστασης·
 - γ) η μεταφορά των μη διανεμηθέντων κερδών σε αποθεματικό που εντάσσεται στα ίδια κεφάλαια της εταιρείας·
 - δ) ο φόρος εταιρειών·
 - ε) τα ποσά που καταβάλλονται για δωροδοκίες·
 - στ) τα πρόστιμα και οι ποινές που καταβάλλονται σε δημόσιες αρχές για παντός είδους παραβάσεις της νομοθεσίας·
 - ζ) τα έξοδα της εταιρείας με σκοπό την απόκτηση εισοδήματος το οποίο απαλλάσσεται σύμφωνα με το άρθρο 11· τα έξοδα αυτά καθορίζονται σε κατ' αποκοπή ποσοστό 5% του εν λόγω εισοδήματος, εκτός εάν η φορολογούμενη εταιρεία είναι σε θέση να αποδείξει ότι τα έξοδα ήταν χαμηλότερα·
 - η) οι χρηματικές δωρεές και οι λοιπές δωρεές πλην εκείνων προς φιλανθρωπικές οργανώσεις, όπως ορίζονται στο άρθρο 16·
 - θ) με την επιφύλαξη των άρθρων 13 και 20, οι δαπάνες που σχετίζονται με την απόκτηση, κατασκευή ή βελτίωση πάγιων στοιχείων ενεργητικού, πλην εκείνων που αφορούν την έρευνα και ανάπτυξη·
 - ι) οι φόροι που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ, με εξαίρεση τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης που επιβάλλονται στα ενεργειακά προϊόντα, στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά και στα βιομηχανοποιημένα καπνά.
2. Κατά παρέκκλιση του στοιχείου ι) της παραγράφου 1, ένα κράτος μέλος μπορεί να προβλέψει την έκπτωση ενός ή περισσοτέρων από τους φόρους που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ. Στην περίπτωση ομίλου, η έκπτωση αυτή εφαρμόζεται στο επιμερισμένο μερίδιο των μελών του ομίλου που έχουν έδρα ή βρίσκονται στο εν λόγω κράτος μέλος.
3. Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 127 και με την επιφύλαξη των όρων των άρθρων 128, 129 και 130, προκειμένου να επιφέρει τις αναγκαίες τροποποιήσεις στο παράρτημα ΙΙΙ για να συμπεριλάβει όλους τους ομοειδείς φόρους που αποφέρουν άνω του 20% του συνολικού ποσού του φόρου εταιρειών στο κράτος μέλος στο οποίο επιβάλλονται.

Οι τροποποιήσεις του παραρτήματος ΙΙΙ αρχίζουν να ισχύουν για τις φορολογούμενες εταιρείες από το φορολογικό έτος που αρχίζει μετά την τροποποίηση.

Άρθρο 15

Δαπάνες προς όφελος των μετόχων

Παροχές προς μετόχους, όταν πρόκειται για φυσικό πρόσωπο, τον σύζυγο αυτού, κατ' ευθείαν γραμμή ανιόντα ή κατιόντα αυτού ή για συνδεδεμένες επιχειρήσεις, οι οποίοι έχουν άμεση ή έμμεση συμμετοχή στον έλεγχο, στο κεφάλαιο ή στη διαχείριση της φορολογούμενης εταιρείας, σύμφωνα με το άρθρο 78, δεν θεωρούνται εκπίπτουσες δαπάνες στο βαθμό που οι παροχές αυτές δεν θα χορηγούνταν σε ανεξάρτητους τρίτους.

Άρθρο 16

Φιλανθρωπικές οργανώσεις

Μια οργάνωση θεωρείται φιλανθρωπική εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) είναι νομικό πρόσωπο και έχει αναγνωριστεί ως φιλανθρωπική βάσει της νομοθεσίας του κράτους στο οποίο είναι εγκατεστημένη·
- β) ο αποκλειστικός ή κύριος σκοπός και η δραστηριότητά της είναι κοινωφελείς· εκπαιδευτικός, κοινωνικός, ιατρικός, πολιτιστικός, επιστημονικός, φιλανθρωπικός, θρησκευτικός, περιβαλλοντικός ή αθλητικός σκοπός θεωρείται κοινωφελής εφόσον είναι προς το γενικό συμφέρον·
- γ) τα περιουσιακά της στοιχεία έχουν διατεθεί αμετάκλητα για την εξυπηρέτηση του σκοπού της·
- δ) υπέχει υποχρεώσεις δημοσιοποίησης στοιχείων σχετικά με τους λογαριασμούς της και τις δραστηριότητές της·
- ε) δεν είναι πολιτικό κόμμα, σύμφωνα με τον ορισμό που ισχύει στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΧΡΟΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΟΣΟΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

Άρθρο 17

Γενικές αρχές

Τα έσοδα, τα έξοδα και όλα τα άλλα στοιχεία που εκπίπτουν αναγνωρίζονται κατά το φορολογικό έτος κατά το οποίο πραγματοποιούνται, εκτός εάν προβλέπεται άλλως στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 18
Πραγματοποίηση των εσόδων

Τα έσοδα πραγματοποιούνται όταν δημιουργείται το δικαίωμα είσπραξης τους και μπορούν να προσδιοριστούν ποσοτικά με εύλογη ακρίβεια, έστω και αν η πραγματική πληρωμή αναβάλλεται.

Άρθρο 19
Πραγματοποίηση των δαπανών που εκπίπτουν

Η εκπίπτουσα δαπάνη πραγματοποιείται τη στιγμή κατά την οποία πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) έχει γεννηθεί η υποχρέωση καταβολής της πληρωμής·
- β) το ποσό της υποχρέωσης μπορεί να προσδιοριστεί ποσοτικά με εύλογη ακρίβεια·
- γ) στην περίπτωση συναλλαγών σε αγαθά, οι σημαντικοί κίνδυνοι και τα οφέλη που συνδέονται με την κυριότητα των αγαθών έχουν μεταφερθεί στη φορολογούμενη εταιρεία και, στην περίπτωση παροχής υπηρεσιών, αυτές έχουν παρασχεθεί στη φορολογούμενη εταιρεία.

Άρθρο 20
Έξοδα συναφή με μη αποσβέσιμα στοιχεία ενεργητικού

Τα έξοδα που σχετίζονται με την κτήση, κατασκευή ή βελτίωση πάγιων στοιχείων ενεργητικού που δεν υπόκεινται σε απόσβεση σύμφωνα με το άρθρο 40 εκπίπτουν κατά το φορολογικό έτος στη διάρκεια του οποίου εκποιούνται τα πάγια στοιχεία, υπό τον όρο ότι το προϊόν της εκποίησης περιλαμβάνεται στη φορολογική βάση.

Άρθρο 21
Αποθέματα και κυκλοφορούντα

Το συνολικό ποσό των δαπανών που εκπίπτουν για ένα φορολογικό έτος αυξάνεται κατά την αξία των αποθεμάτων και κυκλοφορούντων στην αρχή του φορολογικού έτους και μειώνεται κατά την αξία των αποθεμάτων και κυκλοφορούντων στο τέλος του ίδιου φορολογικού έτους. Δεν γίνεται διόρθωση για αποθέματα και κυκλοφορούντα που σχετίζονται με μακροχρόνιες συμβάσεις.

Άρθρο 22
Αποτίμηση

1. Για τον υπολογισμό της φορολογικής βάσης, οι συναλλαγές αποτιμώνται με βάση:
 - α) τη χρηματική αντιπαροχή για τη συναλλαγή, όπως η τιμή των αγαθών ή των υπηρεσιών·
 - β) την αγοραία αξία, όταν η αντιπαροχή για τη συναλλαγή εν όλω ή εν μέρει δεν είναι χρηματική·

- γ) την αγοραία αξία στην περίπτωση μη χρηματικής δωρεάς υπέρ της φορολογούμενης εταιρείας·
 - δ) την αγοραία αξία στην περίπτωση μη χρηματικών δωρεών της φορολογούμενης εταιρείας, πλην των δωρεών προς φιλανθρωπικές οργανώσεις·
 - ε) την εύλογη αξία των χρηματοοικονομικών στοιχείων ενεργητικού και παθητικού που προορίζονται για εμπορική εκμετάλλευση·
 - στ) τη φορολογητέα αξία στην περίπτωση μη χρηματικών δωρεών προς φιλανθρωπικές οργανώσεις.
2. Η φορολογική βάση, το εισόδημα και οι δαπάνες αποτιμώνται σε ευρώ στη διάρκεια του φορολογικού έτους ή μετατρέπονται σε ευρώ την τελευταία ημέρα του φορολογικού έτους με την ετήσια μέση συναλλαγματική ισοτιμία του ημερολογιακού έτους που εκδίδεται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ή, εάν το φορολογικό έτος δεν συμπίπτει με το ημερολογιακό έτος, με τον μέσο όρο των καθημερινών παρατηρήσεων που εκδίδονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στη διάρκεια του φορολογικού έτους. Αυτό δεν ισχύει για μεμονωμένη φορολογούμενη εταιρεία ευρισκόμενη σε κράτος μέλος που δεν έχει υιοθετήσει το ευρώ. Δεν ισχύει επίσης για έναν όμιλο, εάν όλα τα μέλη του ομίλου βρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος και το κράτος αυτό δεν έχει υιοθετήσει το ευρώ.

Άρθρο 23

Χρηματοοικονομικά στοιχεία ενεργητικού και παθητικού που προορίζονται για εμπορική εκμετάλλευση (χαρτοφυλάκιο συναλλαγών)

1. Ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο ή μια χρηματοοικονομική υποχρέωση κατατάσσονται ως προοριζόμενα για εμπορική εκμετάλλευση, εάν ισχύει ένα από τα κατωτέρω:
 - α) αποκτήθηκαν ή πραγματοποιήθηκαν κυρίως για σκοπούς πώλησης ή επαναγοράς στο εγγύς μέλλον,
 - β) αποτελούν μέρος χαρτοφυλακίου εξατομικευμένων χρηματοοικονομικών μέσων που είχαν κοινή διαχείριση και για τα οποία υπάρχουν τεκμηριωμένες ενδείξεις πρόσφατου σχεδίου βραχυπρόθεσμης αποκόμισης κερδών.
2. Κατά παρέκκλιση των άρθρων 18 και 19, οι τυχόν διαφορές μεταξύ της εύλογης αξίας στο τέλος του φορολογικού έτους και της εύλογης αξίας στην αρχή του ίδιου φορολογικού έτους ή κατά την ημερομηνία κτήσεως, εάν είναι μεταγενέστερη, των χρηματοοικονομικών στοιχείων ενεργητικού ή υποχρεώσεων που προορίζονται για εμπορική εκμετάλλευση περιλαμβάνονται στη φορολογική βάση.
3. Όταν εκποιείται ένα χρηματοοικονομικό στοιχείο ενεργητικού ή υποχρέωση που προορίζεται για εμπορική εκμετάλλευση, το προϊόν προστίθεται στη φορολογική βάση. Εκπίπτει η εύλογη αξία στην αρχή του φορολογικού έτους ή η αγοραία αξία κατά την ημερομηνία κτήσεως, εάν είναι μεταγενέστερη.

Άρθρο 24
Μακροχρόνιες συμβάσεις

1. Μακροχρόνια σύμβαση είναι εκείνη που πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) συνάπτεται με σκοπό τη μεταποίηση, εγκατάσταση ή κατασκευή ή την παροχή υπηρεσιών·
 - β) η διάρκειά της υπερβαίνει ή αναμένεται να υπερβεί τους 12 μήνες.
2. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 18, τα έσοδα που σχετίζονται με μακροχρόνια σύμβαση αναγνωρίζονται, για φορολογικούς σκοπούς, στο ύψος που αντιστοιχεί στο μέρος της σύμβασης που ολοκληρώθηκε κατά το αντίστοιχο φορολογικό έτος. Το ποσοστό ολοκλήρωσης προσδιορίζεται είτε με αναφορά στην αναλογία δαπανών του έτους εκείνου σε σχέση με τις συνολικές εκτιμώμενες δαπάνες ή με αναφορά σε εκτίμηση εμπειρογνώμονα για το στάδιο ολοκλήρωσης στο τέλος του φορολογικού έτους.
3. Οι δαπάνες που συνδέονται με μακροχρόνιες συμβάσεις λογίζονται στο φορολογικό έτος κατά το οποίο πραγματοποιούνται.

Άρθρο 25
Προβλέψεις

1. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 19, εάν στο τέλος του φορολογικού έτους διαπιστώνεται ότι η φορολογούμενη εταιρεία υπέχει νόμιμη υποχρέωση ή πιθανή μελλοντική νόμιμη υποχρέωση, η οποία απορρέει από δραστηριότητες ή συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν κατά το συγκεκριμένο ή κατά τα προηγούμενα φορολογικά έτη, κάθε ποσό που προκύπτει από την εν λόγω υποχρέωση το ύψος του οποίου μπορεί να εκτιμηθεί αξιόπιστα εκπίπτει, υπό τον όρο ότι ο τελικός διακανονισμός του ποσού αναμένεται να οδηγήσει σε δαπάνη που εκπίπτει.

Εάν η υποχρέωση συνδέεται με δραστηριότητα ή συναλλαγή η οποία θα συνεχιστεί κατά τα επόμενα φορολογικά έτη, η έκπτωση κατανέμεται αναλογικά στην εκτιμώμενη διάρκεια της δραστηριότητας ή της συναλλαγής, λαμβανομένων υπόψη των εσόδων που προκύπτουν από αυτή.

Τα ποσά που εκπίπτουν βάσει του παρόντος άρθρου επανεξετάζονται και διορθώνονται στο τέλος κάθε φορολογικού έτους. Κατά τον υπολογισμό της φορολογικής βάσης τα επόμενα έτη λαμβάνονται υπόψη τα ποσά που έχουν ήδη εκπέσει.

2. Ως αξιόπιστη εκτίμηση νοείται η αναμενόμενη δαπάνη που απαιτείται για τον διακανονισμό της παρούσας υποχρέωσης στο τέλος του φορολογικού έτους, υπό τον όρο ότι η εκτίμηση βασίζεται σε όλους τους σχετικούς παράγοντες, συμπεριλαμβανομένης της εμπειρίας από το παρελθόν της εταιρείας, του ομίλου ή του κλάδου. Για την αποτίμηση μιας πρόβλεψης εφαρμόζονται τα εξής:
 - α) λαμβάνονται υπόψη όλοι οι κίνδυνοι και οι αβεβαιότητες. Ωστόσο, η αβεβαιότητα δεν δικαιολογεί τη δημιουργία υπερβολικών προβλέψεων·

- β) εάν η διάρκεια της πρόβλεψης είναι 12 μήνες και άνω και δεν υπάρχει συμφωνημένο προεξοφλητικό επιτόκιο, η πρόβλεψη προεξοφλείται με τον ετήσιο μέσο όρο του διατραπεζικού επιτοκίου δανεισμού σε ευρώ (Euribor) για ομόλογα με διάρκεια 12 μηνών, το οποίο δημοσιεύεται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, κατά το ημερολογιακό έτος στη διάρκεια του οποίου λήγει το φορολογικό έτος·
- γ) μελλοντικά γεγονότα λαμβάνονται υπόψη στις περιπτώσεις που αναμένεται ευλόγως να συμβούν·
- δ) λαμβάνονται υπόψη μελλοντικά οφέλη που συνδέονται ευθέως με το γεγονός το οποίο αποτελεί την αιτία της πρόβλεψης.

Άρθρο 26 *Συντάξεις*

Σε περίπτωση προβλέψεων για συντάξεις χρησιμοποιούνται αναλογιστικές τεχνικές, για να γίνει αξιόπιστη εκτίμηση του ποσού των παροχών που οι εργαζόμενοι έχουν κερδίσει σε ανταπόδοση της υπηρεσίας τους κατά την τρέχουσα και την προηγούμενη περίοδο.

Η πρόβλεψη για συντάξεις προεξοφλείται με αναφορά στο επιτόκιο Euribor για ομόλογα με διάρκεια 12 μηνών, το οποίο δημοσιεύεται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Οι υπολογισμοί βασίζονται στον ετήσιο μέσο όρο του εν λόγω επιτοκίου κατά το ημερολογιακό έτος στη διάρκεια του οποίου λήγει το φορολογικό έτος.

Άρθρο 27 *Εκπτώσεις για επισφαλείς απαιτήσεις*

1. Επιτρέπεται έκπτωση για εισπρακτέα επισφαλή απαίτηση, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) στο τέλος του φορολογικού έτους, η φορολογούμενη εταιρεία έχει λάβει όλα τα εύλογα μέτρα για να επιτύχει την καταβολή του ποσού και πιστεύει ευλόγως ότι η απαίτηση δεν θα ικανοποιηθεί εν όλω ή εν μέρει· ή η φορολογούμενη εταιρεία έχει μεγάλο αριθμό ομοιογενών εισπρακτέων απαιτήσεων και είναι σε θέση να εκτιμήσει αξιόπιστα το ποσό των εισπρακτέων επισφαλών απαιτήσεων σε ποσοστιαία βάση, με αναφορά σε όλους τους σχετικούς παράγοντες, συμπεριλαμβανομένης της εμπειρίας από το παρελθόν, ανάλογα με την περίπτωση·
 - β) ο οφειλέτης δεν είναι μέλος του ίδιου ομίλου με την φορολογούμενη εταιρεία·
 - γ) δεν έχει ζητηθεί έκπτωση δυνάμει του άρθρου 41 σε σχέση με την επισφαλή απαίτηση·
 - δ) εάν η επισφαλής απαίτηση συνδέεται με απαίτηση κατά πελατών, αντίστοιχο ποσό πρέπει να έχει περιληφθεί ως έσοδο στη φορολογική βάση.
2. Για να κριθεί κατά πόσον έχουν ληφθεί όλα τα εύλογα μέτρα για την επίτευξη της καταβολής του ποσού, λαμβάνονται υπόψη τα εξής:

- α) εάν τα έξοδα είσπραξης είναι δυσανάλογα σε σχέση με την οφειλή·
 - β) εάν υπάρχει προοπτική να πραγματοποιηθεί η είσπραξη·
 - γ) εάν είναι εύλογο, υπό τις περιστάσεις, να αναμένεται ότι η εταιρεία θα επιδιώξει την είσπραξη.
3. Εάν διακανονιστεί οφειλή που είχε προηγουμένως τύχει έκπτωσης ως επισφαλής απαίτηση, το εισπραχθέν ποσό προστίθεται στη φορολογική βάση το έτος του διακανονισμού.

Άρθρο 28
Αντιστάθμιση κινδύνων

Τα κέρδη και οι ζημιές από μέσο αντιστάθμισης έχουν την ίδια μεταχείριση με τα αντίστοιχα κέρδη και ζημιές από το αντισταθμισμένο στοιχείο. Στην περίπτωση φορολογούμενων εταιρειών που είναι μέλη ομίλου, το μέσο αντιστάθμισης και το αντισταθμισμένο στοιχείο επιτρέπεται να κατέχονται από διαφορετικά μέλη του ομίλου. Υπάρχει σχέση αντιστάθμισης όταν πληρούνται και οι δύο κατωτέρω προϋποθέσεις:

- α) η σχέση αντιστάθμισης έχει καθοριστεί και τεκμηριωθεί επίσημα εκ των προτέρων·
- β) η αντιστάθμιση αναμένεται να έχει υψηλό βαθμό αποτελεσματικότητας και η αποτελεσματικότητα μπορεί να μετρηθεί αξιόπιστα.

Άρθρο 29
Αποθέματα και κυκλοφορούντα

1. Το κόστος στοιχείων των αποθεμάτων και κυκλοφορούντων που δεν είναι κανονικά εναλλάξιμα και των αγαθών ή υπηρεσιών που παράγονται και διαχωρίζονται για ειδικά έργα μετρείται ατομικά. Το κόστος άλλων στοιχείων των αποθεμάτων και κυκλοφορούντων μετρείται χρησιμοποιώντας τη μέθοδο πρώτης εισαγωγής πρώτης εξαγωγής (ΠΕΠΕ- FIFO) ή του μέσου σταθμισμένου κόστους.
2. Η φορολογούμενη εταιρεία χρησιμοποιεί σταθερά την ίδια μέθοδο για την αποτίμηση όλων των αποθεμάτων και κυκλοφορούντων που είναι της ίδιας φύσεως και έχουν την ίδια χρήση. Το κόστος των αποθεμάτων και κυκλοφορούντων περιλαμβάνει όλες τις δαπάνες αγοράς και μεταποίησης και τις λοιπές άμεσες δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν για να φθάσουν στην παρούσα θέση και κατάσταση. Το κόστος δεν περιλαμβάνει τον φόρο προστιθέμενης αξίας που μπορεί να εκπέσει. Η φορολογούμενη εταιρεία που έχει συμπεριλάβει το έμμεσο κόστος στην αποτίμηση των αποθεμάτων και κυκλοφορούντων πριν επιλέξει να υπαχθεί στο σύστημα που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία μπορεί να εξακολουθήσει να εφαρμόζει την προσέγγιση του έμμεσου κόστους.
3. Η αποτίμηση των αποθεμάτων και κυκλοφορούντων γίνεται με συνεπή τρόπο.
4. Τα αποθέματα και κυκλοφορούντα αποτιμώνται την τελευταία ημέρα του φορολογικού έτους στη χαμηλότερη τιμή μεταξύ κόστους και καθαρής ρευστοποιήσιμης αξίας. Καθαρή ρευστοποιήσιμη αξία είναι η εκτιμώμενη τιμή

πώλησης κατά τη συνήθη ροή των δραστηριοτήτων της επιχείρησης, μείον το εκτιμώμενο κόστος ολοκλήρωσης και το εκτιμώμενο κόστος που είναι αναγκαίο για να πραγματοποιηθεί η πώληση.

Άρθρο 30 *Ασφαλιστικές επιχειρήσεις*

Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας στα κράτη μέλη, σύμφωνα με την οδηγία 73/239/ΕΟΚ¹⁵ του Συμβουλίου για ασφαλίσεις εκτός των ασφαλειών ζωής, την οδηγία 2002/83/ΕΚ¹⁶ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ασφάλιση ζωής και την οδηγία 2005/68/ΕΚ¹⁷ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για αντασφαλίσεις, υπόκεινται στους εξής συμπληρωματικούς κανόνες:

- α) η φορολογική βάση περιλαμβάνει τη διαφορά σε αγοραία αξία, όπως μετρείται στο τέλος και στην αρχή του ίδιου φορολογικού έτους ή κατά την ολοκλήρωση της αγοράς, εάν είναι μεταγενέστερη, των στοιχείων του ενεργητικού στα οποία γίνεται επένδυση προς όφελος των κατόχων ασφαλιστηρίων συμβολαίων ζωής που φέρουν τον κίνδυνο της επένδυσης·
- β) η φορολογική βάση περιλαμβάνει τη διαφορά σε αγοραία αξία, όπως μετρείται τη στιγμή της διάθεσης και στην αρχή του ίδιου φορολογικού έτους ή κατά την ολοκλήρωση της αγοράς, εάν είναι μεταγενέστερη, των στοιχείων του ενεργητικού στα οποία γίνεται επένδυση προς όφελος των κατόχων ασφαλιστηρίων συμβολαίων ζωής που φέρουν τον κίνδυνο της επένδυσης·
- γ) τα τεχνικά αποθεματικά που σχηματίζουν οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις σύμφωνα με την οδηγία 91/674/ΕΟΚ¹⁸ εκπίπτουν, με εξαίρεση τα αποθεματικά εξισορρόπησης. Ένα κράτος μέλος μπορεί να προβλέψει έκπτωση των αποθεματικών εξισορρόπησης. Στην περίπτωση ομίλου, η έκπτωση των αποθεματικών εξισορρόπησης εφαρμόζεται στο επιμερισμένο μερίδιο των μελών του ομίλου που έχουν έδρα ή βρίσκονται στο εν λόγω κράτος μέλος. Τα ποσά που εκπίπτουν επανεξετάζονται και διορθώνονται στο τέλος κάθε φορολογικού έτους. Κατά τον υπολογισμό της φορολογικής βάσης τα επόμενα έτη λαμβάνονται υπόψη τα ποσά που έχουν ήδη εκπέσει.

Άρθρο 31 *Μεταβιβάσεις στοιχείων ενεργητικού προς τρίτη χώρα*

1. Η μεταβίβαση πάγιου στοιχείου ενεργητικού από ημεδαπή φορολογούμενη εταιρεία στη μόνιμη εγκατάστασή της σε τρίτη χώρα λογίζεται ως διάθεση του στοιχείου για τον υπολογισμό της φορολογικής βάσης της ημεδαπής φορολογούμενης εταιρείας σε σχέση με το φορολογικό έτος της μεταβίβασης. Η μεταβίβαση πάγιου στοιχείου ενεργητικού από μη ημεδαπή φορολογούμενη εταιρεία από τη μόνιμη εγκατάστασή της σε κράτος μέλος προς τρίτη χώρα λογίζεται επίσης ως διάθεση του στοιχείου.

¹⁵ ΕΕ L 228 της 16.8.1973, σ. 3.

¹⁶ ΕΕ L 345 της 19.12.2002, σ. 1.

¹⁷ ΕΕ L 232 της 9.12.2005, σ. 1.

¹⁸ ΕΕ L 374 της 19.12.1991, σ. 1.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται εάν η τρίτη χώρα είναι συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο και υπάρχει συμφωνία ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ της εν λόγω τρίτης χώρας και του κράτους μέλους της ημεδαπής φορολογούμενης εταιρείας ή της μόνιμης εγκατάστασης, ανάλογη με την οδηγία 2011/16/ΕΕ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΑΠΟΣΒΕΣΗ ΠΑΓΙΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ

Άρθρο 32

Μητρώο πάγιων στοιχείων ενεργητικού

Το κόστος κτήσεως, κατασκευής ή βελτίωσης, καθώς και η σχετική ημερομηνία, καταγράφονται σε μητρώο πάγιων στοιχείων ενεργητικού χωριστά για κάθε πάγιο στοιχείο.

Άρθρο 33

Βάση απόσβεσης

1. Η βάση απόσβεσης περιλαμβάνει κάθε δαπάνη που συνδέεται άμεσα με την κτήση, την κατασκευή ή τη βελτίωση ενός πάγιου στοιχείου ενεργητικού.

Το κόστος δεν περιλαμβάνει τον φόρο προστιθέμενης αξίας που μπορεί να εκπέσει.

Στην περίπτωση πάγιων στοιχείων ενεργητικού που έχουν παραχθεί από τη φορολογούμενη εταιρεία, το έμμεσο κόστος που πραγματοποιήθηκε κατά την παραγωγή του στοιχείου προστίθεται επίσης στη βάση απόσβεσης, εφόσον δεν εκπίπτει με άλλον τρόπο.

2. Η βάση απόσβεσης ενός στοιχείου ενεργητικού που έχει ληφθεί ως δωρεά είναι η αγοραία αξία του όπως περιλαμβάνεται στα έσοδα.
3. Η βάση απόσβεσης ενός πάγιου στοιχείου ενεργητικού που υπόκειται σε απόσβεση μειώνεται κατά το ποσό κάθε επιδότησης που συνδέεται άμεσα με την απόκτηση, την κατασκευή ή τη βελτίωση του στοιχείου, όπως αναφέρεται στο άρθρο 11 στοιχείο α).

Άρθρο 34

Δικαίωμα απόσβεσης

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, η έκπτωση για τις αποσβέσεις γίνεται από τον οικονομικό κύριο.
2. Στην περίπτωση συμβάσεων μίσθωσης στα οποία η οικονομική και η νόμιμη κυριότητα δεν συμπίπτουν, ο οικονομικός κύριος δικαιούται να εκπέσει το στοιχείο των τόκων που περιλαμβάνουν οι πληρωμές μισθωμάτων από τη φορολογική του βάση. Το στοιχείο των τόκων των πληρωμών μισθωμάτων περιλαμβάνεται στη φορολογική βάση του νόμιμου κυρίου.

3. Ένα πάγιο στοιχείο ενεργητικού δεν μπορεί να αποσβεσθεί ταυτόχρονα από περισσότερες της μίας φορολογούμενες εταιρείες. Εάν ο οικονομικός κύριος ενός στοιχείου ενεργητικού δεν μπορεί να προσδιοριστεί, ο νόμιμος κύριος δικαιούται να εκπέσει το ποσό της απόσβεσης. Στην περίπτωση αυτή το στοιχείο των τόκων των πληρωμών μισθωμάτων δεν περιλαμβάνεται στη φορολογική βάση του νόμιμου κυρίου.
4. Η φορολογούμενη εταιρεία δεν μπορεί να αποποιηθεί την απόσβεση.
5. Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 127 και με την επιφύλαξη των όρων των άρθρων 128, 129 και 130 προκειμένου να θεσπίσει λεπτομερέστερες διατάξεις που αφορούν:
 - α) τον ορισμό της νόμιμης και της οικονομικής κυριότητας, σε σχέση ιδίως με τα μισθωμένα στοιχεία ενεργητικού·
 - β) τον υπολογισμό των στοιχείων κεφαλαίου και τόκων που περιέχουν οι πληρωμές μισθωμάτων·
 - γ) τον υπολογισμό της βάσης απόσβεσης ενός μισθωμένου στοιχείου ενεργητικού.

Άρθρο 35
Απόσβεση του κόστους βελτίωσης

Η απόσβεση του κόστους βελτίωσης γίνεται σύμφωνα με τους κανόνες που εφαρμόζονται στο πάγιο στοιχείο που βελτιώθηκε, ως εάν επρόκειτο για νεοαποκτηθέν πάγιο στοιχείο.

Άρθρο 36
Στοιχεία ενεργητικού που υπόκεινται σε απόσβεση ατομικά

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 και των άρθρων 39 και 40, τα πάγια στοιχεία ενεργητικού υπόκεινται σε απόσβεση ατομικά στη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής τους σε γραμμική βάση. Η ωφέλιμη ζωή ενός πάγιου στοιχείου καθορίζεται ως εξής:
 - α) κτίρια: 40 έτη·
 - β) μακράς διάρκειας υλικά στοιχεία ενεργητικού πλην κτιρίων: 15 έτη·
 - γ) άυλα στοιχεία ενεργητικού: η περίοδος για την οποία το στοιχείο απολαύει νόμιμης προστασίας ή για την οποία παραχωρείται το δικαίωμα ή, εάν δεν μπορεί να προσδιοριστεί η περίοδος αυτή, 15 έτη.
2. Η απόσβεση των μεταχειρισμένων κτιρίων, των μεταχειρισμένων υλικών στοιχείων μακράς διάρκειας και των μεταχειρισμένων άυλων στοιχείων ενεργητικού γίνεται σύμφωνα με τους ακόλουθους κανόνες:
 - α) η απόσβεση μεταχειρισμένου κτιρίου γίνεται σε διάστημα 40 ετών, εκτός εάν η φορολογούμενη εταιρεία αποδείξει ότι η εκτιμώμενη εναπομένουσα ωφέλιμη ζωή του κτιρίου είναι συντομότερη από 40 έτη, οπότε η απόσβεση γίνεται στο διάστημα αυτής της συντομότερης περιόδου·

- β) η απόσβεση μεταχειρισμένου μακράς διάρκειας υλικού στοιχείου ενεργητικού γίνεται σε διάστημα 15 ετών, εκτός εάν η φορολογούμενη εταιρεία αποδείξει ότι η εκτιμώμενη εναπομένουσα ωφέλιμη ζωή του στοιχείου είναι συντομότερη από 15 έτη, οπότε η απόσβεση γίνεται στο διάστημα αυτής της συντομότερης περιόδου.
- γ) η απόσβεση μεταχειρισμένου υλικού στοιχείου ενεργητικού μακράς διάρκειας γίνεται σε διάστημα 15 ετών, εκτός εάν η εναπομένουσα περίοδος για την οποία το στοιχείο απολαύει νόμιμης προστασίας ή για την οποία παραχωρείται το δικαίωμα μπορεί να προσδιοριστεί, οπότε η απόσβεση γίνεται στο διάστημα αυτής της περιόδου.

Άρθρο 37
Χρονικό πλαίσιο

1. Απόσβεση ενός πλήρους έτους εκπίπτει κατά το έτος κτήσεως ή έναρξης λειτουργίας, εάν αυτή είναι μεταγενέστερη. Δεν εκπίπτουν αποσβέσεις κατά το έτος διάθεσης του στοιχείου.
2. Σε περίπτωση διάθεσης ενός στοιχείου ενεργητικού, εκούσιας ή ακούσιας, στη διάρκεια του φορολογικού έτους, η φορολογητέα αξία του και η φορολογητέα αξία του κόστους βελτίωσης που πραγματοποιήθηκε σε σχέση με το στοιχείο εκπίπτουν από τη φορολογική βάση εκείνου του έτους. Εάν για ένα πάγιο στοιχείο έγινε έκτακτη έκπτωση δυνάμει του άρθρου 41, η έκπτωση δυνάμει του άρθρου 20 μειώνεται για να ληφθεί υπόψη η έκτακτη έκπτωση που έχει ήδη εφαρμοστεί.

Άρθρο 38

Φορολογική ελάφρυνση για την αγορά στοιχείων ενεργητικού προς αντικατάσταση παλαιών

1. Εάν το προϊόν της εκποίησης στοιχείου ενεργητικού που υπόκειται σε ατομική απόσβεση πρόκειται να επανεπενδυθεί, πριν από το τέλος του δεύτερου φορολογικού έτους που έπεται του φορολογικού έτους κατά το οποίο πραγματοποιήθηκε η εκποίηση, σε στοιχείο ενεργητικού που χρησιμοποιείται για τον ίδιο ή για παρεμφερή σκοπό, το ποσό κατά το οποίο το εν λόγω προϊόν υπερβαίνει την φορολογητέα αξία του στοιχείου ενεργητικού εκπίπτει κατά το έτος της εκποίησης. Η βάση απόσβεσης του στοιχείου αντικατάστασης μειώνεται κατά το ισόποσο.

Στοιχείο ενεργητικού που εκποιείται εκουσίως πρέπει να έχει παραμείνει στην κυριότητα της εταιρείας τουλάχιστον επί τριετία πριν από την εκποίηση.

2. Το στοιχείο αντικατάστασης μπορεί να αγοραστεί κατά το φορολογικό έτος πριν από την εκποίηση.

Εάν δεν αγοραστεί περιουσιακό στοιχείο αντικατάστασης πριν από το τέλος του δεύτερου φορολογικού έτους που έπεται του φορολογικού έτους κατά το οποίο πραγματοποιήθηκε η εκποίηση του στοιχείου, το ποσό που εξέπεσε κατά το έτος της εκποίησης, προσαυξημένο κατά 10%, προστίθεται στη φορολογική βάση του δεύτερου φορολογικού έτους μετά την εκποίηση.

3. Εάν η φορολογούμενη εταιρεία εγκαταλείψει τον όμιλο του οποίου είναι μέλος ή παύσει να εφαρμόζει το σύστημα που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία εντός του πρώτου έτους, χωρίς να έχει αγοράσει περιουσιακό στοιχείο αντικατάστασης, το ποσό που εξέπεσε κατά το έτος της εκποίησης προστίθεται στη φορολογική βάση. Εάν η φορολογούμενη εταιρεία εγκαταλείψει τον όμιλο ή παύσει να εφαρμόζει το σύστημα εντός του δεύτερου έτους, το εν λόγω ποσό προσαυξάνεται κατά 10%.

Άρθρο 39

Ομάδα στοιχείων ενεργητικού

1. Τα πάγια στοιχεία ενεργητικού εκτός εκείνων που αναφέρονται στα άρθρα 36 και 40 υπόκεινται σε απόσβεση από κοινού σε μια ομάδα στοιχείων ενεργητικού με ετήσιο ποσοστό 25% της βάσης απόσβεσης.
2. Η βάση απόσβεσης της ομάδας στοιχείων ενεργητικού στο τέλος του φορολογικού έτους είναι η φορολογητέα αξία της στο τέλος του προηγούμενου έτους, διορθωμένη για τα στοιχεία που εισέρχονται και εξέρχονται από την ομάδα στη διάρκεια του τρέχοντος έτους. Διορθώσεις γίνονται για το κόστος κτήσεως, κατασκευής ή βελτίωσης στοιχείων ενεργητικού (το οποίο προστίθεται) και για τα έσοδα από την εκποίηση στοιχείων και την τυχόν αποζημίωση που εισπράττεται για την απώλεια ή καταστροφή ενός στοιχείου ενεργητικού (τα οποία αφαιρούνται).
3. Εάν η βάση απόσβεσης που υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 είναι αρνητική, προστίθεται ένα ποσό, ώστε η βάση απόσβεσης να είναι μηδενική. Το ίδιο ποσό προστίθεται στη φορολογική βάση.

Άρθρο 40

Στοιχεία ενεργητικού που δεν υπόκεινται σε απόσβεση

Τα ακόλουθα στοιχεία ενεργητικού δεν υπόκεινται σε απόσβεση:

- α) πάγια υλικά στοιχεία ενεργητικού που δεν υπόκεινται σε φθορά και οικονομική απαξίωση, όπως γήπεδα, έργα τέχνης, αντίκες ή κοσμήματα·
- β) χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία.

Άρθρο 41

Έκτακτη απόσβεση

1. Εάν, σε έκτακτες περιστάσεις, η φορολογούμενη εταιρεία αποδείξει ότι η αξία ενός πάγιου στοιχείου που δεν υπόκειται σε απόσβεση έχει υποστεί μόνιμη μείωση στο τέλος του φορολογικού έτους, μπορεί να εκπέσει τόσο ίσο προς τη μείωση της αξίας. Ωστόσο, δεν μπορεί να γίνει έκπτωση για στοιχεία ενεργητικού το προϊόν της διάθεσης των οποίων απαλλάσσεται.
2. Εάν η αξία ενός στοιχείου ενεργητικού, για το οποίο έχει γίνει έκτακτη απόσβεση στη διάρκεια προηγούμενου φορολογικού έτους, στη συνέχεια αυξηθεί, ποσό ίσο προς την αύξηση προστίθεται στη φορολογική βάση του έτους κατά το οποίο

σημειώνεται η αύξηση. Ωστόσο, το σύνολο των προστιθέμενων ποσών δεν μπορεί να υπερβεί το ποσό της έκπτωσης που είχε αρχικά χορηγηθεί.

Άρθρο 42

Καθορισμός κατηγοριών πάγιων στοιχείων ενεργητικού

Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 127 και με την επιφύλαξη των όρων των άρθρων 128, 129 και 130, προκειμένου να ορίσει ακριβέστερα τις κατηγορίες παγίων στοιχείων ενεργητικού που αναφέρονται στο παρόν κεφάλαιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΖΗΜΙΕΣ

Άρθρο 43

Ζημίες

1. Ζημία που πραγματοποιήθηκε από φορολογούμενη εταιρεία ή από μόνιμη εγκατάσταση μη ημεδαπής φορολογούμενης εταιρείας στη διάρκεια ενός φορολογικού έτους μπορεί να εκπέσει τα επόμενα φορολογικά έτη, εκτός εάν προβλέπεται άλλως στην παρούσα οδηγία.
2. Η μείωση της φορολογικής βάσης λόγω ζημιών προηγούμενων φορολογικών ετών δεν μπορεί να οδηγήσει σε αρνητικό ποσό.
3. Οι παλαιότερες ζημίες εκπίπτουν πρώτες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟ ΑΠΟ ΑΥΤΟ

Άρθρο 44

Γενικός κανόνας αναγνώρισης και αποτίμησης ενεργητικού και παθητικού

Όταν μια φορολογούμενη εταιρεία επιλέξει να υπαχθεί στο σύστημα που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία, όλα τα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού αναγνωρίζονται στην αξία τους, όπως υπολογίζεται σύμφωνα με τους εθνικούς φορολογικούς κανόνες αμέσως πριν από την ημερομηνία κατά την οποία η εταιρεία αρχίζει να εφαρμόζει το σύστημα, εκτός εάν προβλέπεται άλλως στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 45

Χαρακτηρισμός των πάγιων στοιχείων ενεργητικού για σκοπούς απόσβεσης

1. Τα πάγια στοιχεία ενεργητικού που εισέρχονται στο σύστημα που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία υπόκεινται σε αποσβέσεις σύμφωνα με τα άρθρα 32 έως 42.
2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, ισχύουν οι εξής κανόνες απόσβεσης:
 - α) τα πάγια στοιχεία ενεργητικού που υπόκεινται σε απόσβεση ατομικά, τόσο βάσει της εθνικής νομοθεσίας περί φορολογίας εταιρειών που εφαρμοζόταν προηγουμένως στην φορολογούμενη εταιρεία όσο και βάσει των κανόνων του συστήματος, υπόκεινται σε αποσβέσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2.
 - β) τα πάγια στοιχεία ενεργητικού που υπέκειντο σε απόσβεση ατομικά βάσει της εθνικής νομοθεσίας περί φορολογίας εταιρειών που εφαρμοζόταν προηγουμένως στη φορολογούμενη εταιρεία, όχι όμως και βάσει των κανόνων του συστήματος, εντάσσονται στην ομάδα στοιχείων ενεργητικού που προβλέπεται στο άρθρο 39.
 - γ) τα πάγια στοιχεία ενεργητικού που ανήκαν σε ομάδα στοιχείων ενεργητικού για σκοπούς απόσβεσης βάσει της εθνικής νομοθεσίας περί φορολογίας εταιρειών που εφαρμοζόταν προηγουμένως στη φορολογούμενη εταιρεία, εισέρχονται στο σύστημα ως στοιχεία της ομάδας που προβλέπεται στο άρθρο 39, έστω και αν θα μπορούσαν να υπόκεινται σε ατομική απόσβεση βάσει των κανόνων του συστήματος.
 - δ) τα πάγια στοιχεία ενεργητικού που δεν υπέκειντο σε απόσβεση ή δεν είχαν αποσβεσθεί βάσει της εθνικής νομοθεσίας περί φορολογίας εταιρειών που εφαρμοζόταν προηγουμένως στην φορολογούμενη εταιρεία, αλλά υπόκεινται σε απόσβεση βάσει των κανόνων του συστήματος, υπόκεινται σε αποσβέσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 1 ή το άρθρο 39, ανάλογα με την περίπτωση.

Άρθρο 46

Μακροχρόνιες συμβάσεις κατά την είσοδο στο σύστημα

Έσοδα και έξοδα τα οποία, σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφοι 2 και 3, θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκαν πριν υπαχθεί η φορολογούμενη εταιρεία στο σύστημα που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία, αλλά δεν είχαν ακόμη συμπεριληφθεί στη φορολογική βάση σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία περί φορολογίας εταιρειών που εφαρμοζόταν προηγουμένως στη φορολογούμενη εταιρεία, προστίθενται στη φορολογική βάση ή αφαιρούνται από αυτήν, ανάλογα με την περίπτωση, σύμφωνα με τους κανόνες της εθνικής νομοθεσίας που αφορούν τον χρόνο καταχώρισης.

Έσοδα τα οποία, πριν υπαχθεί η φορολογούμενη εταιρεία στο σύστημα, φορολογούνταν βάσει της εθνικής νομοθεσίας περί φορολογίας εταιρειών βαρύτερα από ό,τι αν είχαν συμπεριληφθεί στη φορολογική βάση δυνάμει του άρθρου 24 παράγραφος 2, αφαιρούνται από τη φορολογική βάση.

Άρθρο 47

Προβλέψεις και εκπτώσεις κατά την είσοδο στο σύστημα

1. Οι προβλέψεις, προβλέψεις για συντάξεις και εκπτώσεις για επισφαλείς απαιτήσεις που προβλέπονται στα άρθρα 25, 26 και 27 εκπίπτουν μόνον εφόσον προκύπτουν από δραστηριότητες ή συναλλαγές που πραγματοποιούνται μετά την υπαγωγή της φορολογούμενης εταιρείας στο σύστημα που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία.
2. Έξοδα που σχετίζονται με δραστηριότητες ή συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν πριν υπαχθεί η φορολογούμενη εταιρεία στο σύστημα, αλλά για τα οποία δεν είχε γίνει έκπτωση, μπορούν να εκπέσουν.
3. Τα ποσά που είχαν ήδη εκπέσει πριν από την υπαγωγή στο σύστημα δεν επιτρέπεται να εκπέσουν εκ νέου.

Άρθρο 48

Ζημίες προ της υπαγωγής

Εάν η φορολογούμενη εταιρεία πραγματοποιήσει, πριν από την υπαγωγή της στο σύστημα που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία, ζημίες οι οποίες θα μπορούσαν να μεταφερθούν σε επόμενη χρήση βάσει της εφαρμοστέας εθνικής νομοθεσίας, αλλά δεν είχαν ακόμη συμψηφιστεί με φορολογητέα κέρδη, οι ζημίες αυτές επιτρέπεται να αφαιρεθούν από τη φορολογική βάση στην έκταση που προβλέπεται από την εν λόγω εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 49

Γενικός κανόνας για την έξοδο από το σύστημα

Όταν μια φορολογούμενη εταιρεία εξέλθει από το σύστημα που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία, τα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού αναγνωρίζονται στην αξία τους, όπως υπολογίζεται σύμφωνα με τους κανόνες του συστήματος, εκτός εάν προβλέπεται άλλως στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 50

Πάγια στοιχεία ενεργητικού που υπόκεινται σε ομαδική απόσβεση

Όταν μια φορολογούμενη εταιρεία εξέλθει από το σύστημα που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία, η ομάδα στοιχείων ενεργητικού που έχει σχηματιστεί βάσει του συστήματος που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία αναγνωρίζεται, για τους σκοπούς των εθνικών φορολογικών διατάξεων που θα έχουν εφαρμογή στη συνέχεια, ως ενιαία ομάδα στοιχείων ενεργητικού, η οποία υπόκειται σε απόσβεση με τη φθίνουσα μέθοδο και με ετήσιο ποσοστό 25%.

Άρθρο 51

Μακροχρόνιες συμβάσεις κατά την έξοδο από το σύστημα

Μετά την έξοδο της φορολογούμενης εταιρείας από το σύστημα, τα έσοδα και τα έξοδα που προκύπτουν από μακροχρόνιες συμβάσεις έχουν τη μεταχείριση που προβλέπει η εθνική νομοθεσία περί φορολογίας εταιρειών που θα έχει εφαρμογή στη συνέχεια. Ωστόσο, τα έσοδα

και τα έξοδα που έχουν ήδη ληφθεί υπόψη για φορολογικούς σκοπούς στο σύστημα που προβλέπεται από την παρούσα οδηγία δεν λαμβάνονται πλέον υπόψη.

Άρθρο 52

Προβλέψεις και εκπτώσεις κατά την έξοδο από το σύστημα

Μετά την έξοδο της φορολογούμενης εταιρείας από το σύστημα που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία, τα έξοδα τα οποία είχαν ήδη τύχει έκπτωσης σύμφωνα με τα άρθρα 25 έως 27, δεν επιτρέπεται να εκπέσουν εκ νέου.

Άρθρο 53

Ζημίες κατά την έξοδο από το σύστημα

Οι ζημίες που έχουν πραγματοποιηθεί από τη φορολογούμενη εταιρεία και δεν έχουν ακόμη συμψηφιστεί με φορολογητέα κέρδη βάσει των κανόνων του συστήματος που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία μεταφέρονται σε επόμενες χρήσεις σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία περί φορολογίας εταιρειών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΧ

ΕΝΟΠΟΙΗΣΗ

Άρθρο 54

Θυγατρικές που πληρούν τις προϋποθέσεις

1. Θυγατρικές που πληρούν τις προϋποθέσεις είναι όλες οι άμεσες και χαμηλότερου βαθμού θυγατρικές, στις οποίες η μητρική εταιρεία κατέχει τα ακόλουθα δικαιώματα:
 - α) δικαίωμα άσκησης άνω του 50% των δικαιωμάτων ψήφου·
 - β) δικαίωμα κυριότητας σε ποσοστό άνω του 75% του κεφαλαίου της εταιρείας ή άνω του 75% των δικαιωμάτων επί των κερδών.
2. Για τον υπολογισμό των κατώτατων ορίων της παραγράφου 1 σε σχέση με άλλες εταιρείες πλην των άμεσων θυγατρικών, ισχύουν οι ακόλουθοι κανόνες:
 - α) μόλις καλυφθεί το κατώτατο όριο δικαιωμάτων ψήφου σε σχέση με άμεσες και χαμηλότερου βαθμού θυγατρικές, η μητρική εταιρεία θεωρείται ότι κατέχει το 100% των δικαιωμάτων αυτών.
 - β) το δικαίωμα επί των κερδών και η κυριότητα επί του κεφαλαίου υπολογίζονται με πολλαπλασιασμό των συμφερόντων που κατέχονται σε ενδιάμεσες θυγατρικές κάθε βαθμού. Δικαιώματα κυριότητας ίσα με το 75% ή μικρότερο ποσοστό, τα οποία κατέχονται άμεσα ή έμμεσα από τη μητρική εταιρεία, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων σε εταιρείες με έδρα σε τρίτη χώρα, λαμβάνονται επίσης υπόψη στον υπολογισμό.

Άρθρο 55
Σχηματισμός ομίλου

1. Η ημεδαπή φορολογούμενη εταιρεία σχηματίζει όμιλο με:
 - α) όλες τις μόνιμες εγκαταστάσεις της που βρίσκονται σε άλλα κράτη μέλη·
 - β) όλες τις μόνιμες εγκαταστάσεις που βρίσκονται σε κράτος μέλος, οι οποίες ανήκουν σε θυγατρικές της που πληρούν τις προϋποθέσεις και εδρεύουν σε τρίτη χώρα·
 - γ) όλες τις θυγατρικές της που πληρούν τις προϋποθέσεις και εδρεύουν σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη·
 - δ) άλλες ημεδαπές φορολογούμενες εταιρείες, οι οποίες είναι πληρούσες τις προϋποθέσεις θυγατρικές της ίδιας εταιρείας που εδρεύει σε τρίτη χώρα και πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 2 παράγραφος 2 στοιχείο α).
2. Μη ημεδαπή φορολογούμενη εταιρεία σχηματίζει όμιλο σε ό,τι αφορά όλες τις μόνιμες εγκαταστάσεις της που βρίσκονται σε κράτη μέλη και όλες τις πληρούσες τις προϋποθέσεις θυγατρικές της που εδρεύουν σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένων των μόνιμων εγκαταστάσεων των τελευταίων που βρίσκονται σε κράτη μέλη.

Άρθρο 56
Αφερεγγυότητα

Εταιρεία σε κατάσταση αφερεγγυότητας ή σε εκκαθάριση δεν μπορεί να καταστεί μέλος ομίλου. Φορολογούμενη εταιρεία για την οποία υποβάλλεται δήλωση αφερεγγυότητας ή η οποία τελεί σε εκκαθάριση εγκαταλείπει αμέσως τον όμιλο.

Άρθρο 57
Πεδίο εφαρμογής της ενοποίησης

1. Οι φορολογικές βάσεις των μελών ενός ομίλου ενοποιούνται.
2. Εάν η ενοποιημένη φορολογική βάση είναι αρνητική, η ζημία μεταφέρεται σε επόμενες χρήσεις και συμψηφίζεται με την επόμενη θετική ενοποιημένη φορολογική βάση. Εάν η ενοποιημένη φορολογική βάση είναι θετική, κατανέμεται σύμφωνα με τα άρθρα 86 έως 102.

Άρθρο 58
Χρονικό πλαίσιο

1. Τα κατώτατα όρια του άρθρου 54 πρέπει να τηρούνται καθ' όλη τη διάρκεια του φορολογικού έτους.
2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, μια φορολογούμενη εταιρεία καθίσταται μέλος ομίλου την ημέρα που συμπληρώνονται τα κατώτατα όρια του άρθρου 54. Τα κατώτατα όρια πρέπει να τηρούνται επί τουλάχιστον εννέα διαδοχικούς μήνες,

διαφορετικά η φορολογούμενη εταιρεία έχει τη μεταχείριση εταιρείας που δεν υπήρξε ποτέ μέλος του ομίλου.

Άρθρο 59

Απαλοιφή συναλλαγών στο εσωτερικό του ομίλου

1. Κατά τον υπολογισμό της ενοποιημένης φορολογικής βάσης, κέρδη και ζημίες που προκύπτουν από συναλλαγές που πραγματοποιούνται άμεσα μεταξύ μελών του ομίλου αγνοούνται.
2. Υπάρχει ενδοομιλική συναλλαγή όταν και τα δύο μέρη της συναλλαγής είναι μέλη του ομίλου τη στιγμή πραγματοποίησης της συναλλαγής και πρέπει να αναγνωριστούν τα συναφή έσοδα και έξοδα.
3. Οι όμιλοι εφαρμόζουν συνεπή και επαρκώς τεκμηριωμένη μέθοδο καταγραφής των ενδοομιλικών συναλλαγών. Οι όμιλοι μπορούν να τροποποιήσουν τη μέθοδο μόνο για έγκυρους εμπορικούς λόγους στην αρχή του φορολογικού έτους.
4. Η μέθοδος καταγραφής των ενδοομιλικών συναλλαγών πρέπει να επιτρέπει τον προσδιορισμό όλων των ενδοομιλικών μεταβιβάσεων και πωλήσεων στη χαμηλότερη τιμή μεταξύ κόστους και φορολογητέας αξίας.

Άρθρο 60

Παρακράτηση φόρου στην πηγή

Στις συναλλαγές μεταξύ μελών ενός ομίλου δεν επιβάλλεται παρακρατούμενος φόρος ή άλλη φορολογία στην πηγή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ X

ΕΙΣΟΔΟΣ ΣΤΟΝ ΟΜΙΛΟ ΚΑΙ ΕΞΟΔΟΣ ΑΠΟ ΑΥΤΟΝ

Άρθρο 61

Πάγια στοιχεία ενεργητικού κατά την είσοδο στον όμιλο

Εάν η φορολογούμενη εταιρεία είναι ο οικονομικός κύριος πάγιων στοιχείων ενεργητικού που δεν υπόκεινται σε απόσβεση ή υπόκεινται σε απόσβεση ατομικά κατά την ημερομηνία εισόδου της σε όμιλο και τα στοιχεία αυτά εκποιούνται από μέλος του ομίλου εντός πενταετίας από την ημερομηνία αυτή, πραγματοποιείται διόρθωση, για το έτος εκποίησης, στο επιμερισμένο μερίδιο του μέλους του ομίλου στο οποίο ανήκε η οικονομική κυριότητα επί των στοιχείων αυτών κατά την ημερομηνία εισόδου. Το προϊόν της εκποίησης αυτής προστίθεται στο εν λόγω μερίδιο, ενώ αφαιρούνται τα έξοδα που σχετίζονται με τα στοιχεία που δεν υπόκεινται σε απόσβεση και η φορολογητέα αξία των στοιχείων που υπόκεινται σε απόσβεση.

Η εν λόγω διόρθωση πραγματοποιείται επίσης όσον αφορά χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία, με εξαίρεση τις μετοχές σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις, τις συμμετοχές και τις ίδιες μετοχές.

Εάν, συνεπεία αναδιοργάνωσης της επιχείρησης, η φορολογούμενη εταιρεία δεν υφίσταται πλέον ή δεν έχει πλέον μόνιμη εγκατάσταση στο κράτος μέλος στο οποίο είχε την έδρα της την ημέρα εισόδου στον όμιλο, θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση εκεί για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 62

Μακροχρόνιες συμβάσεις κατά την είσοδο στον όμιλο

Έσοδα και έξοδα τα οποία πραγματοποιήθηκαν, σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφοι 2 και 3, πριν εισέλθει η φορολογούμενη εταιρεία στον όμιλο, αλλά δεν είχαν ακόμη συμπεριληφθεί στον υπολογισμό του φόρου σύμφωνα με την εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία περί φορολογίας εταιρειών, προστίθενται στο επιμερισμένο μερίδιο ή αφαιρούνται από αυτό, σύμφωνα με τους κανόνες της εθνικής νομοθεσίας που αφορούν τον χρόνο καταχώρησης.

Έσοδα τα οποία, πριν εισέλθει η φορολογούμενη εταιρεία στον όμιλο, φορολογούνταν βάσει της εφαρμοστέας εθνικής νομοθεσίας περί φορολογίας εταιρειών βαρύτερα από ό,τι αν είχαν φορολογηθεί δυνάμει του άρθρου 24 παράγραφος 2, αφαιρούνται από το επιμερισμένο μερίδιο.

Άρθρο 63

Προβλέψεις και εκπτώσεις κατά την είσοδο στον όμιλο

Έξοδα που καλύπτονται από τα άρθρα 25, 26 και 27, τα οποία πραγματοποιούνται σε σχέση με δραστηριότητες ή συναλλαγές που διεξήχθησαν πριν από την είσοδο της φορολογούμενης εταιρείας στον όμιλο, αλλά για τα οποία έχει γίνει πρόβλεψη ή έκπτωση βάσει της εφαρμοστέας εθνικής νομοθεσίας περί φορολογίας εταιρειών, εκπίπτουν μόνο από το επιμερισμένο μερίδιο της φορολογούμενης εταιρείας, εκτός εάν πραγματοποιηθούν μετά την πάροδο πενταετίας από την είσοδο της φορολογούμενης εταιρείας στον όμιλο.

Άρθρο 64

Ζημίες κατά την είσοδο στον όμιλο

Ζημίες που δεν έτυχαν φορολογικής ελάφρυνσης και πραγματοποιήθηκαν από φορολογούμενη εταιρεία ή μόνιμη εγκατάσταση βάσει των κανόνων της παρούσας οδηγίας ή βάσει της εθνικής νομοθεσίας περί φορολογίας εταιρειών πριν από την είσοδο σε όμιλο δεν επιτρέπεται να συμψηφιστούν έναντι της ενοποιημένης φορολογικής βάσης. Οι ζημίες αυτές μεταφέρονται σε επόμενες χρήσεις και μπορούν να συμψηφιστούν έναντι του επιμερισμένου μεριδίου σύμφωνα, αντιστοίχως, με το άρθρο 43 ή με την εθνική νομοθεσία περί φορολογίας εταιρειών η οποία θα είχε εφαρμογή στη φορολογούμενη εταιρεία εάν δεν υπήρχε το σύστημα που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 65
Διάλυση του ομίλου

Η ενοποιημένη φορολογική βάση και οι τυχόν ζημίες του ομίλου που δεν έτυχαν φορολογικής ελάφρυνσης κατανέμονται σε κάθε μέλος του ομίλου σύμφωνα με τα άρθρα 86 έως 102, βάσει των συντελεστών επιμερισμού που ισχύουν για το φορολογικό έτος της διάλυσης.

Άρθρο 66
Ζημίες μετά τη διάλυση του ομίλου

Μετά τη διάλυση του ομίλου, οι ζημίες αντιμετωπίζονται ως εξής:

- α) εάν η φορολογούμενη εταιρεία παραμείνει στο σύστημα που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία, αλλά εκτός οποιουδήποτε ομίλου, οι ζημίες μεταφέρονται σε επόμενες χρήσεις και συμψηφίζονται σύμφωνα με το άρθρο 43·
- β) εάν η φορολογούμενη εταιρεία ενταχθεί σε άλλο όμιλο, οι ζημίες μεταφέρονται σε επόμενες χρήσεις και συμψηφίζονται έναντι του επιμερισμένου μεριδίου της·
- γ) εάν η φορολογούμενη εταιρεία εγκαταλείψει το σύστημα, οι ζημίες μεταφέρονται σε επόμενες χρήσεις και συμψηφίζονται σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία περί φορολογίας εταιρειών η οποία εφαρμόζεται πλέον, ως εάν οι ζημίες αυτές είχαν προκύψει στο διάστημα που η φορολογούμενη εταιρεία υπέκειτο στη νομοθεσία αυτή.

Άρθρο 67
Πάγια στοιχεία ενεργητικού κατά την έξοδο από τον όμιλο

Εάν πάγια στοιχεία ενεργητικού που δεν υπόκεινται σε απόσβεση ή υπόκεινται σε απόσβεση ατομικά, πλην εκείνων για τα οποία χορηγήθηκε μειωμένη απαλλαγή δύναμει του άρθρου 75, εκποιηθούν εντός τριετίας από την έξοδο από τον όμιλο της φορολογούμενης εταιρείας, στην οποία ανήκει η οικονομική κυριότητα επί των στοιχείων αυτών, το προϊόν προστίθεται στην ενοποιημένη φορολογική βάση του ομίλου για το έτος της εκποίησης, ενώ αφαιρούνται τα έξοδα που σχετίζονται με τα στοιχεία που δεν υπόκεινται σε απόσβεση και η φορολογητέα αξία των στοιχείων που υπόκεινται σε απόσβεση.

Ο ίδιος κανόνας εφαρμόζεται και στα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία, με εξαίρεση τις μετοχές σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις, τις συμμετοχές και τις ίδιες μετοχές.

Στο βαθμό που το προϊόν της εκποίησης προστίθεται στην ενοποιημένη φορολογική βάση του ομίλου, δεν υπόκειται σε άλλη φορολογία.

Άρθρο 68
Εσωτερικώς δημιουργούμενα άυλα στοιχεία ενεργητικού

Εάν φορολογούμενη εταιρεία, στην οποία ανήκει η οικονομική κυριότητα ενός ή περισσότερων εσωτερικώς δημιουργημένων άυλων στοιχείων ενεργητικού, εγκαταλείψει τον όμιλο, το ισόποσο των εξόδων που πραγματοποιήθηκαν σε σχέση με τα στοιχεία αυτά για

έρευνα, ανάπτυξη, προώθηση πωλήσεων και διαφήμιση κατά την προηγούμενη πενταετία προστίθεται στην ενοποιημένη φορολογική βάση των υπολοίπων μελών του ομίλου. Το ποσό που προστίθεται, ωστόσο, δεν υπερβαίνει την αξία των στοιχείων ενεργητικού κατά την έξοδο της φορολογούμενης εταιρείας από τον όμιλο. Τα έξοδα αυτά καταλογίζονται στην εξερχόμενη φορολογούμενη εταιρεία και αντιμετωπίζονται σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία περί φορολογίας εταιρειών που εφαρμόζεται πλέον στη φορολογούμενη εταιρεία ή, εάν αυτή παραμένει στο σύστημα που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία, σύμφωνα με τους κανόνες της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 69

Ζημίες κατά την έξοδο από τον όμιλο

Δεν καταλογίζονται ζημίες σε μέλος του ομίλου που εγκαταλείπει τον όμιλο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XI

ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Άρθρο 70

Αναδιοργάνωση επιχειρήσεων στο εσωτερικό ομίλου

1. Η αναδιοργάνωση επιχειρήσεων στο εσωτερικό ομίλου ή η μεταφορά της νόμιμης έδρας φορολογούμενης εταιρείας που είναι μέλος ομίλου δεν συνεπάγεται κέρδη ή ζημίες για τους σκοπούς του καθορισμού της ενοποιημένης φορολογικής βάσης. Εφαρμόζεται το άρθρο 59 παράγραφος 3.
2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, εάν, συνεπεία αναδιοργάνωσης επιχειρήσεων ή μιας σειράς συναλλαγών μεταξύ μελών ομίλου στη διάρκεια περιόδου δύο ετών, ουσιαστικά όλα τα στοιχεία ενεργητικού μιας φορολογούμενης εταιρείας μεταβιβάζονται σε άλλο κράτος μέλος και επέρχεται ουσιαστική μεταβολή στον συντελεστή στοιχείων ενεργητικού, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες.

Κατά την πενταετία που έπεται της μεταβίβασης, τα στοιχεία ενεργητικού που έχουν μεταβιβαστεί καταλογίζονται στον συντελεστή στοιχείων ενεργητικού της μεταβιβάζουσας φορολογούμενης εταιρείας, εφόσον ένα μέλος του ομίλου εξακολουθεί να είναι ο οικονομικός κύριος των στοιχείων ενεργητικού. Εάν η φορολογούμενη εταιρεία δεν υφίσταται πλέον ή δεν έχει πλέον μόνιμη εγκατάσταση στο κράτος μέλος από το οποίο μεταβιβάστηκαν τα στοιχεία ενεργητικού, θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση εκεί για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 71

Μεταχείριση των ζημιών σε περίπτωση αναδιοργάνωσης επιχειρήσεων μεταξύ δύο ή περισσότερων ομίλων

1. Εάν, συνεπεία αναδιοργάνωσης επιχειρήσεων, ένας ή περισσότεροι όμιλοι ή δύο ή περισσότερα μέλη ενός ομίλου εντάσσονται σε άλλον όμιλο, τυχόν ζημίες των

προηγουμένως υπάρχόντων ομίλων που δεν έτυχαν φορολογικής ελάφρυνσης κατανέμονται σε καθένα από τα μέλη των τελευταίων σύμφωνα με τα άρθρα 86 έως 102, βάσει των συντελεστών που ισχύουν για το φορολογικό έτος κατά το οποίο πραγματοποιείται η αναδιοργάνωση, και μεταφέρονται σε επόμενες χρήσεις.

2. Εάν δύο ή περισσότερες κύριες φορολογούμενες εταιρείες συγχωνευθούν κατά την έννοια του άρθρου 2 στοιχείο α) σημεία i) και ii) της οδηγίας 2009/133/EK του Συμβουλίου¹⁹, τυχόν ζημίες ενός ομίλου που δεν έτυχαν φορολογικής ελάφρυνσης κατανέμονται στα μέλη του σύμφωνα με τα άρθρα 86 έως 102, βάσει των συντελεστών που ισχύουν για το φορολογικό έτος κατά το οποίο πραγματοποιείται η συγχώνευση, και μεταφέρονται σε επόμενες χρήσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΧΙΙ

ΛΟΣΟΛΗΨΙΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΟΝΤΟΤΗΤΩΝ

Άρθρο 72

Προοδευτική απαλλαγή

Με την επιφύλαξη του άρθρου 15, έσοδα που απαλλάσσονται από τη φορολογία δυνάμει του άρθρου 11 στοιχεία γ), δ) ή ε) μπορούν να ληφθούν υπόψη για τον προσδιορισμό του φορολογικού συντελεστή που εφαρμόζεται στη φορολογούμενη εταιρεία.

Άρθρο 73

Μετάπτωση στο σύστημα πίστωσης φόρου (Switch-over)

Το άρθρο 11 στοιχεία γ), δ) ή ε) δεν εφαρμόζεται, όταν η οντότητα που προέβη στη διανομή κερδών, η οντότητα οι μετοχές της οποίας εκποιούνται ή η μόνιμη εγκατάσταση υπέκειντο, στη χώρα της έδρας της εν λόγω οντότητας ή στη χώρα στην οποία βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση, σε ένα από τα εξής:

- α) σε φόρο επί των κερδών, βάσει του γενικού καθεστώτος που ισχύει στην εν λόγω τρίτη χώρα, με νόμιμο συντελεστή φορολογίας εταιρειών κατώτερο από το 40% του μέσου νόμιμου συντελεστή φορολογίας εταιρειών που εφαρμόζεται στα κράτη μέλη·
- β) σε ειδικό καθεστώς στην εν λόγω τρίτη χώρα που επιτρέπει ουσιαδώς χαμηλότερο επίπεδο φορολογίας από ό,τι το γενικό καθεστώς.

Ο μέσος νόμιμος συντελεστής φορολογίας εταιρειών που εφαρμόζεται στα κράτη μέλη δημοσιεύεται κατ' έτος από την Επιτροπή. Υπολογίζεται ως αριθμητικός μέσος όρος. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου και των άρθρων 81 και 82, οι τροποποιήσεις του φορολογικού συντελεστή αρχίζουν να ισχύουν για τις φορολογούμενες εταιρείες από το φορολογικό έτος που αρχίζει μετά την τροποποίηση.

¹⁹ EE L 310 της 25.11.2009, σ. 34.

Άρθρο 74

Υπολογισμός του εισοδήματος αλλοδαπής μόνιμης εγκατάστασης

Όταν το άρθρο 73 εφαρμόζεται στο εισόδημα μόνιμης εγκατάστασης σε τρίτη χώρα, τα έσοδά της, τα έξοδα και τα άλλα στοιχεία που εκπίπτουν καθορίζονται σύμφωνα με τους κανόνες του συστήματος που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 75

Εξαιρέση από την απαλλαγή που προβλέπεται για τη διάθεση μετοχών

Εάν, συνεπεία διάθεσης μετοχών, μια φορολογούμενη εταιρεία εγκαταλείψει τον όμιλο και η εν λόγω φορολογούμενη εταιρεία έχει αποκτήσει με ενδοομιλική συναλλαγή, κατά το τρέχον ή το προηγούμενο φορολογικό έτος, ένα ή περισσότερα πάγια στοιχεία ενεργητικού, τα οποία δεν υπόκεινται σε ομαδική απόσβεση, ποσό αντίστοιχο με τα στοιχεία αυτά εξαιρείται από την απαλλαγή, εκτός εάν αποδειχθεί ότι οι ενδοομιλικές συναλλαγές πραγματοποιήθηκαν για έγκυρους οικονομικούς λόγους.

Το ποσό που εξαιρείται από την απαλλαγή ισούται με την αγοραία αξία των στοιχείων ενεργητικού τη στιγμή της μεταβίβασης, μείον τη φορολογητέα αξία των στοιχείων ενεργητικού ή τα έξοδα που αναφέρονται στο άρθρο 20 σχετικά με πάγια στοιχεία ενεργητικού που δεν υπόκεινται σε απόσβεση.

Όταν πραγματικός δικαιούχος των μετοχών που διατίθενται είναι μη ημεδαπή φορολογούμενη εταιρεία ή μη φορολογούμενη εταιρεία, η αγοραία αξία των στοιχείων ενεργητικού τη στιγμή της μεταβίβασης, μείον τη φορολογητέα αξία, θεωρείται ότι έχει εισπραχθεί από την φορολογούμενη εταιρεία που κατείχε τα στοιχεία ενεργητικού πριν από την ενδοομιλική συναλλαγή που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο.

Άρθρο 76

Τόκοι και δικαιώματα και λοιπά εισοδήματα φορολογούμενα στην πηγή

1. Εάν η φορολογούμενη εταιρεία αποκτά εισόδημα το οποίο έχει φορολογηθεί σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα, εξαιρουμένου του εισοδήματος που απαλλάσσεται δυνάμει του άρθρου 11 στοιχεία γ), δ) ή ε), επιτρέπεται η μείωση του οφειλόμενου φόρου της εν λόγω φορολογούμενης εταιρείας.
2. Η μείωση κατανέμεται μεταξύ των μελών ενός ομίλου βάσει του μαθηματικού τύπου που ισχύει για το εν λόγω φορολογικό έτος, σύμφωνα με τα άρθρα 86 έως 102.
3. Η μείωση υπολογίζεται χωριστά για κάθε κράτος μέλος ή τρίτη χώρα, καθώς και για κάθε τύπο εισοδήματος. Δεν υπερβαίνει το ποσό που προκύπτει εάν εφαρμοστεί στο εισόδημα που καταλογίζεται σε φορολογούμενη εταιρεία ή μόνιμη εγκατάσταση ο συντελεστής φορολογίας εταιρειών του κράτους μέλους της έδρας της φορολογούμενης εταιρείας ή του τόπου της μόνιμης εγκατάστασης.
4. Για τον υπολογισμό της μείωσης, από το ποσό του εισοδήματος αφαιρούνται τα συναφή έξοδα που εκπίπτουν, τα οποία θεωρείται ότι ανέρχονται σε 2%, εκτός εάν η φορολογούμενη εταιρεία αποδείξει το αντίθετο.

5. Η μείωση φόρου σε τρίτη χώρα δεν μπορεί να υπερβεί το τελικό ποσό του φόρου εταιρειών που οφείλει η φορολογούμενη εταιρεία, εκτός εάν συμφωνία που έχει συναφθεί μεταξύ του κράτους μέλους της έδρας της και της τρίτης χώρας ορίζει διαφορετικά.

Άρθρο 77
Παρακράτηση φόρου στην πηγή

Οι τόκοι και τα δικαιώματα που καταβάλλονται από φορολογούμενη εταιρεία σε δικαιούχο εκτός του ομίλου μπορεί να υπόκεινται σε παρακράτηση φόρου στην πηγή στο κράτος μέλος της φορολογούμενης εταιρείας, σύμφωνα με τους εφαρμοστέους κανόνες της εθνικής νομοθεσίας και τις εφαρμοστέες συμβάσεις αποφυγής της διπλής φορολογίας. Ο παρακρατούμενος φόρος κατανέμεται μεταξύ των κρατών μελών βάσει του μαθηματικού τύπου που ισχύει για το φορολογικό έτος κατά το οποίο παρακρατήθηκε ο φόρος, σύμφωνα με τα άρθρα 86 έως 102.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XIII

ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Άρθρο 78
Συνδεδεμένες επιχειρήσεις

1. Εάν φορολογούμενη εταιρεία συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διαχείριση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο μη φορολογούμενης εταιρείας ή φορολογούμενης εταιρείας που δεν ανήκει στον ίδιο όμιλο, οι δύο επιχειρήσεις θεωρούνται συνδεδεμένες επιχειρήσεις.

Εάν τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν, άμεσα ή έμμεσα, στη διαχείριση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο φορολογούμενης εταιρείας και μη φορολογούμενης εταιρείας ή φορολογούμενων εταιρειών που δεν ανήκουν στον ίδιο όμιλο, όλες οι εν λόγω επιχειρήσεις θεωρούνται συνδεδεμένες επιχειρήσεις.

Μια φορολογούμενη εταιρεία θεωρείται συνδεδεμένη επιχείρηση ως προς τη μόνιμη εγκατάστασή της σε τρίτη χώρα. Μια μη ημεδαπή φορολογούμενη εταιρεία θεωρείται συνδεδεμένη επιχείρηση ως προς τη μόνιμη εγκατάστασή της σε κράτος μέλος.

2. Για την εφαρμογή της παραγράφου 1, ισχύουν οι ακόλουθοι κανόνες:
- α) ως συμμετοχή στον έλεγχο νοείται η κατοχή ποσοστού άνω του 20% των δικαιωμάτων ψήφου·
 - β) ως συμμετοχή στο κεφάλαιο νοείται δικαίωμα κυριότητας επί ποσοστού άνω του 20% του κεφαλαίου·

- γ) ως συμμετοχή στη διαχείριση νοείται η δυνατότητα άσκησης σημαντικής επιρροής στη διαχείριση της συνδεδεμένης επιχείρησης·
- δ) ένα φυσικό πρόσωπο, ο/η σύζυγος αυτού και οι κατ' ευθείαν γραμμή ανιόντες ή κατιόντες αυτού θεωρούνται ένα και το αυτό πρόσωπο.

Στις έμμεσες συμμετοχές, η εκπλήρωση των προϋποθέσεων των στοιχείων α) και β) κρίνεται με πολλαπλασιασμό των κατεχόμενων ποσοστών μέσω των διαδοχικών βαθμών. Φορολογούμενη εταιρεία που κατέχει άνω του 50% των δικαιωμάτων ψήφου λογίζεται ως κάτοχος του 100%.

Άρθρο 79

Διόρθωση των τιμών στις σχέσεις μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων

Εάν συμφωνούνται ή επιβάλλονται όροι στις σχέσεις μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων, οι οποίοι διαφέρουν από τους όρους που θα είχαν συμφωνηθεί μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, το εισόδημα που, εν απουσία των όρων αυτών, θα είχε πραγματοποιήσει η φορολογούμενη εταιρεία, αλλά, εξαιτίας αυτών των όρων, δεν το πραγματοποίησε, περιλαμβάνεται στο εισόδημα της εν λόγω φορολογούμενης εταιρείας και φορολογείται αναλόγως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XIV

ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΩΝ

Άρθρο 80

Γενικός κανόνας απαγόρευσης καταχρήσεων

Τεχνητές συναλλαγές που πραγματοποιούνται με αποκλειστικό σκοπό την αποφυγή της φορολογίας αγνοούνται για τον υπολογισμό της φορολογικής βάσης.

Το πρώτο εδάφιο δεν εφαρμόζεται σε γνήσιες οικονομικές δραστηριότητες, στο πλαίσιο των οποίων η φορολογούμενη εταιρεία είναι σε θέση να επιλέξει μεταξύ δύο ή περισσότερων δυνατών συναλλαγών, που έχουν το ίδιο οικονομικό αποτέλεσμα, αλλά οδηγούν σε διαφορετικά φορολογητέα ποσά.

Άρθρο 81

Εξαιρέση από τις εκπτώσεις τόκων

1. Οι τόκοι που καταβάλλονται σε συνδεδεμένη επιχείρηση με έδρα σε τρίτη χώρα δεν εκπίπτουν, εφόσον δεν υπάρχει συμφωνία ανταλλαγής πληροφοριών ανάλογης με την ανταλλαγή πληροφοριών κατόπιν αιτήσεως που προβλέπεται στην οδηγία 2011/16/ΕΕ και εφόσον πληροúται μια από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) προβλέπεται φόρος επί των κερδών, βάσει του γενικού καθεστώτος που ισχύει στην τρίτη χώρα, με νόμιμο συντελεστή φορολογίας εταιρειών κατώτερο από

το 40% του μέσου νόμιμου συντελεστή φορολογίας εταιρειών που εφαρμόζεται στα κράτη μέλη·

- β) η συνδεδεμένη επιχείρηση υπόκειται σε ειδικό καθεστώς στην εν λόγω τρίτη χώρα που επιτρέπει ουσιαστικά χαμηλότερο επίπεδο φορολογίας από ό,τι το γενικό καθεστώς.
2. Με τον όρο «τόκος» νοείται εισόδημα από πάσης φύσεως απαιτήσεις, ασφαλισμένες ή μη με υποθήκη και παρέχουσες ή μη δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη, και ιδίως εισόδημα από τίτλους και εισόδημα από ομολογίες ή χρεόγραφα, συμπεριλαμβανομένων των πρόσθετων ωφελημάτων και δώρων που συνδέονται με τίτλους, ομολογίες ή άλλα χρεόγραφα. Επιβαρύνσεις λόγω υπερημερίας δεν θεωρούνται τόκοι.
3. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, οι τόκοι που καταβάλλονται σε οντότητα με έδρα σε τρίτη χώρα, με την οποία δεν υπάρχει συμφωνία ανταλλαγής πληροφοριών ανάλογης με την ανταλλαγή πληροφοριών κατόπιν αιτήσεως που προβλέπεται στην οδηγία 2011/16/ΕΕ, εκπίπτουν, μέχρις ύψους που δεν υπερβαίνει το ποσό που θα καθορίζονταν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, εφόσον πληρούνται μια από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) το ποσό των εν λόγω τόκων περιλαμβάνεται στη φορολογική βάση ως εισόδημα της συνδεδεμένης επιχείρησης σύμφωνα με το άρθρο 82·
- β) οι τόκοι καταβάλλονται σε εταιρεία, της οποίας η κύρια κατηγορία μετοχών αποτελεί αντικείμενο τακτικής διαπραγμάτευσης σε ένα ή περισσότερα αναγνωρισμένα χρηματιστήρια·
- γ) οι τόκοι καταβάλλονται σε οντότητα, η οποία, στη χώρα της έδρας της, ασκεί ενεργά εμπορική ή επιχειρηματική δραστηριότητα. Με τον όρο αυτόν νοείται η ανεξάρτητη οικονομική επιχείρηση κερδοσκοπικού χαρακτήρα, στο πλαίσιο της οποίας διευθυντικά στελέχη και εργαζόμενοι διεξάγουν ουσιαστικές διαχειριστικές και επιχειρησιακές δραστηριότητες.

Άρθρο 82

Ελεγχόμενες αλλοδαπές εταιρείες

1. Η φορολογική βάση περιλαμβάνει το μη διανεμηθέν εισόδημα μιας οντότητας με έδρα σε τρίτη χώρα, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) η φορολογούμενη εταιρεία, μόνη της ή από κοινού με τις συνδεδεμένες με αυτήν επιχειρήσεις, κατέχει άμεση ή έμμεση συμμετοχή σε ποσοστό άνω του 50% των δικαιωμάτων ψήφου ή έχει την κυριότητα επί ποσοστού άνω του 50% του κεφαλαίου ή δικαιούται να εισπράττει ποσοστό άνω του 50% των κερδών της εν λόγω οντότητας·
- β) βάσει του γενικού καθεστώτος που ισχύει στην τρίτη χώρα, τα κέρδη φορολογούνται με νόμιμο συντελεστή φορολογίας εταιρειών κατώτερο από το 40% του μέσου νόμιμου συντελεστή φορολογίας εταιρειών που εφαρμόζεται στα κράτη μέλη ή η οντότητα υπόκειται σε ειδικό καθεστώς που επιτρέπει ουσιαστικά χαμηλότερο επίπεδο φορολογίας από ό,τι το γενικό καθεστώς·

- γ) άνω του 30% του εισοδήματος που πραγματοποιεί η οντότητα εμπίπτει σε μία ή περισσότερες από τις κατηγορίες που ορίζονται στην παράγραφο 3·
- δ) δεν πρόκειται για εταιρεία, της οποίας η κύρια κατηγορία μετοχών αποτελεί αντικείμενο τακτικής διαπραγμάτευσης σε ένα ή περισσότερα αναγνωρισμένα χρηματιστήρια.
2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται, εάν η τρίτη χώρα είναι συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο και υπάρχει συμφωνία ανταλλαγής πληροφοριών, ανάλογης με την ανταλλαγή πληροφοριών κατόπιν αιτήσεως που προβλέπεται στην οδηγία 2011/16/ΕΕ.
3. Οι κατωτέρω κατηγορίες εισοδήματος λαμβάνονται υπόψη για την εφαρμογή του στοιχείου γ) της παραγράφου 1, εφόσον άνω του 50% της αντίστοιχης κατηγορίας εισοδήματος της οντότητας προέρχεται από συναλλαγές με τη φορολογούμενη εταιρεία ή τις συνδεδεμένες με αυτήν επιχειρήσεις:
- α) τόκοι ή οποιοδήποτε άλλο εισόδημα παράγεται από χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία·
- β) δικαιώματα ή οποιοδήποτε άλλο εισόδημα παράγεται από διανοητική ιδιοκτησία·
- γ) μερίσματα και εισόδημα από τη διάθεση μετοχών·
- δ) εισόδημα από κινητά περιουσιακά στοιχεία·
- ε) εισόδημα από ακίνητη περιουσία, εκτός εάν το κράτος μέλος της φορολογούμενης εταιρείας δεν θα είχε δικαίωμα να φορολογήσει το εισόδημα βάσει συμφωνίας που έχει συναφθεί με τρίτη χώρα·
- στ) εισόδημα από ασφαλιστικές, τραπεζικές και άλλες χρηματοοικονομικές δραστηριότητες.

Άρθρο 83 *Υπολογισμός*

1. Το εισόδημα που πρέπει να περιληφθεί στη φορολογική βάση υπολογίζεται σύμφωνα με τους κανόνες των άρθρων 9 έως 15. Οι ζημιές της αλλοδαπής οντότητας δεν περιλαμβάνονται στη φορολογική βάση, αλλά μεταφέρονται σε επόμενες χρήσεις και λαμβάνονται υπόψη κατά την εφαρμογή του άρθρου 82 τα επόμενα έτη.
2. Το εισόδημα που πρέπει να περιληφθεί στη φορολογική βάση υπολογίζεται κατ' αναλογία προς το δικαίωμα της φορολογούμενης εταιρείας για συμμετοχή στα κέρδη της αλλοδαπής οντότητας.
3. Το εισόδημα περιλαμβάνεται στο φορολογικό έτος, στη διάρκεια του οποίου λήγει το φορολογικό έτος της αλλοδαπής οντότητας.
4. Όταν η αλλοδαπή οντότητα στη συνέχεια καταβάλλει διανεμόμενα κέρδη στη φορολογούμενη εταιρεία, τα ποσά του εισοδήματος που είχαν περιληφθεί

προηγουμένως στη φορολογική βάση σύμφωνα με το άρθρο 82 αφαιρούνται από τη φορολογική βάση κατά τον υπολογισμό του οφειλόμενου από την φορολογούμενη εταιρεία φόρου επί του διανεμηθέντος εισοδήματος.

5. Εάν η φορολογούμενη εταιρεία εκποιήσει τη συμμετοχή της στην οντότητα, από το προϊόν αφαιρούνται, για τον υπολογισμό του οφειλόμενου από την φορολογούμενη εταιρεία φόρου επί του εν λόγω προϊόντος, τα μη διανεμηθέντα ποσά που έχουν ήδη συμπεριληφθεί στη φορολογική βάση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XV

ΔΙΑΦΑΝΕΙΣ ΟΝΤΟΤΗΤΕΣ

Άρθρο 84

Κανόνες κατανομής του εισοδήματος διαφανών οντοτήτων σε φορολογούμενες εταιρείες με συμμετοχή σε αυτές

1. Εάν μια οντότητα θεωρείται διαφανής στο κράτος μέλος που βρίσκεται, φορολογούμενη εταιρεία με συμμετοχή στην οντότητα περιλαμβάνει στη φορολογική της βάση το μερίδιό της στο εισόδημα της οντότητας. Για τον υπολογισμό αυτό, το εισόδημα υπολογίζεται με βάση τους κανόνες της παρούσας οδηγίας.
2. Οι συναλλαγές μεταξύ φορολογούμενης εταιρείας και της οντότητας δεν λαμβάνονται υπόψη, κατ' αναλογία προς το μερίδιο της φορολογούμενης εταιρείας στην οντότητα. Κατ' ακολουθία, ως εισόδημα της φορολογούμενης εταιρείας προερχόμενο από τις συναλλαγές αυτές θεωρείται το τμήμα του ποσού που θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων με βάση την αρχή «των ίσων αποστάσεων» και το οποίο αντιστοιχεί στο μερίδιο τρίτων στην οντότητα.
3. Η φορολογούμενη εταιρεία δικαιούται φορολογική ελάφρυνση για λόγους αποφυγής της διπλής φορολογίας σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφοι 1, 2, 3 και 5.

Άρθρο 85

Κανόνες για τη διαπίστωση της διαφάνειας στην περίπτωση οντοτήτων τρίτων χωρών

Εάν μια οντότητα βρίσκεται σε τρίτη χώρα, το ζήτημα κατά πόσον είναι διαφανής κρίνεται με βάση τη νομοθεσία του κράτους μέλους της φορολογούμενης εταιρείας. Εάν τουλάχιστον δύο μέλη του ομίλου έχουν συμμετοχή στην ίδια οντότητα που βρίσκεται σε τρίτη χώρα, η μεταχείριση της τελευταίας κρίνεται με συμφωνία μεταξύ των οικείων κρατών μελών. Εάν δεν επιτευχθεί συμφωνία, αποφασίζει η κύρια φορολογική αρχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XVI

ΕΠΙΜΕΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΒΑΣΗΣ

Άρθρο 86 *Γενικές αρχές*

1. Η ενοποιημένη φορολογική βάση κατανέμεται μεταξύ των μελών του ομίλου κάθε φορολογικό έτος με βάση μαθηματικό τύπο επιμερισμού. Για τον καθορισμό του επιμερισμένου μεριδίου του μέλους Α του ομίλου, ο μαθηματικός τύπος έχει την ακόλουθη μορφή, δίνοντας ίση βαρύτητα στους συντελεστές πωλήσεων, εργασίας και στοιχείων ενεργητικού:

$$\text{Μεριδίο Α} = \left(\frac{1}{3} \frac{\text{Πωλήσεις}^{\text{Α}}}{\text{Πωλήσεις}^{\text{Ομίλου}}} + \frac{1}{3} \left(\frac{1}{2} \frac{\text{Μισθοδοσία}^{\text{Α}}}{\text{Μισθοδοσία}^{\text{Ομίλου}}} + \frac{1}{2} \frac{\text{Αρ. εργαζομένων}^{\text{Α}}}{\text{Αρ. εργαζομένων}^{\text{Ομίλου}}} \right) + \frac{1}{3} \frac{\text{Ενεργητικό}^{\text{Α}}}{\text{Ενεργητικό}^{\text{Ομίλου}}} \right) * \text{Ενοπ. Φορ/κή Βάση}$$

2. Η ενοποιημένη φορολογική βάση ενός ομίλου κατανέμεται μόνον όταν είναι θετική.
3. Οι υπολογισμοί για την κατανομή της ενοποιημένης φορολογικής βάσης γίνονται στο τέλος του φορολογικού έτους του ομίλου.
4. Περίοδος 15 ημερών και άνω στη διάρκεια ημερολογιακού μήνα θεωρείται ακέραιος μήνας.

Άρθρο 87 *Ρήτρα διασφάλισης*

Ως εξαίρεση από τον κανόνα του άρθρου 86, εάν η κύρια φορολογούμενη εταιρεία ή η αρμόδια αρχή θεωρεί ότι το αποτέλεσμα του επιμερισμού σε μέλος του ομίλου δεν αντιπροσωπεύει δίκαια την έκταση της επιχειρηματικής δραστηριότητας του εν λόγω μέλους του ομίλου, η κύρια φορολογούμενη εταιρεία ή η ενδιαφερόμενη αρχή μπορεί να ζητήσει τη χρήση εναλλακτικής μεθόδου. Εάν, κατόπιν διαβουλεύσεων μεταξύ των αρμόδιων αρχών και, ενδεχομένως, συζητήσεων σύμφωνα με το άρθρο 132, όλες οι εν λόγω αρχές συμφωνήσουν ως προς την εναλλακτική μέθοδο, τότε αυτή χρησιμοποιείται. Το κράτος μέλος της κύριας φορολογικής αρχής ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με τη χρησιμοποιούμενη εναλλακτική μέθοδο.

Άρθρο 88 *Είσοδος στον όμιλο και έξοδος από αυτόν*

Εάν μια εταιρεία εισέλθει σε όμιλο ή εξέλθει από αυτόν στη διάρκεια του φορολογικού έτους, το επιμερισμένο μερίδιό της υπολογίζεται αναλογικά, με βάση τον αριθμό ημερολογιακών μηνών κατά τους οποίους η εταιρεία ανήκε στον όμιλο στη διάρκεια του φορολογικού έτους.

Άρθρο 89
Διαφανείς οντότητες

Εάν φορολογούμενη εταιρεία έχει συμμετοχή σε διαφανή οντότητα, οι συντελεστές που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό του επιμερισμένου μεριδίου της περιλαμβάνουν τις πωλήσεις, τις δαπάνες μισθοδοσίας και τα στοιχεία ενεργητικού της διαφανούς οντότητας, κατ' αναλογία προς τη συμμετοχή της φορολογούμενης εταιρείας στα κέρδη και τις ζημίες της.

Άρθρο 90
Σύνθεση του συντελεστή εργασίας

1. Ο συντελεστής εργασίας συνίσταται, κατά το ήμισυ από το συνολικό ποσό των δαπανών μισθοδοσίας ενός μέλους του ομίλου, ως αριθμητή, και από το συνολικό ποσό των δαπανών μισθοδοσίας του ομίλου, ως παρονομαστή, και κατά το άλλο ήμισυ από τον αριθμό εργαζομένων ενός μέλους του ομίλου, ως αριθμητή, και από τον αριθμό εργαζομένων του ομίλου, ως παρονομαστή. Όταν ένας εργαζόμενος περιλαμβάνεται στον συντελεστή εργασίας ενός μέλους του ομίλου, το ποσό των δαπανών μισθοδοσίας που αφορά τον εν λόγω εργαζόμενο περιλαμβάνεται επίσης στον συντελεστή εργασίας του εν λόγω μέλους του ομίλου.
2. Ο αριθμός των εργαζομένων μετρείται στο τέλος του φορολογικού έτους.
3. Ο ορισμός του εργαζομένου καθορίζεται από την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους όπου ασκείται το επάγγελμα.

Άρθρο 91
Κατανομή εργαζομένων και δαπανών μισθοδοσίας

1. Οι εργαζόμενοι περιλαμβάνονται στον συντελεστή εργασίας του μέλους του ομίλου από το οποίο αμείβονται.
2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, όταν εργαζόμενοι παρέχουν την εργασία τους υπό τον έλεγχο και την ευθύνη άλλου μέλους του ομίλου, και όχι αυτού από το οποίο αμείβονται, οι εργαζόμενοι αυτοί και το ποσό των δαπανών μισθοδοσίας που τους αφορά περιλαμβάνονται στο συντελεστή εργασίας του πρώτου μέλους του ομίλου.

Ο κανόνας αυτός εφαρμόζεται μόνον εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) η εργασία αυτή διαρκεί διάστημα τουλάχιστον τριών μηνών χωρίς διακοπή·
 - β) οι εργαζόμενοι αυτοί αντιπροσωπεύουν τουλάχιστον το 5% του συνολικού αριθμού εργαζομένων του μέλους του ομίλου από το οποίο αμείβονται.
3. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, στους εργαζομένους περιλαμβάνονται τα πρόσωπα τα οποία, αν και δεν απασχολούνται άμεσα από ένα μέλος του ομίλου, εκτελούν καθήκοντα παρόμοια με τα εκτελούμενα από τους εργαζομένους.

4. Στην έννοια των «δαπανών μισθοδοσίας» περιλαμβάνεται το κόστος μισθών, ημερομισθίων, πρόσθετων παροχών και κάθε άλλης αποζημίωσης του εργαζομένου, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών δαπανών για συντάξεις και κοινωνική ασφάλιση που βαρύνουν τον εργοδότη.
5. Οι δαπάνες μισθοδοσίας αποτιμώνται στο ύψος των εξόδων που μπορεί να εκπέσει ο εργοδότης σε ένα φορολογικό έτος.

Άρθρο 92

Σύνθεση του συντελεστή στοιχείων ενεργητικού

1. Ο συντελεστής στοιχείων ενεργητικού συνίσταται από τη μέση αξία όλων των πάγιων υλικών στοιχείων ενεργητικού που ανήκουν κατά κυριότητα ή βάσει απλής ή χρηματοδοτικής μίσθωσης σε μέλος του ομίλου, ως αριθμητή, και από τη μέση αξία όλων των πάγιων υλικών στοιχείων ενεργητικού που ανήκουν κατά κυριότητα ή βάσει απλής ή χρηματοδοτικής μίσθωσης στον όμιλο, ως παρονομαστή.
2. Κατά την πενταετία που έπεται της εισόδου φορολογούμενης εταιρείας σε υφιστάμενο ή νέο όμιλο, ο οικείος συντελεστής στοιχείων ενεργητικού περιλαμβάνει επίσης το συνολικό ποσό των εξόδων που πραγματοποιήθηκαν για έρευνα, ανάπτυξη, προώθηση πωλήσεων και διαφήμιση από τη φορολογούμενη εταιρεία κατά την εξαετία που προηγήθηκε της εισόδου της στον όμιλο.

Άρθρο 93

Κατανομή των στοιχείων ενεργητικού

1. Ένα στοιχείο ενεργητικού περιλαμβάνεται στον συντελεστή στοιχείων ενεργητικού του οικονομικού του κυρίου. Εάν ο οικονομικός κύριος δεν μπορεί να προσδιορισθεί, το στοιχείο περιλαμβάνεται στον συντελεστή στοιχείων ενεργητικού του νόμιμου κυρίου.
2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, εάν ένα στοιχείο ενεργητικού δεν χρησιμοποιείται πραγματικά από τον οικονομικό του κύριο, το στοιχείο αυτό περιλαμβάνεται στον συντελεστή του μέλους του ομίλου που το χρησιμοποιεί πραγματικά. Ωστόσο, ο κανόνας αυτός εφαρμόζεται μόνο σε στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν άνω του 5% της φορολογητέας αξίας του συνόλου των παγίων υλικών στοιχείων ενεργητικού του μέλους του ομίλου που χρησιμοποιεί πραγματικά το στοιχείο ενεργητικού.
3. Με εξαίρεση την περίπτωση χρηματοδοτικής μίσθωσης μεταξύ μελών του ομίλου, τα μισθωμένα με χρηματοδοτική μίσθωση στοιχεία ενεργητικού περιλαμβάνονται στον συντελεστή στοιχείων ενεργητικού του μέλους του ομίλου που είναι ο εκμισθωτής ή ο μισθωτής του στοιχείου. Το ίδιο ισχύει όσον αφορά τα μισθωμένα βάσει απλής μίσθωσης στοιχεία ενεργητικού.

Άρθρο 94

Αποτίμηση

1. Τα γήπεδα και τα άλλα μη υποκείμενα σε αποσβέσεις πάγια υλικά στοιχεία ενεργητικού αποτιμώνται στο αρχικό τους κόστος.
2. Πάγιο υλικό στοιχείο ενεργητικού που υπόκειται σε ατομική απόσβεση αποτιμάται στον μέσο όρο της φορολογητέας αξίας του στην αρχή και στο τέλος του φορολογικού έτους.

Εάν, συνεπεία μίας ή περισσοτέρων ενδοομιλικών συναλλαγών, ένα πάγιο υλικό στοιχείο ενεργητικού που υπόκειται σε ατομική απόσβεση περιλαμβάνεται στον συντελεστή στοιχείων ενεργητικού ενός μέλους του ομίλου για διάστημα μικρότερο του φορολογικού έτους, η αξία που πρέπει να ληφθεί υπόψη υπολογίζεται με βάση ακέραιο αριθμό μηνών.

3. Η ομάδα πάγιων στοιχείων ενεργητικού αποτιμάται στον μέσο όρο της φορολογητέας αξίας της στην αρχή και στο τέλος του φορολογικού έτους.
4. Εάν ο μισθωτής, βάσει απλής ή χρηματοδοτικής μίσθωσης, ενός στοιχείου ενεργητικού δεν είναι ο οικονομικός του κύριος, αποτιμά τα μισθωμένα στοιχεία στο οκταπλάσιο των οφειλόμενων καθαρών ετήσιων μισθωμάτων, μείον τα τυχόν εισπρακτέα ποσά από υπομισθωτές.

Εάν ένα μέλος του ομίλου εκμισθώνει, βάσει απλής ή χρηματοδοτικής μίσθωσης, ένα στοιχείο ενεργητικού, αλλά δεν είναι ο οικονομικός του κύριος, αποτιμά τα μισθωμένα στοιχεία στο οκταπλάσιο των οφειλόμενων καθαρών ετήσιων μισθωμάτων.

5. Εάν, μετά από ενδοομιλική μεταβίβαση κατά το τρέχον ή το προηγούμενο φορολογικό έτος, ένα μέλος του ομίλου πωλήσει στοιχείο ενεργητικού σε αγοραστή εκτός ομίλου, το στοιχείο αυτό περιλαμβάνεται στον συντελεστή στοιχείων ενεργητικού του μεταβιβάζοντος μέλους του ομίλου για την περίοδο μεταξύ της ενδοομιλικής μεταβίβασης και της πώλησης εκτός ομίλου. Ο κανόνας αυτός δεν εφαρμόζεται όταν τα ενδιαφερόμενα μέλη του ομίλου αποδεικνύουν ότι η ενδοομιλική μεταβίβαση έγινε για γνήσιους οικονομικούς λόγους.

Άρθρο 95

Σύνθεση του συντελεστή πωλήσεων

1. Ο συντελεστής πωλήσεων συνίσταται από τις συνολικές πωλήσεις ενός μέλους του ομίλου (συμπεριλαμβανομένης μόνιμης εγκατάστασης η οποία λογίζεται υπάρχουσα δυνάμει του άρθρου 70 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο), ως αριθμητή, και από τις συνολικές πωλήσεις του ομίλου, ως παρονομαστή.
2. Ως πωλήσεις νοείται το προϊόν των συνολικών πωλήσεων αγαθών και των παρεχόμενων υπηρεσιών, μετά τις εκπτώσεις και επιστροφές, χωρίς φόρο προστιθέμενης αξίας, άλλους φόρους και δασμούς. Τα απαλλασσόμενα έσοδα, οι τόκοι, τα μερίσματα, τα δικαιώματα και το προϊόν της διάθεσης πάγιων στοιχείων ενεργητικού δεν περιλαμβάνονται στον συντελεστή πωλήσεων, εκτός εάν πρόκειται για έσοδα που πραγματοποιούνται κατά τη συνήθη ροή των δραστηριοτήτων της

επιχείρησης. Δεν περιλαμβάνονται οι πωλήσεις αγαθών και οι παρεχόμενες υπηρεσίες στο εσωτερικό του ομίλου.

3. Οι πωλήσεις αποτιμώνται σύμφωνα με το άρθρο 22.

Άρθρο 96 *Πωλήσεις ανά προορισμό*

1. Οι πωλήσεις αγαθών περιλαμβάνονται στον συντελεστή πωλήσεων του μέλους του ομίλου που βρίσκεται στο κράτος μέλος, όπου καταλήγει η αποστολή ή η μεταφορά των αγαθών στο πρόσωπο που τα αποκτά. Εάν ο τύπος αυτός δεν μπορεί να προσδιοριστεί, οι πωλήσεις αγαθών καταλογίζονται στο μέλος του ομίλου το οποίο βρίσκεται στο κράτος μέλος του τελευταίου τύπου που εντοπίστηκαν τα αγαθά.
2. Οι παρεχόμενες υπηρεσίες περιλαμβάνονται στον συντελεστή πωλήσεων του μέλους του ομίλου που βρίσκεται στο κράτος μέλος, όπου πράγματι παρέχονται οι υπηρεσίες.
3. Εάν απαλλασσόμενα έσοδα, τόκοι, μερίσματα και δικαιώματα, καθώς και το προϊόν διάθεσης στοιχείων ενεργητικού, περιλαμβάνονται στον συντελεστή πωλήσεων, καταλογίζονται στον δικαιούχο.
4. Εάν δεν υπάρχει μέλος του ομίλου στο κράτος μέλος όπου παραδίδονται τα αγαθά ή παρέχονται οι υπηρεσίες ή εάν παραδίδονται αγαθά ή παρέχονται υπηρεσίες σε τρίτη χώρα, οι πωλήσεις περιλαμβάνονται στον συντελεστή πωλήσεων όλων των μελών του ομίλου κατ' αναλογία των οικείων συντελεστών εργασίας και στοιχείων ενεργητικού.
5. Εάν υπάρχουν περισσότερα του ενός μέλη του ομίλου στο κράτος μέλος όπου παραδίδονται τα αγαθά ή παρέχονται οι υπηρεσίες, οι πωλήσεις περιλαμβάνονται στον συντελεστή πωλήσεων όλων των μελών του ομίλου που βρίσκονται στο εν λόγω κράτος μέλος κατ' αναλογία των οικείων συντελεστών εργασίας και στοιχείων ενεργητικού.

Άρθρο 97 *Κανόνες για τον υπολογισμό των συντελεστών*

Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει πράξεις για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων σχετικά με τον υπολογισμό των συντελεστών εργασίας, στοιχείων ενεργητικού και πωλήσεων, την κατανομή εργαζομένων και δαπανών μισθοδοσίας, στοιχείων ενεργητικού και πωλήσεων στον αντίστοιχο συντελεστή, καθώς και την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 131 παράγραφος 2.

Άρθρο 98 *Χρηματοπιστωτικά ιδρύματα*

1. Οι κατωτέρω οντότητες θεωρούνται χρηματοπιστωτικά ιδρύματα:

- α) πιστωτικά ιδρύματα που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας στην Ένωση σύμφωνα με την οδηγία 2006/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁰.
- β) οντότητες, με εξαίρεση τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που ορίζονται στο άρθρο 99, οι οποίες κατέχουν χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία που ανέρχονται στο 80% και άνω του συνόλου των πάγιων στοιχείων τους, όπως αποτιμώνται σύμφωνα με τους κανόνες της παρούσας οδηγίας.
2. Ο συντελεστής στοιχείων ενεργητικού ενός χρηματοπιστωτικού ιδρύματος περιλαμβάνει το 10% της αξίας των χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων, με εξαίρεση τις συμμετοχές και τις ίδιες μετοχές. Τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία περιλαμβάνονται στον συντελεστή στοιχείων ενεργητικού του μέλους του ομίλου, στα βιβλία του οποίου ήταν καταγεγραμμένα κατά την είσοδό του στον όμιλο.
3. Ο συντελεστής πωλήσεων ενός χρηματοπιστωτικού ιδρύματος περιλαμβάνει το 10% των εσόδων του υπό μορφή τόκων, αμοιβών, προμηθειών και εσόδων από τίτλους, χωρίς φόρο προστιθέμενης αξίας, άλλους φόρους και δασμούς. Για την εφαρμογή του άρθρου 96 παράγραφος 2, οι χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες θεωρείται ότι παρέχονται, στην περίπτωση δανείου καλυμμένου με εμπράγματα ασφάλειες, στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η ασφάλεια ή, εάν αυτό το κράτος μέλος δεν μπορεί να προσδιοριστεί, το κράτος μέλος στο οποίο έχει μεταγραφεί η εμπράγματη ασφάλεια. Οι λοιπές χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες θεωρείται ότι παρέχονται στο κράτος μέλος του δανειολήπτη ή του προσώπου που πληρώνει τις αμοιβές, προμήθειες και λοιπά έσοδα. Εάν ο δανειολήπτης ή το πρόσωπο που πληρώνει τις αμοιβές, προμήθειες και λοιπά έσοδα δεν μπορεί να προσδιοριστεί ή εάν το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται ή έχει μεταγραφεί η εμπράγματη ασφάλεια δεν μπορεί να προσδιοριστεί, οι πωλήσεις καταλογίζονται σε όλα τα μέλη του ομίλου κατ' αναλογία των οικείων συντελεστών εργασίας και στοιχείων ενεργητικού.

Άρθρο 99 *Ασφαλιστικές επιχειρήσεις*

1. Με τον όρο «ασφαλιστικές επιχειρήσεις» νοούνται οι επιχειρήσεις που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας στα κράτη μέλη, σύμφωνα με την οδηγία 73/239/ΕΟΚ για ασφαλίσεις εκτός των ασφαλειών ζωής, την οδηγία 2002/83/ΕΚ για την ασφάλιση ζωής και την οδηγία 2005/68/ΕΚ για αντασφαλίσεις.
2. Ο συντελεστής στοιχείων ενεργητικού των ασφαλιστικών επιχειρήσεων περιλαμβάνει το 10% της αξίας των χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 98 παράγραφος 2.
3. Ο συντελεστής πωλήσεων των ασφαλιστικών επιχειρήσεων περιλαμβάνει το 10% των δεδουλευμένων ασφαλιστρών, καθαρών από αντασφάλιση, καταλογισθέντα έσοδα από επενδύσεις που έχουν μεταφερθεί από τον μη τεχνικό λογαριασμό, άλλα τεχνικά έσοδα, καθαρά από αντασφάλιση, και έσοδα από επενδύσεις, αμοιβές και προμήθειες, χωρίς φόρο προστιθέμενης αξίας, άλλους φόρους και δασμούς. Για την

²⁰ EE L 177 της 30.6.2006, σ. 1.

εφαρμογή του άρθρου 96 παράγραφος 2, οι ασφαλιστικές υπηρεσίες θεωρείται ότι παρέχονται στο κράτος μέλος του κατόχου του ασφαλιστηρίου συμβολαίου. Οι λοιπές πωλήσεις καταλογίζονται σε όλα τα μέλη του ομίλου κατ' αναλογία των οικείων συντελεστών εργασίας και στοιχείων ενεργητικού.

Άρθρο 100
Πετρέλαιο και φυσικό αέριο

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 96 παράγραφοι 1, 2 και 3, οι πωλήσεις ενός μέλους του ομίλου που ασκεί την κύρια δραστηριότητά του στον τομέα της έρευνας ή παραγωγής πετρελαίου ή φυσικού αερίου καταλογίζονται στο μέλος του ομίλου στο κράτος μέλος, όπου αντλείται ή παράγεται το πετρέλαιο ή το φυσικό αέριο.

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 96 παράγραφοι 4 και 5, εάν δεν υπάρχει μέλος του ομίλου στο κράτος μέλος της έρευνας ή παραγωγής πετρελαίου και φυσικού αερίου ή εάν η έρευνα ή η παραγωγή πραγματοποιείται σε τρίτη χώρα, όπου το μέλος του ομίλου που διεξάγει την έρευνα ή την παραγωγή πετρελαίου και φυσικού αερίου δεν διατηρεί μόνιμη εγκατάσταση, οι πωλήσεις καταλογίζονται στο εν λόγω μέλος του ομίλου.

Άρθρο 101
Ναυτιλία, εσωτερικές πλωτές μεταφορές και αερομεταφορές

Τα έσοδα, τα έξοδα και λοιπά στοιχεία που εκπίπτουν ενός μέλους του ομίλου, του οποίου η κύρια δραστηριότητα είναι η εκμετάλλευση πλοίων και αεροσκαφών στις διεθνείς μεταφορές ή η εκμετάλλευση σκαφών στις εσωτερικές πλωτές μεταφορές, δεν επιμερίζονται σύμφωνα με τον μαθηματικό τύπο του άρθρου 86, αλλά καταλογίζονται στο εν λόγω μέλος του ομίλου. Αυτό το μέλος του ομίλου εξαιρείται από τον υπολογισμό του μαθηματικού τύπου επιμερισμού.

Άρθρο 102
Στοιχεία που εκπίπτουν έναντι του επιμερισμένου μεριδίου

Το επιμερισμένο μερίδιο διορθώνεται κατά τα εξής στοιχεία:

- α) ζημίες που δεν έτυχαν φορολογικής ελάφρυνσης και πραγματοποιήθηκαν από φορολογούμενη εταιρεία πριν από την υπαγωγή στο σύστημα που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία, όπως ορίζεται στο άρθρο 64·
- β) ζημίες που δεν έτυχαν φορολογικής ελάφρυνσης και πραγματοποιήθηκαν στο επίπεδο του ομίλου, όπως προβλέπεται στο άρθρο 64, σε συνδυασμό με το άρθρο 66 στοιχείο β) και στο άρθρο 71·
- γ) τα ποσά που αφορούν τη διάθεση πάγιων στοιχείων ενεργητικού, όπως προβλέπεται στο άρθρο 61, τα έσοδα και τα έξοδα που αφορούν μακροχρόνιες συμβάσεις, όπως προβλέπεται στο άρθρο 62, και τα μελλοντικά έξοδα, όπως προβλέπεται στο άρθρο 63·
- δ) στην περίπτωση ασφαλιστικών επιχειρήσεων, τα προαιρετικά τεχνικά αποθεματικά, όπως προβλέπεται στο άρθρο 30 στοιχείο γ)·

- ε) οι φόροι που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ, όταν προβλέπεται έκπτωση βάσει εθνικών διατάξεων.

Άρθρο 103
Φορολογική οφειλή

Η φορολογική οφειλή κάθε μέλους του ομίλου είναι το ποσό που προκύπτει από την εφαρμογή του εθνικού φορολογικού συντελεστή στο επιμερισμένο μερίδιο, διορθωμένο σύμφωνα με το άρθρο 102, και περαιτέρω μειωμένο κατά τις εκπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 76.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΧVΙΙ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Άρθρο 104
Δήλωση υπαγωγής

1. Μια μεμονωμένη φορολογούμενη εταιρεία επιλέγει να υπαχθεί στο σύστημα που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία υποβάλλοντας δήλωση στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους, στο οποίο έχει την έδρα της ή, όσον αφορά μόνιμη εγκατάσταση μη ημεδαπής φορολογούμενης εταιρείας, στο οποίο βρίσκεται η εγκατάσταση αυτή. Στην περίπτωση ομίλου, η κύρια φορολογούμενη εταιρεία υποβάλλει τη δήλωση, εξ ονόματος του ομίλου, στην κύρια φορολογική αρχή.

Η δήλωση αυτή υποβάλλεται τουλάχιστον τρεις μήνες πριν από την έναρξη του φορολογικού έτους, κατά το οποίο η φορολογούμενη εταιρεία ή ο όμιλος επιθυμούν να αρχίσουν την εφαρμογή του συστήματος.

2. Η δήλωση υπαγωγής καλύπτει όλα τα μέλη του ομίλου. Ωστόσο, οι ναυτιλιακές εταιρείες που υπόκεινται σε ειδικό φορολογικό καθεστώς μπορούν να εξαιρεθούν από τον όμιλο.
3. Η κύρια φορολογική αρχή διαβιβάζει αμέσως τη δήλωση υπαγωγής στις αρμόδιες αρχές όλων των κρατών μελών, στα οποία εδρεύουν ή είναι εγκατεστημένα μέλη του ομίλου. Οι εν λόγω αρχές μπορούν να υποβάλουν στην κύρια φορολογική αρχή, εντός μηνός από τη διαβίβαση, τις απόψεις τους και κάθε σχετική πληροφορία για το κύρος και το πεδίο εφαρμογής της δήλωσης υπαγωγής.

Άρθρο 105
Διάρκεια εφαρμογής του συστήματος από έναν όμιλο

1. Όταν γίνει δεκτή η δήλωση υπαγωγής, η μεμονωμένη φορολογούμενη εταιρεία ή ο όμιλος, ανάλογα με την περίπτωση, υποχρεούται να εφαρμόσει το σύστημα που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία επί πέντε φορολογικά έτη. Μετά τη λήξη αυτής της αρχικής περιόδου, η μεμονωμένη φορολογούμενη εταιρεία ή ο όμιλος εξακολουθεί να εφαρμόζει το σύστημα για διαδοχικές περιόδους τριών φορολογικών

ετών, εκτός εάν υποβάλει δήλωση διακοπής. Η δήλωση διακοπής μπορεί να υποβληθεί από φορολογούμενη εταιρεία στην οικεία αρμόδια αρχή ή, στην περίπτωση ομίλου, από την κύρια φορολογούμενη εταιρεία στην κύρια φορολογική αρχή κατά το τρίμηνο που προηγείται της λήξης της αρχικής περιόδου ή μιας επόμενης περιόδου.

2. Εάν μια φορολογούμενη εταιρεία ή μια μη φορολογούμενη εταιρεία ενταχθεί σε όμιλο, η διάρκεια εφαρμογής του συστήματος από τον όμιλο δεν επηρεάζεται. Εάν ένας όμιλος ενταχθεί σε άλλον όμιλο ή εάν συγχωνευθούν δύο ή περισσότεροι όμιλοι, ο διευρυμένος όμιλος εξακολουθεί να εφαρμόζει το σύστημα, μέχρι την τελευταία από τις ημερομηνίες λήξης των περιόδων των ομίλων, εκτός εάν λόγω έκτακτων περιστάσεων ενδείκνυται να ισχύσει συντομότερη περίοδος.
3. Εάν μια φορολογούμενη εταιρεία αποχωρήσει από έναν όμιλο ή εάν ο όμιλος διαλυθεί, η φορολογούμενη εταιρεία ή οι φορολογούμενες εταιρείες εξακολουθούν να εφαρμόζουν το σύστημα για το υπόλοιπο της τρέχουσας περιόδου εφαρμογής από τον όμιλο.

Άρθρο 106

Πληροφορίες περιεχόμενες στη δήλωση υπαγωγής

Η δήλωση υπαγωγής περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) τα στοιχεία αναγνώρισης της φορολογούμενης εταιρείας ή των μελών του ομίλου·
- β) προκειμένου για όμιλο, αποδεικτικά στοιχεία για την εκπλήρωση των κριτηρίων που προβλέπονται στα άρθρα 54 και 55·
- γ) τα στοιχεία αναγνώρισης των συνδεδεμένων επιχειρήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 78·
- δ) τη νομική μορφή, την καταστατική έδρα και τον τόπο πραγματικής διαχείρισης των φορολογούμενων εταιρειών·
- ε) το φορολογικό έτος που θα ισχύει.

Η Επιτροπή μπορεί να εκδώσει πράξη για τη θέσπιση τυποποιημένου εντύπου δήλωσης υπαγωγής. Η εν λόγω εκτελεστική πράξη εκδίδεται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 131 παράγραφος 2.

Άρθρο 107

Έλεγχος της δήλωσης υπαγωγής

1. Η αρμόδια αρχή στην οποία υποβάλλεται εγκύτως η δήλωση υπαγωγής εξετάζει κατά πόσον, βάσει των πληροφοριών που περιέχονται στη δήλωση, ο όμιλος πληροί τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας. Εάν η δήλωση δεν απορριφθεί εντός τριών μηνών από την παραλαβή της, θεωρείται ότι έχει γίνει δεκτή.
2. Εφόσον η φορολογούμενη εταιρεία έχει γνωστοποιήσει πλήρως όλες τις σχετικές πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 106, η τυχόν μεταγενέστερη διαπίστωση ότι ο

κατάλογος των μελών του ομίλου που δημοσιοποιήθηκε είναι ανακριβής δεν ακυρώνει τη δήλωση υπαγωγής. Η δήλωση διορθώνεται και λαμβάνονται όλα τα άλλα αναγκαία μέτρα από την αρχή του φορολογικού έτους κατά το οποίο έγινε η διαπίστωση. Σε περίπτωση ελλιπούς γνωστοποίησης πληροφοριών, η κύρια φορολογική αρχή, σε συμφωνία με τις άλλες ενδιαφερόμενες αρμόδιες αρχές, μπορεί να ακυρώσει την αρχική δήλωση υπαγωγής.

Άρθρο 108
Φορολογικό έτος

1. Για όλα τα μέλη ενός ομίλου ισχύει το ίδιο φορολογικό έτος.
2. Κατά το έτος στη διάρκεια του οποίου εντάσσεται σε υφιστάμενο όμιλο, μια φορολογούμενη εταιρεία ευθυγραμμίζει το φορολογικό της έτος προς εκείνο του ομίλου. Το επιμερισμένο μερίδιο της φορολογούμενης εταιρείας για το εν λόγω φορολογικό έτος υπολογίζεται αναλογικά, με βάση τον αριθμό ημερολογιακών μηνών κατά τους οποίους η εταιρεία ανήκε στον όμιλο.
3. Το επιμερισμένο μερίδιο της φορολογούμενης εταιρείας για το έτος κατά το οποίο εγκαταλείπει τον όμιλο υπολογίζεται αναλογικά, με βάση τον αριθμό ημερολογιακών μηνών κατά τους οποίους η εταιρεία ανήκε στον όμιλο.
4. Όταν μεμονωμένη φορολογούμενη εταιρεία ενταχθεί σε όμιλο, αντιμετωπίζεται ως εάν το φορολογικό της έτος είχε λήξει την προηγούμενη της ένταξής της.

Άρθρο 109
Υποβολή φορολογικής δήλωσης

1. Η μεμονωμένη φορολογούμενη εταιρεία υποβάλλει τη φορολογική της δήλωση στην αρμόδια αρχή.

Στην περίπτωση ομίλου, η κύρια φορολογούμενη εταιρεία υποβάλλει την ενοποιημένη φορολογική δήλωση του ομίλου στην κύρια φορολογική αρχή.
2. Η δήλωση επέχει θέση πράξης επιβολής της φορολογικής οφειλής κάθε μέλους του ομίλου. Εάν η νομοθεσία ενός κράτους μέλους προβλέπει ότι η φορολογική δήλωση έχει νομικό καθεστώς πράξης επιβολής φόρου και αντιμετωπίζεται ως εκτελεστός τίτλος για την είσπραξη της φορολογικής οφειλής, η ενοποιημένη φορολογική δήλωση έχει την ίδια ισχύ σε σχέση με μέλος του ομίλου που υπόκειται σε φόρο στο εν λόγω κράτος μέλος.
3. Εάν η ενοποιημένη φορολογική δήλωση δεν έχει νομικό καθεστώς πράξης επιβολής φόρου για τους σκοπούς της αναγκαστικής είσπραξης μιας φορολογικής οφειλής, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους μπορεί, σε ό,τι αφορά μέλος του ομίλου που εδρεύει ή είναι εγκατεστημένο στο κράτος αυτό, να εκδώσει πράξη εθνικού δικαίου που επιτρέπει την αναγκαστική είσπραξη στο κράτος μέλος. Στην πράξη αυτή αναγράφονται τα στοιχεία της ενοποιημένης φορολογικής δήλωσης που αφορούν το μέλος του ομίλου. Προσφυγές κατά της πράξης αυτής επιτρέπονται αποκλειστικά για τυπικούς λόγους και όχι για λόγους που αφορούν την υποκείμενη εκτίμηση της οφειλής. Η διαδικασία διέπεται από το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους.

4. Στην περίπτωση που μόνιμη εγκατάσταση λογίζεται υπάρχουσα δυνάμει του άρθρου 61 τρίτο εδάφιο, η κύρια φορολογούμενη εταιρεία ευθύνεται για όλες τις διαδικαστικές υποχρεώσεις που αφορούν τη φορολογία της εν λόγω μόνιμης εγκατάστασης.
5. Η φορολογική δήλωση μεμονωμένης φορολογούμενης εταιρείας υποβάλλεται εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο εδρεύει ή στο οποίο έχει μόνιμη εγκατάσταση. Η ενοποιημένη φορολογική δήλωση υποβάλλεται εντός εννέα μηνών από το τέλος του φορολογικού έτους.

Άρθρο 110

Περιεχόμενο της φορολογικής δήλωσης

1. Η φορολογική δήλωση μεμονωμένης φορολογούμενης εταιρείας περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες:
 - α) τα στοιχεία αναγνώρισης της φορολογούμενης εταιρείας·
 - β) το φορολογικό έτος το οποίο αφορά η φορολογική δήλωση·
 - γ) τον υπολογισμό της φορολογικής βάσης·
 - δ) τα στοιχεία αναγνώρισης των συνδεδεμένων επιχειρήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 78.
2. Η ενοποιημένη φορολογική δήλωση περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες:
 - α) τα στοιχεία αναγνώρισης της κύριας φορολογούμενης εταιρείας·
 - β) τα στοιχεία αναγνώρισης όλων των μελών του ομίλου·
 - γ) τα στοιχεία αναγνώρισης των συνδεδεμένων επιχειρήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 78·
 - δ) το φορολογικό έτος το οποίο αφορά η φορολογική δήλωση·
 - ε) τον υπολογισμό της φορολογικής βάσης κάθε μέλους του ομίλου·
 - στ) τον υπολογισμό της ενοποιημένης φορολογικής βάσης·
 - ζ) τον υπολογισμό του επιμερισμένου μεριδίου κάθε μέλους του ομίλου·
 - η) τον υπολογισμό της φορολογικής οφειλής κάθε μέλους του ομίλου.

Άρθρο 111

Γνωστοποίηση σφαλμάτων στη φορολογική δήλωση

Η κύρια φορολογούμενη εταιρεία γνωστοποιεί στην κύρια φορολογική αρχή την ύπαρξη σφαλμάτων στην ενοποιημένη φορολογική δήλωση. Η κύρια φορολογική αρχή εκδίδει, εάν χρειάζεται, τροποποιημένη πράξη επιβολής φόρου σύμφωνα με το άρθρο 114 παράγραφος 3.

Άρθρο 112
Παράλειψη υποβολής φορολογικής δήλωσης

Εάν η κύρια φορολογούμενη εταιρεία παραλείψει να υποβάλει ενοποιημένη φορολογική δήλωση, η κύρια φορολογική αρχή εκδίδει πράξη επιβολής φόρου εντός τριών μηνών, βάσει εκτίμησης, λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή της. Η κύρια φορολογούμενη εταιρεία μπορεί να προσφύγει κατά της πράξης αυτής.

Άρθρο 113
Κανόνες για την υποβολή ηλεκτρονικής δήλωσης, για τις φορολογικές δηλώσεις και τα δικαιολογητικά έγγραφα

Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει πράξεις για τη θέσπιση κανόνων υποβολής δια της ηλεκτρονικής οδού, για τη μορφή της φορολογικής δήλωσης, για τη μορφή της ενοποιημένης φορολογικής δήλωσης και για τα απαιτούμενα δικαιολογητικά έγγραφα. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 131 παράγραφος 2.

Άρθρο 114
Τροποποιημένες πράξεις επιβολής φόρου

1. Όσον αφορά μεμονωμένη φορολογούμενη εταιρεία, οι έλεγχοι και οι πράξεις επιβολής διέπονται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο εδρεύει ή στο οποίο έχει μόνιμη εγκατάσταση.
2. Η κύρια φορολογική αρχή ελέγχει τη συμμόρφωση της ενοποιημένης φορολογικής δήλωσης προς τις διατάξεις του άρθρου 110 παράγραφος 2.
3. Η κύρια φορολογική αρχή μπορεί να εκδώσει τροποποιημένη πράξη επιβολής φόρου το αργότερο τρία έτη από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής της ενοποιημένης φορολογικής δήλωσης ή, εάν δεν είχε υποβληθεί δήλωση πριν από τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, το αργότερο τρία έτη από την έκδοση πράξης επιβολής φόρου σύμφωνα με το άρθρο 112.

Δεν επιτρέπεται να εκδοθεί τροποποιημένη πράξη επιβολής φόρου περισσότερες από μία φορές σε κάθε περίοδο 12 μηνών.

4. Η παράγραφος 3 δεν εφαρμόζεται, όταν εκδίδεται τροποποιημένη πράξη επιβολής για λόγους συμμόρφωσης προς απόφαση των δικαστηρίων του κράτους μέλους της κύριας φορολογικής αρχής σύμφωνα με το άρθρο 123 ή συμμόρφωσης προς αμοιβαία συμφωνία ή προς την έκβαση διαδικασίας διαιτησίας με τρίτη χώρα. Οι εν λόγω τροποποιημένες πράξεις επιβολής εκδίδονται εντός 12 μηνών από την έκδοση της απόφασης των δικαστηρίων της χώρας της κύριας φορολογικής αρχής ή από την ολοκλήρωση της διαδικασίας.
5. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 3, μπορεί να εκδοθεί τροποποιημένη πράξη επιβολής φόρου εντός έξι ετών από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής της ενοποιημένης φορολογικής δήλωσης, εφόσον δικαιολογείται από ψευδή δήλωση της φορολογούμενης εταιρείας, οφειλόμενη σε πρόθεση ή βαρεία αμέλεια, ή εντός 12 ετών από τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, εφόσον η ψευδής δήλωση αποτελεί

αντικείμενο ποινικών διαδικασιών. Η εν λόγω τροποποιημένη πράξη επιβολής εκδίδεται εντός 12 μηνών από τη διαπίστωση της ψευδούς δήλωσης, εκτός εάν δικαιολογείται αντικειμενικά μεγαλύτερη προθεσμία από την ανάγκη διεξαγωγής περαιτέρω ερευνών ή ελέγχων. Αυτή η τροποποιημένη πράξη επιβολής αφορά αποκλειστικά το αντικείμενο της ψευδούς δήλωσης.

6. Πριν από την έκδοση τροποποιημένης πράξης επιβολής φόρου, η κύρια φορολογική αρχή διαβουλεύεται με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών στα οποία εδρεύει ή είναι εγκατεστημένο ένα μέλος του ομίλου. Οι αρχές αυτές μπορούν να διατυπώσουν τις απόψεις τους εντός ενός μηνός από τη διαβούλευση.

Η αρμόδια αρχή κράτους μέλους στο οποίο εδρεύει ή είναι εγκατεστημένο ένα μέλος του ομίλου μπορεί να ζητήσει από την κύρια φορολογική αρχή να εκδώσει τροποποιημένη πράξη επιβολής φόρου. Παράλειψη έκδοσης της λόγω πράξης επιβολής εντός τριών μηνών θεωρείται άρνηση.

7. Δεν εκδίδεται τροποποιημένη πράξη επιβολής φόρου με σκοπό τη διόρθωση της ενοποιημένης φορολογικής βάσης, όταν η διαφορά μεταξύ της δηλωθείσας και της διορθωμένης βάσης δεν υπερβαίνει το χαμηλότερο ποσό μεταξύ 5.000 ευρώ ή 1% της ενοποιημένης φορολογικής βάσης.

Δεν εκδίδεται τροποποιημένη πράξη επιβολής φόρου με σκοπό τη διόρθωση του υπολογισμού των επιμερισμένων μεριδίων, όταν η συνολική διόρθωση των επιμερισμένων μεριδίων των μελών του ομίλου που εδρεύουν ή είναι εγκατεστημένα σε ένα κράτος μέλος θα ήταν κατώτερη του 0,5%.

Άρθρο 115 Κεντρική βάση δεδομένων

Η ενοποιημένη φορολογική δήλωση και τα δικαιολογητικά έγγραφα που υποβάλλονται από την κύρια φορολογούμενη εταιρεία αποθηκεύονται σε κεντρική βάση δεδομένων, στην οποία έχουν πρόσβαση όλες οι αρμόδιες αρχές. Η κεντρική βάση δεδομένων ενημερώνεται τακτικά με όλες τις νεότερες πληροφορίες και έγγραφα και όλες τις αποφάσεις και ειδοποιήσεις που εκδίδονται από την κύρια φορολογική αρχή.

Άρθρο 116 Καθορισμός της κύριας φορολογούμενης εταιρείας

Η κύρια φορολογούμενη εταιρεία που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 6 δεν επιτρέπεται να αντικατασταθεί στη συνέχεια. Ωστόσο, εάν η κύρια φορολογούμενη εταιρεία παύσει να πληροί τα κριτήρια του άρθρου 4 παράγραφος 6 μπορεί να οριστεί από τον όμιλο νέα κύρια φορολογούμενη εταιρεία.

Σε εξαιρετικές περιστάσεις οι αρμόδιες φορολογικές αρχές των κρατών μελών, στα οποία εδρεύουν ή έχουν μόνιμη εγκατάσταση τα μέλη του ομίλου, μπορούν, εντός έξι μηνών από τη δήλωση υπαγωγής ή εντός έξι μηνών από αναδιοργάνωση που αφορά την κύρια φορολογούμενη εταιρεία, να αποφασίσουν με κοινή συμφωνία ότι άλλη φορολογούμενη εταιρεία και όχι εκείνη που έχει οριστεί από τον όμιλο θα είναι η κύρια φορολογούμενη εταιρεία.

Άρθρο 117
Τήρηση στοιχείων

Η μεμονωμένη φορολογούμενη εταιρεία και, στην περίπτωση ομίλου, κάθε μέλος του ομίλου τηρούν στοιχεία και δικαιολογητικά έγγραφα αρκούντως λεπτομερειακά, ώστε να εξασφαλίζεται η ορθή εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και να καθίσταται δυνατή η διενέργεια ελέγχων.

Άρθρο 118
Παροχή πληροφοριών στις αρμόδιες αρχές

Κατόπιν αιτήσεως της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους, στο οποίο έχει την έδρα της ή στο οποίο βρίσκεται μόνιμη εγκατάστασή της, η φορολογούμενη εταιρεία παρέχει όλες τις πληροφορίες που αφορούν τον προσδιορισμό της φορολογικής της οφειλής. Κατόπιν αιτήσεως της κύριας φορολογικής αρχής, η κύρια φορολογούμενη εταιρεία παρέχει όλες τις πληροφορίες που αφορούν τον προσδιορισμό της ενοποιημένης φορολογικής βάσης ή της φορολογικής οφειλής οποιουδήποτε μέλους του ομίλου.

Άρθρο 119
Αίτηση για γνωμοδότηση της αρμόδιας αρχής

1. Η φορολογούμενη εταιρεία μπορεί να ζητήσει γνωμοδότηση της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους, στο οποίο εδρεύει ή στο οποίο έχει μόνιμη εγκατάσταση, σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας σε συγκεκριμένη συναλλαγή ή σειρά συναλλαγών τις οποίες σχεδιάζει να εκτελέσει. Η φορολογούμενη εταιρεία μπορεί επίσης να ζητήσει γνωμοδότηση σχετικά με την προτεινόμενη σύνθεση ενός ομίλου. Η αρμόδια αρχή πράττει ό,τι είναι δυνατόν για να ανταποκριθεί στο αίτημα σε εύλογο χρονικό διάστημα.

Εφόσον ανακοινώνονται όλες οι σημαντικές πληροφορίες που αφορούν τη σχεδιαζόμενη συναλλαγή ή σειρά συναλλαγών, η γνωμοδότηση που εκδίδεται από την αρμόδια αρχή είναι δεσμευτική γι' αυτήν, εκτός εάν τα δικαστήρια του κράτους μέλους της κύριας φορολογικής αρχής στη συνέχεια αποφασίσουν διαφορετικά σύμφωνα με το άρθρο 123. Εάν η φορολογούμενη εταιρεία διαφωνεί με τη γνωμοδότηση, μπορεί να ενεργήσει σύμφωνα με τη δική της ερμηνεία, αλλά πρέπει να επισημάνει το γεγονός αυτό στη φορολογική της δήλωση ή στην ενοποιημένη φορολογική δήλωση.

2. Εάν δύο ή περισσότερα μέλη του ομίλου σε διαφορετικά κράτη μέλη συμμετέχουν άμεσα σε συγκεκριμένη συναλλαγή ή σειρά συναλλαγών ή εάν το αίτημα αφορά την προτεινόμενη σύνθεση ενός ομίλου, οι αρμόδιες αρχές των εν λόγω κρατών μελών συμφωνούν για την έκδοση κοινής γνωμοδότησης.

Άρθρο 120
Επικοινωνία μεταξύ αρμοδίων αρχών

1. Οι πληροφορίες που κοινοποιούνται δυνάμει της παρούσας οδηγίας πρέπει να παρέχονται κατά το δυνατόν με ηλεκτρονικά μέσα, χρησιμοποιώντας το κοινό δίκτυο επικοινωνιών/κοινή διεπαφή συστημάτων (CCN/CSI).

2. Όταν αρμόδια αρχή λάβει αίτηση συνεργασίας ή ανταλλαγής πληροφοριών που αφορά ένα μέλος του ομίλου δυνάμει της οδηγίας 2011/16/ΕΕ, απαντά το αργότερο τρεις μήνες από την ημερομηνία λήψης της αίτησης.

Άρθρο 121
Ρήτρα απορρήτου

1. Κάθε πληροφορία που περιέρχεται σε γνώση ενός κράτους μέλους κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, τηρείται απόρρητη στο κράτος μέλος αυτό κατά τον ίδιο τρόπο που τηρούνται απόρρητες οι πληροφορίες που συλλέγονται κατ' εφαρμογή της εσωτερικής του νομοθεσίας. Σε κάθε περίπτωση, οι πληροφορίες αυτές:
- α) δεν είναι προσιτές παρά μόνο στα πρόσωπα τα οποία αφορά άμεσα η επιβολή του φόρου ή ο διοικητικός έλεγχος της επιβολής του φόρου,
 - β) δεν αποκαλύπτονται εξ άλλου παρά επ' ευκαιρία δικαστικής διαδικασίας ή διαδικασίας που επισύρει την επιβολή διοικητικών κυρώσεων, όταν οι διαδικασίες αυτές συνδέονται με την έκδοση ή τον έλεγχο της πράξης επιβολής του φόρου, μόνο δε στα πρόσωπα που μετέχουν άμεσα στις διαδικασίες αυτές· είναι εν τούτοις δυνατό να αποκαλυφθούν οι πληροφορίες αυτές κατά την διάρκεια δημοσίων ακροάσεων ή σε δικαστικές αποφάσεις, εάν δεν αντιτίθεται σε αυτό η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους που παρέχει τις πληροφορίες,
 - γ) σε καμία περίπτωση δεν χρησιμοποιούνται κατ' άλλον τρόπο αλλά μόνο για σκοπούς φορολογικούς ή σκοπούς δικαστικής διαδικασίας ή διαδικασίας που επισύρει την επιβολή διοικητικών κυρώσεων, όταν οι διαδικασίες αυτές συνδέονται με την έκδοση ή τον έλεγχο της πράξης επιβολής του φόρου.

Επιπλέον, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν τη χρήση των πληροφοριών που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο για την επιβολή άλλων εισφορών, δασμών και φόρων που εμπίπτουν στο άρθρο 2 της οδηγίας 2008/55/ΕΚ του Συμβουλίου²¹.

2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους που παρέχει τις πληροφορίες μπορεί να επιτρέψει στο κράτος που τις ζήτησε να τις χρησιμοποιήσει για άλλους σκοπούς, εάν κατά την νομοθεσία του κράτους που παρέχει τις πληροφορίες η χρησιμοποίησή τους είναι δυνατή στο κράτος αυτό για παρόμοιους σκοπούς στις ίδιες περιστάσεις.

Άρθρο 122
Έλεγχοι

1. Η κύρια φορολογική αρχή μπορεί να κινεί και να συντονίζει τη διαδικασία ελέγχου των μελών του ομίλου. Η διαδικασία ελέγχου μπορεί επίσης να κινηθεί κατόπιν αιτήσεως μιας αρμόδιας αρχής.

²¹ ΕΕ L 150 της 10.6.2008, σ. 28.

Η κύρια φορολογική αρχή και οι άλλες ενδιαφερόμενες αρμόδιες αρχές αποφασίζουν από κοινού το εύρος και το περιεχόμενο του ελέγχου, καθώς και τα μέλη του ομίλου που πρόκειται να ελεγχθούν.

2. Ο έλεγχος διεξάγεται σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο διενεργείται, με την επιφύλαξη των προσαρμογών που είναι αναγκαίες για την ορθή εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.
3. Η κύρια φορολογική αρχή συγκεφαλαιώνει τα πορίσματα όλων των ελέγχων.

Άρθρο 123

Διαφωνία μεταξύ κρατών μελών

1. Εάν η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο εδρεύει ή είναι εγκατεστημένο ένα μέλος του ομίλου διαφωνεί με απόφαση της κύριας φορολογικής αρχής που εκδόθηκε δυνάμει του άρθρου 107 ή του άρθρου 114 παράγραφοι 3, 5 ή 6 δεύτερο εδάφιο, μπορεί να προσβάλει την απόφαση αυτή ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους της κύριας φορολογικής αρχής εντός προθεσμίας τριών μηνών.
2. Η αρμόδια αρχή έχει τουλάχιστον τα ίδια δικονομικά δικαιώματα με τα δικαιώματα που έχει η φορολογούμενη εταιρεία βάσει της νομοθεσίας του εν λόγω κράτους μέλους σε δίκες κατ' απόφασης της κύριας φορολογικής αρχής.

Άρθρο 124

Προσφυγές

1. Η κύρια φορολογούμενη εταιρεία μπορεί να προσφύγει κατά των εξής πράξεων:
 - α) απορριπτικής απόφασης για τη δήλωση υπαγωγής·
 - β) αίτησης γνωστοποίησης εγγράφων ή πληροφοριών·
 - γ) τροποποιημένης πράξης επιβολής φόρου·
 - δ) πράξης επιβολής σχετικής με την παράλειψη υποβολής ενοποιημένης φορολογικής δήλωσης.

Η προσφυγή κατατίθεται εντός 60 ημερών από τη λήψη της προσβαλλόμενης πράξης.

2. Η προσφυγή δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα σε σχέση με τη φορολογική οφειλή της φορολογούμενης εταιρείας.
3. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 114 παράγραφος 3, μπορεί να εκδοθεί τροποποιημένη πράξη επιβολής φόρου για την εφαρμογή του αποτελέσματος μιας προσφυγής.

Άρθρο 125
Διοικητικές προσφυγές

1. Οι προσφυγές κατά τροποποιημένων πράξεων επιβολής φόρου ή πράξεων επιβολής που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 112 εξετάζονται από διοικητικό φορέα, ο οποίος είναι αρμόδιος να εξετάζει σε πρώτο βαθμό τις προσφυγές σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους της κύριας φορολογικής αρχής. Εάν στο εν λόγω κράτος μέλος δεν υπάρχει αρμόδιος διοικητικός φορέας, η κύρια φορολογούμενη εταιρεία μπορεί να καταθέσει απευθείας δικαστική προσφυγή.
2. Για την υποβολή προτάσεων στον διοικητικό φορέα, η κύρια φορολογική αρχή ενεργεί σε στενή συνεργασία με τις άλλες αρμόδιες αρχές.
3. Ο διοικητικός φορέας μπορεί, εάν χρειάζεται, να διατάξει την προσκόμιση αποδείξεων από την κύρια φορολογούμενη εταιρεία και την κύρια φορολογική αρχή σχετικά με τις φορολογικές υποθέσεις των μελών του ομίλου και των λοιπών συνδεδεμένων επιχειρήσεων και σχετικά με τη νομοθεσία και την πρακτική των άλλων ενδιαφερομένων κρατών μελών. Οι αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερομένων κρατών μελών παρέχουν κάθε αναγκαία συνδρομή στην κύρια φορολογική αρχή.
4. Εάν ο διοικητικός φορέας τροποποιήσει την απόφαση της κύριας φορολογικής αρχής, η τροποποιημένη απόφαση αντικαθιστά την τελευταία και θεωρείται απόφαση της κύριας φορολογικής αρχής.
5. Ο διοικητικός φορέας αποφασίζει επί της προσφυγής εντός έξι μηνών. Εάν η κύρια φορολογούμενη εταιρεία δεν λάβει απόφαση του φορέα εντός της προθεσμίας αυτής, θεωρείται ότι επιβεβαιώθηκε η απόφαση της κύριας φορολογικής αρχής.
6. Εάν η απόφαση επιβεβαιωθεί ή τροποποιηθεί, η κύρια φορολογούμενη εταιρεία έχει δικαίωμα να προσφύγει απευθείας στα δικαστήρια του κράτους μέλους της κύριας φορολογικής αρχής εντός 60 ημερών από τη λήψη της απόφασης του διοικητικού φορέα προσφυγών.
7. Εάν η απόφαση ακυρωθεί, ο διοικητικός φορέας παραπέμπει εκ νέου την υπόθεση στην κύρια φορολογική αρχή, η οποία εκδίδει νέα απόφαση εντός 60 ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης προς αυτήν της απόφασης του διοικητικού φορέα. Η κύρια φορολογούμενη εταιρεία μπορεί να προσφύγει κατά της νέας απόφασης είτε σύμφωνα με την παράγραφο 1 είτε απευθείας στα δικαστήρια του κράτους μέλους της κύριας φορολογικής αρχής εντός 60 ημερών από τη λήψη της απόφασης. Εάν η κύρια φορολογική αρχή δεν εκδώσει νέα απόφαση εντός 60 ημερών, η κύρια φορολογούμενη εταιρεία μπορεί να προσφύγει κατά της αρχικής απόφασης της κύριας φορολογικής αρχής στα δικαστήρια του κράτους μέλους της κύριας φορολογικής αρχής.

Άρθρο 126
Δικαστικές προσφυγές

1. Οι δικαστικές προσφυγές κατ' απόφασης της κύριας φορολογικής αρχής διέπονται από το δίκαιο του κράτους μέλους της εν λόγω κύριας φορολογικής αρχής, με την επιφύλαξη της παραγράφου 3.

2. Για την υποβολή προτάσεων στα δικαστήρια, η κύρια φορολογική αρχή ενεργεί σε στενή συνεργασία με τις άλλες αρμόδιες αρχές.
3. Το εθνικό δικαστήριο μπορεί, εάν χρειάζεται, να διατάξει την προσκόμιση αποδείξεων από την κύρια φορολογούμενη εταιρεία και την κύρια φορολογική αρχή σχετικά με τις φορολογικές υποθέσεις των μελών του ομίλου και των λοιπών συνδεδεμένων επιχειρήσεων και σχετικά με τη νομοθεσία και την πρακτική των άλλων ενδιαφερομένων κρατών μελών. Οι αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερομένων κρατών μελών παρέχουν κάθε αναγκαία συνδρομή στην κύρια φορολογική αρχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XVIII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 127

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η αρμοδιότητα έκδοσης των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 2, 14, 34 και 42 ανατίθεται στην Επιτροπή επ' αόριστον.
2. Μόλις εκδώσει πράξη κατ' εξουσιοδότηση, η Επιτροπή την κοινοποιεί στο Συμβούλιο.
3. Η αρμοδιότητα έκδοσης πράξεων κατ' εξουσιοδότηση ανατίθεται στην Επιτροπή υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στα άρθρα 128, 129 και 130.

Άρθρο 128

Ανάκληση της εξουσιοδότησης

1. Η ανάθεση των αρμοδιοτήτων που αναφέρονται στα άρθρα 2, 14, 34 και 42 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Συμβούλιο.
2. Η απόφαση ανάκλησης επιφέρει τη λήξη της ανάθεσης των αρμοδιοτήτων που προσδιορίζονται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει αμέσως ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που αναφέρεται στην απόφαση. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη. Δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 129

Διατύπωση αντιρρήσεων έναντι των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων

1. Το Συμβούλιο μπορεί να διατυπώσει αντιρρήσεις για κατ' εξουσιοδότηση πράξη εντός προθεσμίας τριών μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησής.
2. Εάν, κατά τη λήξη της προθεσμίας αυτής, το Συμβούλιο δεν έχει διατυπώσει αντιρρήσεις για την κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η πράξη αυτή δημοσιεύεται στην

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αρχίζει να ισχύει από την ημερομηνία η οποία αναφέρεται σε αυτήν.

Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη μπορεί να δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και να τεθεί σε ισχύ πριν από τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, εάν το Συμβούλιο έχει ενημερώσει την Επιτροπή ότι δεν προτίθεται να διατυπώσει αντιρρήσεις.

3. Εάν το Συμβούλιο προβάλει αντιρρήσεις για κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η εν λόγω πράξη δεν τίθεται σε ισχύ. Το Συμβούλιο αιτιολογεί τις αντιρρήσεις του.

Άρθρο 130

Ενημέρωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενημερώνεται για την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων από την Επιτροπή, για τυχόν αντιρρήσεις κατ' αυτών ή για την ανάκληση της εξουσιοδότησης από το Συμβούλιο.

Άρθρο 131

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Πρόκειται για επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011²².
2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 132

Διαβουλεύσεις για το άρθρο 87

Η επιτροπή που συνιστάται από το άρθρο 131 μπορεί επίσης να συζητεί την εφαρμογή του άρθρου 87 σε μια συγκεκριμένη περίπτωση.

Άρθρο 133

Επανεξέταση

Η Επιτροπή, πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, επανεξετάζει την εφαρμογή της και υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Στην έκθεση περιλαμβάνεται ειδικότερα ανάλυση των επιπτώσεων του μηχανισμού που προβλέπεται στο κεφάλαιο XVI της παρούσας οδηγίας σχετικά με την κατανομή των φορολογικών βάσεων μεταξύ των κρατών μελών.

²² ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.

Άρθρο 134
Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, πριν από [...], τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων καθώς και τον πίνακα αντιστοιχίας μεταξύ αυτών των διατάξεων και της παρούσας οδηγίας.

Εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από [...].

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 135
Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την [...] ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 136
Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

- α) Η Ευρωπαϊκή Εταιρεία ή Societas Europaea (SE), η οποία θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2157/2001 του Συμβουλίου, της 8ης Οκτωβρίου 2001, περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρείας (SE)²³ και την οδηγία 2001/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 8ης Οκτωβρίου 2001, για τη συμπλήρωση του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρείας όσον αφορά τον ρόλο των εργαζομένων,²⁴
- β) Η Ευρωπαϊκή Συνεταιριστική Εταιρεία (SCE), η οποία θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1435/2003 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2003, περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής συνεταιριστικής εταιρείας²⁵ και την οδηγία 2003/72/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2003, για τη συμπλήρωση του καταστατικού του ευρωπαϊκού συνεταιρισμού όσον αφορά τον ρόλο των εργαζομένων,²⁶
- γ) οι εταιρείες του βελγικού δικαίου που αποκαλούνται "société anonyme"/"naamloze vennootschap", "société en commandite par actions"/"commanditaire vennootschap op aandelen", "société privée à responsabilité limitée"/"besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid" "société coopérative à responsabilité limitée"/"coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "société coopérative à responsabilité illimitée"/"coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid", "société en nom collectif"/"vennootschap onder firma", "société en commandite simple"/"gewone commanditaire vennootschap", τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που έχουν υιοθετήσει μία από τις παραπάνω νομικές μορφές, καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του βελγικού δικαίου και υπόκειται σε φορολογία ανωνύμων εταιρειών στο Βέλγιο,
- δ) οι εταιρείες του βουλγαρικού δικαίου που αποκαλούνται: "събирателното дружество", "командитното дружество" "дружеството с ограничена отговорност", "акционерното дружество", "командитното дружество с акции", "кооперации", "кооперативни съюзи", "държавни предприятия" που έχουν συσταθεί βάσει του βουλγαρικού δικαίου και έχουν εμπορικό χαρακτήρα,
- ε) οι εταιρείες του τσεχικού δικαίου που αποκαλούνται: "akcioná společnost", "společnost s ručením omezeným", "veřejná obchodní společnost", "komanditní společnost", "družstvo",
- στ) οι εταιρείες του δανικού δικαίου που αποκαλούνται "aktieselskab" και "anpartsselskab". Οι άλλες εταιρείες που υπόκεινται σε φόρο σύμφωνα με το νόμο για τη φορολόγηση εταιρειών, στο βαθμό που το φορολογητέο εισόδημά τους υπολογίζεται και φορολογείται σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες της φορολογικής νομοθεσίας που εφαρμόζονται στις "aktieselskaber",

²³ ΕΕ L 294 της 10.11.2001, σ. 1.

²⁴ ΕΕ L 294 της 10.11.2001, σ. 22.

²⁵ ΕΕ L 207 της 18.8.2003, σ. 1.

²⁶ ΕΕ L 207 της 18.8.2003, σ. 25.

- ζ) οι εταιρείες του γερμανικού δικαίου που αποκαλούνται "Aktiengesellschaft", "Kommanditgesellschaft auf Aktien", "Gesellschaft mit beschränkter Haftung", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs und Wirtschaftsgenossenschaft", "Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts", καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του γερμανικού δικαίου και υπόκεινται σε φορολογία ανωνύμων εταιρειών στη Γερμανία,
- η) οι εταιρείες του εσθονικού δικαίου που αποκαλούνται: "täisühing", "usaldusühing", "osaühing", "aktsiaselts", "tulundusühistu",
- θ) οι εταιρείες του ελληνικού δικαίου που αποκαλούνται "ανώνυμη εταιρεία", "εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.)",
- ι) οι εταιρείες ισπανικού δικαίου με την επωνυμία «sociedad anónima», «sociedad comanditaria por acciones», «sociedad de responsabilidad limitada», καθώς και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που λειτουργούν υπό καθεστώς ιδιωτικού δικαίου,
- ια) οι εταιρείες του γαλλικού δικαίου που αποκαλούνται "société anonyme", "société en commandite par actions", "société à responsabilité limitée", "sociétés par actions simplifiées", "sociétés d'assurances mutuelles", "caisses d'épargne et de prévoyance", "sociétés civiles" που υπόκεινται αυτόματα στο φόρο εταιρειών, οι "coopératives", "unions de coopératives", οι δημόσιοι οργανισμοί και επιχειρήσεις βιομηχανικού και εμπορικού χαρακτήρα, καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του γαλλικού δικαίου και υπόκεινται σε φορολογία ανωνύμων εταιρειών στη Γαλλία,
- ιβ) οι εταιρείες που έχουν συσταθεί ή είναι εγγεγραμμένες σύμφωνα με το ιρλανδικό δίκαιο, τα νομικά πρόσωπα που είναι εγγεγραμμένα υπό το καθεστώς του "Industrial and Provident Societies Act", οι "building societies" που είναι εγγεγραμμένες υπό το καθεστώς των "Building Societies Acts" και οι "Trustee Savings Banks" κατά την έννοια του "Trustee Savings Banks Act, 1989",
- ιγ) οι εταιρείες του ιταλικού δικαίου που αποκαλούνται "società per azioni", "società in accomandita per azioni", "società a responsabilità limitata", "società cooperativa", "società di mutua assicurazione", και οι δημόσιες και ιδιωτικές οντότητες των οποίων οι δραστηριότητες είναι, εξ ολοκλήρου ή κυρίως, εμπορικές,
- ιδ) στο κυπριακό δίκαιο: οι "εταιρείες", όπως αυτές ορίζονται στους περί Φορολογίας του Εισοδήματος νόμους,
- ιε) οι εταιρείες του λετονικού δικαίου που αποκαλούνται: "akciju sabiedrība", "sabiedrība ar ierobežotu atbildību",
- ιστ) οι εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του λιθουανικού δικαίου,
- ιζ) οι εταιρείες του δικαίου του Λουξεμβούργου που αποκαλούνται "société anonyme", "société en commandite par actions", "société à responsabilité limitée", "société coopérative", "société coopérative organisée comme une société anonyme", "association d'assurances mutuelles", "association d'épargne-pension", "entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l'Etat, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit

public", καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του δικαίου του Λουξεμβούργου και υπόκεινται σε φορολογία ανωνύμων εταιρειών στο Λουξεμβούργο,

- ιη) οι εταιρείες του ουγγρικού δικαίου που αποκαλούνται: “közkereseti társaság”, “betéti társaság”, “közös vállalat”, “korlátolt felelősségű társaság”, “részvénytársaság”, “egyesülés”, “közhasznú társaság”, “szövetkezet”,
- ιθ) οι εταιρείες του μαλτέζικου δικαίου που αποκαλούνται: “Kumpaniji ta’ Responsabilita Limitata”, “Soċjetajiet en commandite li l-kapital tagħhom maqsum f’azzjonijiet”,
- κ) οι εταιρείες του ολλανδικού δικαίου που αποκαλούνται "naamloze vennootschap", "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "Open commanditaire vennootschap", "Coöperatie", "onderlinge waarborgmaatschappij", "Fonds voor gemene rekening", "vereniging op coöperatieve grondslag", "vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt", καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του ολλανδικού δικαίου και υπόκεινται σε φορολογία ανωνύμων εταιρειών στις Κάτω Χώρες,
- κα) οι εταιρείες του αυστριακού δικαίου που αποκαλούνται "Aktiengesellschaft", "Gesellschaft mit beschränkter Haftung", "Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs und Wirtschaftsgenossenschaften", "Betriebe gewerblicher Art von Körperschaften des öffentlichen Rechts", "Sparkassen", καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του αυστριακού δικαίου και υπόκεινται σε φορολογία ανωνύμων εταιρειών στην Αυστρία,
- κβ) οι εταιρείες του πολωνικού δικαίου που αποκαλούνται: “spółka akcyjna”, “spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”, “spółdzielnia“, “przedsiębiorstwo państwowe“,
- κγ) οι εμπορικές ή εμπορικού χαρακτήρα αστικές εταιρείες, συνεταιρισμοί και δημόσιες επιχειρήσεις που έχουν συσταθεί βάσει του πορτογαλικού δικαίου,
- κδ) οι εταιρείες του ρουμανικού δικαίου που αποκαλούνται: "societăți pe acțiuni", "societăți în comandită pe acțiuni", "societăți cu răspundere limitată",
- κε) οι εταιρείες του σλοβενικού δικαίου που αποκαλούνται: "delniška družba", "komanditna delniška družba", "komanditna družba", "družba z omejeno odgovornostjo", "družba z neomejeno odgovornostjo",
- κστ) οι εταιρείες του σλοβακικού δικαίου που αποκαλούνται: “akcioná spoločnosť”, “spoločnosť s ručením obmedzeným”, “komanditná spoločnosť”, “verejná obchodná spoločnosť“, “družstvo“,
- κζ) οι εταιρείες του φινλανδικού δικαίου που αποκαλούνται "osakeyhtiö"/"aktiebolag", "osuuskunta"/"andelslag", "säästöpankki"/"sparbank" και "vakuutusyhtiö"/"försäkringsbolag",
- κη) οι εταιρείες του σουηδικού δικαίου που αποκαλούνται “aktiebolag”, “försäkringsaktiebolag”, “ekonomiska föreningar”, “sparbanker”, “ömsesidiga försäkringsbolag”,

κθ) οι εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του δικαίου του Ηνωμένου Βασιλείου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Belgien / Belgique

impôt des sociétés/vennootschapsbelasting

България

корпоративен данък

Česká republika

Daň z příjmů právnických osob

Danmark

selskabsskat

Deutschland

Körperschaftsteuer

Eesti

Tulumaks

Éire/Ireland

Corporation Tax

Ελλάδα

Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα

España

Impuesto sobre sociedades

France

Impôt sur les sociétés

Italia

Imposta sul reddito delle società

Cyprus/Kibris

Φόρος Εισοδήματος

Latvija

uzņēmumu ienākuma nodoklis

Lietuva

pelno mokestis

Luxembourg

impôt sur le revenu des collectivités

Magyarország

Társasági adó

Malta

Taxxa fuq l-income

Nederland

vennootschapsbelasting

Österreich

Körperschaftsteuer

Polska

Podatek dochodowy od osób prawnych

Portugal

imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas

România

impozit pe profit

Slovenija

Davek od dobička pravnih oseb

Slovensko

Daň z príjmov právnických osôb

Suomi/Finland

yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund

Sverige

statlig inkomstskatt

United Kingdom

Corporation Tax

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Κατάλογος φόρων που δεν εκπίπτουν σύμφωνα με το άρθρο 14

Belgien/Belgique

Droits d'enregistrement – Registratierechten

България

Ουδείς

Česká republika

Ουδείς

Danmark

Registreringsafgift af motorkøretøjer

Kommunal grundskyld

Kulbrinteskatt

Deutschland

Grunderwerbsteuer

Grundsteuer B

Gewerbesteuerumlage

Versicherungsteuer

Eesti

Ουδείς

Éire/Ireland

Stamp Duties

Vehicle Registration Tax

Residential Property Tax

Ελλάδα

Φόρος Μεταβίβασης Ακινήτων

España

Impuesto sobre Bienes Inmuebles (IBI) / Recargo sobre el IBI

Impuesto sobre Transmisiones Patrimoniales y Actos Jurídicos Documentados

France

Foncier bati

Taxe professionnelle

Taxe sur les salaires

Taxe d'habitation

Italia

Imposta comunale sugli immobili (ICI) - Fabbricati

Imposta regionale sulle attività produttive (IRAP) – (employers' split)

Κύπρος/Kibris

Taxes on Holding Gains

Latvija

Ουδείς

Lietuva

Ουδείς

Luxembourg

Taxe d'abonnement sur les titres de société

Impôt commercial communal

Magyarország

Különadó

Helyi iparűzésiadó

Malta

Taxes on Holding Gains

Nederland

Overdrachtsbelasting

Overige productgebonden belastingen neg - (energy split)

Österreich

Kommunalsteuer

Polska

Podatek od nieruchomości

Portugal

Ουδείς

România

Ουδείς

Slovenija

Davek na izplačane plače

Slovensko

Ουδείς

Suomi/Finland

Ουδείς

Sverige

Fastighetsskatt

Allmän löneavgift

Särskild löneskatt

United Kingdom

National Non-Domestic Rates from Businesses

Capital Levies

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΓΙΑ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

- 1.1. Ονομασία της πρότασης/πρωτοβουλίας
- 1.2. Σχετικός(οί) τομέας(είς) πολιτικής που αφορά(ούν) τη δομή ΔΒΔ/ΠΒΔ
- 1.3. Χαρακτήρας της πρότασης/πρωτοβουλίας
- 1.4. Στόχος(οι)
- 1.5. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας
- 1.6. Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις της δράσης
- 1.7. Προβλεπόμενος(οι) τρόπος(οι) διαχείρισης

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

- 2.1. Διατάξεις στον τομέα της παρακολούθησης και της υποβολής εκθέσεων
- 2.2. Σύστημα διαχείρισης και ελέγχου
- 2.3. Μέτρα για την πρόληψη της απάτης και των παρατυπιών

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΗ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

- 3.1. Τομέας(είς) του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμή(ές) των δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται
- 3.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις δαπάνες
 - 3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση της εκτιμώμενης επίπτωσης στις δαπάνες
 - 3.2.2. Εκτιμώμενη επίπτωση στις επιχειρησιακές πιστώσεις
 - 3.2.3. Εκτιμώμενη επίπτωση στις πιστώσεις διοικητικής φύσεως
 - 3.2.4. Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο
 - 3.2.5. Συμμετοχή τρίτων στη χρηματοδότηση
- 3.3. Εκτιμώμενη επίπτωση στα έσοδα

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΓΙΑ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

1.1. Ονομασία της πρότασης/πρωτοβουλίας

Νομοθετική πρόταση για την Κοινή Ενοποιημένη Νάση Φορολογίας Επειρειών (ΚΕΒΦΕ)

1.2. Σχετικός(οί) τομέας(είς) πολιτικής που αφορά(ούν) τη δομή ΔΒΔ/ΠΒΔ²⁷

Φορολογική πολιτική (ΑΒΒ05)

1.3. Χαρακτήρας της πρότασης/πρωτοβουλίας

Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά **νέα δράση**

Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά **νέα δράση μετά από πιλοτικό έργο/προπαρασκευαστική δράση**²⁸

Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά **την παράταση υφιστάμενης δράσης**

Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά **δράση προσανατολισμένη προς νέα δράση**

1.4. Στόχοι

1.4.1. Ο(Οι) πολυετής(είς) στρατηγικός(οί) στόχος(οι) της Επιτροπής που αφορά η πρόταση/πρωτοβουλία

Η ΚΕΒΦΕ συμβάλλει στην επανεκκίνηση της ενιαίας αγοράς και στην εμβληματική πρωτοβουλία Ευρώπη 2020 σχετικά με τη βιομηχανική πολιτική και συμβάλλει στην επίτευξη των ευρύτερων στόχων της βιομηχανικής πολιτικής της Ένωσης, όπως εκτίθενται στην ανακοίνωση Ευρώπη 2020.

Η ΚΕΒΦΕ αποτελεί μέτρο φορολογικής πολιτικής με στόχο την απλούστευση των φορολογικών κανόνων, τη μείωση του κόστους συμμόρφωσης και την άρση των φορολογικών εμποδίων για τις εταιρείες που δραστηριοποιούνται πέραν των συνόρων.

1.4.2. Ειδικός(οί) στόχος(οι) και δραστηριότητα(ες) ΔΒΔ/ΠΒΔ

Ειδικός στόχος αριθ.

Στόχος 2: Μείωση του διοικητικού κόστους και αντιμετώπιση των φορολογικών εμποδίων στην εσωτερική αγορά

Σχετική δραστηριότητα ΔΒΔ/ΠΒΔ

²⁷

ΔΒΔ: Διαχείριση βάσει δραστηριοτήτων – ΠΒΔ: Προϋπολογισμός βάσει δραστηριοτήτων.

²⁸

Όπως αναφέρεται στο άρθρο 49 παράγραφος 6 στοιχεία α) ή β) του δημοσιονομικού κανονισμού.

1.4.3. Αναμενόμενο(α) αποτέλεσμα(τα) και επιπτώσεις

Να προσδιοριστούν τα αποτελέσματα που αναμένεται να έχει η πρόταση/πρωτοβουλία όσον αφορά τους στοχοθετημένους(ες) δικαιούχους/ομάδες.

Παροχή στις εταιρείες της επιλογής να εφαρμόσουν ένα κοινό σύστημα φορολογίας στην Ένωση (κοινή και ενοποιημένη φορολογική βάση για τον προσδιορισμό των εταιρικών κερδών)

Καθιέρωση προσέγγισης «υπηρεσίας μιας στάσης» για τις φορολογικές δηλώσεις και την επιβολή του φόρου

Διαμεθοριακός συμψηφισμός ζημιών

Μείωση των υποχρεώσεων συμμόρφωσης με κανόνες τιμολόγησης των ενδοομιλικών συναλλαγών

Μείωση των περιπτώσεων διπλής φορολογίας ή υπερφορολόγησης

Μείωση των αδικαιολόγητων ή χωρίς πρόθεση ευκαιριών φορολογικού σχεδιασμού για τις εταιρείες λόγω της παράλληλης εφαρμογής 27 συστημάτων φορολογίας εταιρειών στην Ένωση

1.4.4. Δείκτες αποτελεσμάτων και επιπτώσεων

Να προσδιοριστούν οι δείκτες για την παρακολούθηση της υλοποίησης της πρότασης/πρωτοβουλίας.

Πλήρης και κατάλληλη εφαρμογή της οδηγίας ΚΕΒΦΕ από τα κράτη μέλη

Ορθή εφαρμογή των διατάξεων για την ΚΕΒΦΕ στην πράξη

1.5. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας

1.5.1. Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών

Θέσπιση της ΚΕΒΦΕ, που περιλαμβάνεται στο πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2011 (ως εμβληματική πρωτοβουλία) και εντός του χρονικού πλαισίου που περιλαμβάνεται στον οδικό χάρτη που δημοσιεύθηκε, ήτοι έως τις 31.3.2011

1.5.2. Προστιθέμενη αξία της συμμετοχής της ΕΕ

Η καθιέρωση μιας κοινής ενοποιημένης βάσης για τη φορολογία εταιρειών σε 27 κράτη μέλη δεν μπορεί να επιτευχθεί με μονομερή (εγχώρια) ή διμερή (διασυνοριακά) μέτρα και συμφωνίες μεταξύ των κρατών μελών.

1.5.3. Κυριότερα διδάγματα που αποκομίστηκαν από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος

Η θέσπιση ενός πλήρους και πολύπλοκου συνόλου κανόνων και διατάξεων για τη διευκόλυνση των διασυνοριακών συναλλαγών και επενδύσεων και για την κατάργηση των φορολογικών εμποδίων (π.χ. υπερφορολόγηση ή απουσία συμψηφισμού των ζημιών) στην εσωτερική αγορά αποτελεί δύσκολο έργο λόγω της απαίτησης για ομοφωνία στην έγκριση

νομοθετικών προτάσεων στον τομέα της άμεσης φορολογίας. Παρόμοιες προτάσεις το παρελθόν, οι οποίες κυρίως πρότειναν την υποχρεωτική εφαρμογή και την εφαρμογή από τα κράτη μέλη δεν συνάντησαν προθυμία για πολιτική συζήτηση ούτε κρίθηκαν αποδεκτές από το Συμβούλιο.

Η πρόταση για την ΚΕΒΦΕ στηρίζεται σε μια προαιρετική και καλώς προετοιμασμένη προσέγγιση (μελέτες, συνεδριάσεις ομάδας εργασίας εμπειρογνομόνων, δημόσιες διαβουλεύσεις) στη διάρκεια μιας περιόδου σχεδόν εννέα ετών.

1.5.4. *Συνέπεια και ενδεχόμενη συνέργεια με άλλα συναφή μέσα*

Πρόκειται για νομοθετική πρόταση παράγωγου δικαίου η οποία είναι αυτοτελής, αλλά έχει στενούς δεσμούς με άλλες πρωτοβουλίες φορολογικής πολιτικής στον τομέα της φορολογίας των εταιρειών, όπως είναι οι εργασίες της ομάδας του κώδικα δεοντολογίας και ειδικότερα μέτρα (π.χ. οδηγίες για τη φορολογία εταιρειών που αποσκοπούν στην αντιμετώπιση συγκεκριμένων ζητημάτων και συντονιστικές πρωτοβουλίες).

1.6. **Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις της δράσης**

Πρόταση/Πρωτοβουλία **περιορισμένης διάρκειας**

- Ισχύουσα πρόταση/πρωτοβουλία από την [ΗΗ/ΜΜ]ΕΕΕΕ μέχρι την [ΗΗ/ΜΜ]ΕΕΕΕ
- Δημοσιονομικός αντίκτυπος από το ΕΕΕΕ μέχρι το ΕΕΕΕ

X Πρόταση/πρωτοβουλία **απεριόριστης διάρκειας**

- Περίοδος σταδιακής εφαρμογής από το 2011 μέχρι το 2015,
- και στη συνέχεια λειτουργία με κανονικό ρυθμό.

1.7. **Προβλεπόμενη(-ες) μέθοδος(-οι) διαχείρισης²⁹**

Κεντρική άμεση διαχείριση από την Επιτροπή

Κεντρική έμμεση διαχείριση με ανάθεση καθηκόντων εκτέλεσης σε:

- εκτελεστικούς οργανισμούς
- οργανισμούς που δημιουργούνται από τις Κοινότητες³⁰
- εθνικούς δημόσιους οργανισμούς / οργανισμούς με αποστολή δημόσιας υπηρεσίας
- πρόσωπα επιφορτισμένα με την εκτέλεση συγκεκριμένων δράσεων δυνάμει του τίτλου V της συνθήκης για την για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως προσδιορίζονται στην αντίστοιχη βασική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 49 του δημοσιονομικού κανονισμού.

²⁹ Οι λεπτομέρειες σχετικά με τους τρόπους διαχείρισης, καθώς και οι παραπομπές στον δημοσιονομικό κανονισμό είναι διαθέσιμες στον δικτυακό τόπο BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

³⁰ Όπως αναφέρονται στο άρθρο 185 του Δημοσιονομικού Κανονισμού.

X Επιμερισμένη διαχείριση με τα κράτη μέλη

Αποκεντρωμένη διαχείριση με τρίτες χώρες

Από κοινού διαχείριση με διεθνείς οργανισμούς (να προσδιοριστεί)

Αν αναφέρονται περισσότεροι τρόποι διαχείρισης, παρακαλείσθε να τους διευκρινίσετε στο τμήμα «Παρατηρήσεις».

Παρατηρήσεις

Μετά την έγκριση από το Συμβούλιο είναι ευθύνη των κρατών μελών να εφαρμόζουν ορθά τους κανόνες και τις διατάξεις της οδηγίας για την ΚΕΒΦΕ.

Οι υπηρεσίες της Επιτροπής οφείλουν να ελέγχουν και να παρακολουθούν στενά τις εξελίξεις στον τομέα της φορολογίας των εταιρειών και τα πιθανά προβλήματα που θα ανακύψουν στο πεδίο της ΚΕΒΦΕ.

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.1. Διατάξεις στον τομέα της παρακολούθησης και της υποβολής εκθέσεων

Προσδιορίστε τη συχνότητα και τους όρους

Γενική προσέγγιση στον τομέα της φορολογικής νομοθεσίας είναι να ζητούνται πίνακες αντιστοιχίας από τα κράτη μέλη.

Τα κράτη μέλη οφείλουν να ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

2.2. Σύστημα διαχείρισης και ελέγχου

2.2.1. Κίνδυνος(οι) που έχει(ουν) επισημανθεί

Έχει καταρτιστεί σχέδιο κινδύνων κατά την εφαρμογή της οδηγίας για την ΚΕΒΦΕ, το οποίο επισυνάπτεται στη διαβούλευση του CIS-Net.

2.2.2. Προβλεπόμενη(ες) μέθοδος(οι) ελέγχου

Η γενική προσέγγιση για νομοθετικές προτάσεις στον φορολογικό τομέα.

2.3. Μέτρα για την πρόληψη της απάτης και των παρατυπιών

Προσδιορίστε υπάρχοντα ή προβλεπόμενα μέτρα πρόληψης και προστασίας

Άνευ αντικειμένου σε επίπεδο ΕΕ για την πρόταση αυτή.

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΗ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

3.1. Τομέας(είς) του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμή(ές) των δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται

ΟΥΔΕΝ

3.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις δαπάνες

3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση της εκτιμώμενης επίπτωσης στις δαπάνες

ΟΥΔΕΝ

3.2.2. Εκτιμώμενη επίπτωση στις επιχειρησιακές πιστώσεις

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων
- Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

3.2.3. Εκτιμώμενη επίπτωση στις πιστώσεις διοικητικής φύσεως

3.2.3.1. Εκτενής περίληψη

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα
- Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα, όπως εξηγείται κατωτέρω:

εκατ. ευρώ (3 δεκαδικά ψηφία)

	Έτος 2016	Έτος 2017	Έτος 2018	Έτος 2019	2020 έως 2022	ΣΥΝΟΛΟ
--	-----------	-----------	-----------	-----------	---------------	--------

ΤΟΜΕΑΣ 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαίσιου								
Ανθρώπινοι πόροι								
Άλλες διοικητικές δαπάνες	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,75
Υποσύνολο ΤΟΜΕΑ 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαίσιου	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,75

Εκτός ΤΟΜΕΑ 5 ³¹ του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου									
Ανθρώπινοι πόροι									
Λοιπές δαπάνες διοικητικού χαρακτήρα									
Υποσύνολο εκτός ΤΟΜΕΑ 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου									

ΣΥΝΟΛΟ	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,75
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	-------------

3.2.3.2. Εκτιμώμενες απαιτήσεις ανθρωπίνων πόρων

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρωπίνων πόρων
- Η πρόταση/πρωτοβουλία απαιτεί τη χρήση ανθρωπίνων πόρων, όπως εξηγείται παρακάτω::

Η εκτίμηση εκφράζεται σε ακέραια ποσά (ή το πολύ με ένα δεκαδικό ψηφίο)

	Έτος N	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	... να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται ώστε να εμφαίνεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλέπε σημείο 1.6)
• Θέσεις απασχόλησης του πίνακα προσωπικού (θέσεις μόνιμων και έκτακτων υπαλλήλων)					
XX 01 01 01 (Εδρα και γραφεία αντιπροσωπείας της Επιτροπής)					
XX 01 05 01 (σε αντιπροσωπεία)					
XX 01 05 01 (Εμμεση έρευνα)					
10 01 05 01 (Άμεση έρευνα)					
• Εξωτερικό προσωπικό (σε μονάδα ισοδυνάμου πλήρους απασχόλησης: FTE)³²					
XX 01 02 01 (ΣΥ, ΠΠ, ΑΕΕ από το «συνολικό κονδύλιο»)					
XX 01 02 02 (ΣΥ, ΠΠ, ΝΕΑ, ΤΥ και ΑΕΕ στις αντιπροσωπείες)					

³¹ Τεχνική ή/και διοικητική βοήθεια και δαπάνες στήριξης της εφαρμογής προγραμμάτων ή/και δράσεων της ΕΕ (πρώην γραμμές «ΒΑ»), έμμεση έρευνα, άμεση έρευνα.

³² ΣΥ = Συμβασιούχος υπάλληλος, INT = Προσωρινό προσωπικό («Intérimaire»), JED= «Jeune Expert en Délégation» (Νεαρός εμπειρογνώμονας σε αντιπροσωπεία), LA = Τοπικός υπάλληλος, SNE= Αποσπασμένος εθνικός εμπειρογνώμονας.

XX 01 04 yg ³³	- στις έδρες ³⁴							
	- σε αντιπροσωπείες							
XX 01 05 02 (AC, END, INT σε έμμεση έρευνα)								
10 01 05 02 (AC, END, INT για την άμεση έρευνα)								
Άλλη γραμμή του προϋπολογισμού (να προσδιοριστεί)								
ΣΥΝΟΛΟ								

XX είναι ο τομέας πολιτικής ή ο σχετικός τίτλος του προϋπολογισμού

Οι ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους θα καλυφθούν από το προσωπικό της ΓΔ που έχει ήδη διατεθεί για τη διαχείριση της δράσης ή/και που έχει ανακαταναμεμηθεί στο πλαίσιο της ίδιας της ΓΔ και θα συμπληρωθούν, ενδεχομένως, από όλα τα συμπληρωματικά κονδύλια που μπορεί να διατεθούν στην αρμόδια για τη διαχείριση της δράσης της ΓΔ στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας χορήγησης και με βάση τους δημοσιονομικούς περιορισμούς.

Περιγραφή των καθηκόντων προς εκτέλεση

Μόνιμοι και έκτακτοι υπάλληλοι	Το προσωπικό που είναι σήμερα τοποθετημένο στη μονάδα TAXUD D1 θα αναλάβει την πρόταση μέχρι την έγκρισή της από το Συμβούλιο, σύμφωνα με τα καθήκοντα που περιγράφονται στην περιγραφή αποστολής της μονάδας.
Εξωτερικό προσωπικό	Όπως και για τους μόνιμους και έκτακτους υπαλλήλους

3.2.4. Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο

- Η πρόταση/πρωτοβουλία είναι συμβατή με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο.
- Η πρόταση απαιτεί αναπρογραμματισμό του σχετικού τομέα του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου.

Να εξηγηθεί ο απαιτούμενος αναπρογραμματισμός με τον προσδιορισμό των σχετικών γραμμών του προϋπολογισμού και των αντίστοιχων ποσών.

- Η πρόταση/πρωτοβουλία απαιτεί τη χρησιμοποίηση του μέσου ευελιξίας ή την αναθεώρηση του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου³⁵.

Να εξηγηθεί η ανάγκη με τον προσδιορισμό των σχετικών τομέων και γραμμών του προϋπολογισμού, καθώς και των αντίστοιχων ποσών.

3.2.5. Συμμετοχή τρίτων στη χρηματοδότηση

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν προβλέπει συγχρηματοδότηση από τρίτα μέρη
- Η πρόταση/πρωτοβουλία προβλέπει τη συγχρηματοδότηση που εκτιμάται κατωτέρω:

Πιστώσεις σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

³³ Κάτω από το ανώτατο όριο εξωτερικού προσωπικού βάσει επιχειρησιακών πιστώσεων (πρώην γραμμές «BA»).

³⁴ Κυρίως για τα Διαρθρωτικά Ταμεία, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας (ΕΤΑ).

³⁵ Βλέπε σημεία 19 και 24 της διοργανικής συμφωνίας.

	Έτος N	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	... να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλέπε σημείο 1.6)			Σύνολο
Να προσδιοριστεί η πηγή/οργανισμός συγχρηματοδότησης								
ΣΥΝΟΛΟ συγχρηματοδοτημένων πιστώσεων								

3.3. Εκτιμώμενη επίπτωση στα έσοδα

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν έχει κανένα δημοσιονομικό αντίκτυπο στα έσοδα.
- Η πρόταση/πρωτοβουλία έχει τον δημοσιονομικό αντίκτυπο που περιγράφεται κατωτέρω:
 - στους ιδίους πόρους
 - στα διάφορα έσοδα